

Vladimír Skalický, Josef Hartl, Václav Chán, František Machovec, Jan Toman a Josef Vaněček:

Příspěvek ke květeně Blatenska a přilehlých území. II.

Tento příspěvek ke květeně Blatenska čerpá materiál hlavně z let 1957 až 1958. Jsou v něm uvedeny i nepublikované údaje z doby mnohem starší (hlavně Vaněčkovy a Hartlovy); jen několik zvláště významných sběrů je z jarního období roku 1959. Pro úsporu místa neuvádíme datum sběru. Sběratel je označen začátečním písmenem příjmení a tato zkratka je připojena až za poslední jím zjištěnou nebo ověřenou lokalitou. Ostatní sběratelé, kteří příležitostně navštívili Blatensko a dodali nám laskavě materiál, jsou uvedeni plným příjmením. Námi sice nesbíraný, ale ověřovaný nebo kritický revidovaný materiál je označen za příjmením sběratele vykřičníkem.*)

V zimě 1958—1959 vypracovala skupina několika botaniků definitivní regionální rozčlenění Československa pro Floru ČSSR, které schválila komise regionálního členění při Hlavní redakční radě Flory ČSSR. Vymezení Blatenska vzhledem k uvedené mapce v 1. příspěvku zůstalo nezměněno; je zařazeno jako podokres 23z okresu Podbrdsko. Skutečně herecynský okres Brdy byl podstatně zmenšen jen na vlastní lesní oblast (Třemšínská skupina, Pádrť, Štrašické Brdy). Na severu tedy hraničí Blatensko v prostoru St. Smolivec—Hvozďany s Brdy. Předhůří Brd bylo zařazeno do oblasti subherecynika jako okres 23. Podbrdsko. Zatím co v prvním příspěvku jsme uváděli některé lokality i z úzkého pruhu okrajového území na jihu Blatenska, zde patří několik údajů na severozápadě k podokresu Plánický hřeben (23β) a na severovýchodě k podokresu 23ε Východní Podbrdsko.

Ohraničení Blatenska proti podokresu Plánický hřeben probíhajícímu od jihozápadu k severovýchodu je dostatečně ostré a botanicky, fytoocenologicky, geologicky i geomorfologicky výrazné. V Plánickém hřebenu převládají lesy svazu *Fagion* PAWL. se všemi svými průvodními druhy nad fytoocenosami svazu *Quercion roboris-sessiliflorae* MALCUIT. Zbytky bučin, bukojedlových porostů a dokonce i suťových lesů svazu *Tilieto-Acerion* KKA. najdeme tu na mnoha místech. Bučinný podrost se výrazně projevuje i v smrkových nebo vzácněji i v borových monokulturách. Také na klimatických mapách vystupuje Plánický hřeben jako území drsnějšího klimatu (roční isohyety > 600, isothermy < 7, na Blatensku isohyety 550—600, isothermy mezi 7 a 8), takže je po všech stránkách jasnou fytogeografickou spojkou mezi Šumavou

*) Poněvadž rukopis 2. příspěvku ke květeně Blatenska dokončený v červnu 1959 (na 2. floristickém kursu Čs. bot. společnosti v Blatné v červenci 1959 byl již k veřejnému nahlédnutí) a v definitivní úpravě předložený k tisku redakci Preslie v listopadu 1959, tedy nejen před otisknutím, ale i před napsáním článku J. MORAVCE (1960), již obsahuje po nahromadění dalšího materiálu zpřesnění některých formulací z prvního příspěvku, nepovažujeme za nutné eokoli měnit na napsaném textu tohoto příspěvku. V 3. příspěvku připravovaném s dr. J. Houfkem věnujeme problému bučinných prvků na Blatensku a v přilehlých územích ještě pozornost. MORAVEC J. (1960): Zbytek květnaté bučiny na Blatensku. — Ochr. Přír. 15: 121—122.

a Brdy. Lesy jihozápadní části, která se přimyká ke klatovskému výběžku Plzeňské pánve, zpracoval ve své disertační práci A. MEZERA (1948), několika lesními lokalitami ze severovýchodní části Plánického hřebene se zabývá fytoecnologicky MIKYŠKA (1944). Kromě lesních porostů je Plánický hřeben znám ve floristické literatuře jen velice nedokonale (viz literatura). Zatím co do jihozápadní části pronikají některé druhy ze Šumavy, které v severovýchodní části již neznáme (*Lycopodium selago*, *Moneses uniflora*, *Trientalis europaea*, *Centaurea phrygia* ssp. *pseudophrygia*, *Soldanella montana*, *Willemetia stipitata*, *Sagina linnaei* aj. a také vlivem vicinálních poměrů je tu omezena infiltrace teplobytných druhů, je severovýchodní část zejména v okolí Nepomuka obohacena o řadu teplobytných druhů z Plzeňské pánve. Podrobnější průzkum v politickém okrese Blovice a vůbec v celém Plánickém hřebenu a k němu přilehlé části Plzeňské pánve, který je dosud v plenkách, ukáže zatím matně znalosti o rostlinách tohoto území v jasnějším světle. Pro šíření teplobytné flory může být nepomucká část Plánického hřebene klíčem k řešení řady problémů. Několik překvapujících nálezů je známo zejména ze skalek a ze strmých výslunných strání podél Úslavy mezi Blovicemi a Nepomukem. Při srovnání s Blatenskem je Plánický hřeben lesnatější krajinou (30—60 %) také po stránce geologicko-petrografické je územím pestřejším (Blatensko je převážně tvořeno horninami středočeského plutonu, především granodioritem, kromě metamorfovaných svorovitých hornin krajního JZ výběžku mirovickeho metamorfovaného ostrova u Šedlice, nepomucká část Plánického hřebene hlavně metamorfovanými horninami moldanubika — viz KODYM jun. 1951 a KODYM jun. et SUK 1958) a po stránce geomorfologické členitějším (relativní výškové rozdíly až přes 200 m, na Blatensku jen něco málo přes 100 m). Pro kratší označení severovýchodní části Plánického hřebene, což je v podstatě širší okolí města Nepomuk, bylo použito v textu výrazu Nepomucko. Tento druhý příspěvek se týká též lokalit z části Nepomucka, přiléhajícího k Blatensku; lokality jsou uváděny i z hraničního pruhu mezi Blatenskem a Východním Podbrdskem. Používáme-li v textu výrazy Březnicko nebo Míroticko, pak tím myslíme vždy onu část Východního Podbrdsku, která je v okolí měst Březnice a Mírotice. Nejedná se tedy o přesné regionální označení ve smyslu fyto geografického členění.

Největším problémem bylo vymezit Blatensko na severovýchodě; hranice je tu vysloveně umělá. I východně a severovýchodně od ní nacházíme menší rybníční soustavy v okolí Rožmitálu, Březnice i u Mírotic. Hustota rybníků je tu však podstatně menší než na Blatensku. Je těžké provádět floristické nebo fytoecnologické srovnání. Toto území, nazývané v regionálním členění pro Floru ČSSR jako Východní Podbrdsko (23ε) patří zajisté mezi botanicky nejméně známá území ČSSR. Teprve nedávno tu začali se studiem květeny J. ŠTĚPÁN, J. HARTL a V. CHÁN. O celém tomto území lze říci jen tolik, že infiltraci některých teplobytných prvků umožňují relativně hlubší údolí potoků a říček Skalice a Lomnice, pokud jsou v dosahu vlivu hlubokého údolí Vltavy a Otavy. Ve Východním Podbrdsku je také o něco pestřejší geologický podklad než je tomu na Blatensku, zejména u Příbrami a mezi Březnicí a Kamýkem n. Vlt., kde jsou podkladem horniny algonkického stáří. Zatím co ve východní části podokresu Východní Podbrdsko je patrný vliv Středního Povltaví, ovlivňuje květena Brd okolí Příbrami (souvislé lesy se táhnou až k samotnému městu), okolí Rožmitálu a odtud se táhnoucí lesnatý hřeben na rozvodí mezi poríčím Skalice a Lomnice — tzv. drahenické lesy (vřeh Ště-

bina 753 m, Špalková hora 618 m, Drahenický vrch 615 m (na starších mapách $\ominus$ 604 m!), Hrad u Mirotic 574 m). Průměrné nadmořské výšky v komplexu drahenických lesů se drží kolem 500 m, kopce tu dosahují výšek kolem 550 m. Poněvadž tyto výšky nacházíme na Blatensku i na rozvodí mezi Lomnicí a Otavou u Zaboří nebo Sedlice, nelze popřít, že silné zastoupení lesních porostů ze svazu *Fagion* PAWL. v jádru území drahenických lesů je způsobeno jinými činiteli než jen klimatickými. Rozvodí mezi Lomnicí a Otavou je ze všech stran obklopeno územím acidofilních doubrav. Platí o něm charakteristika uvedená v 1. příspěvku (str. 310 dole), že lesy svazu *Fagion* PAWL. jsou tu rozšířeny jen na omezeném prostoru. Daleko větší plochu při rekonstrukci by zaujímal zde doubravy nebo místy i smíšené porosty s duby, jedlí, bukem a s lipou malolistou (zejména na kamenitých hřebínkách — viz odstavec o *Vicia pisiformis*). Hlavní vliv na složení lesního krytu v komplexu drahenických lesů na rozhraní Blatenska a Východního Podbrdsku mají vicinální poměry, hlavně vliv vegetace brdských lesů. Autorům 1. příspěvku ke květeně Blatenska byla z tohoto lesního území mezi Rožmitálem a Hvoždňany na severozápadě, Hornosínem, Bezdědovicemi a rybníkem Labuť na jihu známa jen jižní okrajová část, ne však jádro lesního komplexu. Jak nás správně upozornil J. MORAVEC, není možno právě na tento lesní komplex vztahovat všeobecné údaje o lesních porostech Blatenska z 1. příspěvku. Poněvadž jsme nechtěli vytyčovat samostatnou novou jednotku fytogeografického členění pro drahenické lesy, došlo při vedení umělé hranice na severovýchodním okraji Blatenska k roztržení lesního komplexu drahenických lesů mezi Blatensko a Východní Podbrdsko. I na základě současných znalostí květeny tohoto území je možno uzavřít, že drahenické lesy jsou cizorodým prvkem jak Blatensku, tak i Východnímu Podbrdsku; obě tato území okresu Podbrdsko jsou málo lesnatými náhorními plošinami 5—30 %, Střední Povltaví pro srovnání má lesnatost 30—75 %). Blatensko bylo odlišeno jen jako hodně rybníkatá náhorní plošina proti Východnímu Podbrdsku, kde je hustota rybníků podstatně řidší než na Blatensku a stále jich směrem k severovýchodu ubývá; to bylo ostatně již zdůrazněno na začátku odstavce o Východním Podbrdsku. Jen východní hranice Blatenska mezi rybníkem Labuť, Buzicemi, Škvořeticemi a Sedlicí má opět ostřejší charakter, poněvadž zhruba probíhá po geologickém rozhraní granodioritů středočeského plutonu (Blatensko) a hornin metamorfovaného mirovického ostrova (Východní Podbrdsko), jen jeho nejjihozápadnější výběžek je u Sedlice přetínán. Nejnápadnější je tato hranice mezi Myšticemi a Buzicemi, kde z ploché krajiny s mělkými a širokými údolními vodními toků Blatenska se setkáváme náhle s hlubokým a úzkým údolím Lomnice a Kostrateckého potoka ve Východním Podbrdsku vyhloubeným v metamorfovaných horninách mirovického ostrova. To souvisí i s výskytem řady rostlin (viz např. *Acer pseudoplatanus*, *Aconitum variegatum* atd.). Východní Podbrdsko je proti Blatensku také územím geologicky pestřejším a geomorfologicky členitějším.

Uvnitř Blatenska jsme již upozorňovali na odlišnější charakter území aluviálních náplavů podél Lomnice a jejích přítoků od Lnář, Bezdědovic a rybníka u mlýna Lhotky pod obcí Blatenka až po Buzice (SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 309). Na rozdíl od převážné většiny blatenské krajiny, kterou tvoří náhorní plošina, je toto území kotlinou; v dalším textu, kde chceme vyjádřit rozdíl mezi touto kotlinou a ostatním Blatenskem, používáme termínu „blatenská kotlina“. Vedle rostlin, již v 1. příspěvku uvedených jako charakte-

ristických pro blatenskou kotlinu, můžeme přidat ještě další druhy: *Cicuta virosa*, *Ranunculus lingua*, *Rumex aquaticus*, *Juncus inflexus*, *Carex pseudocyperus*, z vodních rostlin dále *Lemna trisulca*, *Potamogeton pectinatus*, *Myriophyllum spicatum* a *Ceratophyllum demersum*, z polních plevelů *Geranium dissectum* a na pahorcích v tomto území navíc rostoucí dřišťál *Berberis vulgaris*.

Blatensko je možno charakterizovat vzhledem k sousedním územím i negativně. Pro Blatensko je významná absence nebo minimální rozšíření řady lesních druhů svazu *Fagion* PAWL. a *Tilieto-Acerion* KKA. a přitom jejich značné rozšíření v území Plánického hřebenu, a to i v jeho nižší části na Nepomucku. Zde nutno jmenovat tyto druhy: *Acer platanoides*, *Aconitum lycoctonum*, *Allium ursinum*, *Aruncus silvester*, *Atropa belladonna*, *Bromus benekenii*, *Carex silvatica*, *Circaea lutetiana*, *Corydalis cava*, *C. fabacea*, *Cuviera europaea*, *Daphne mezereum*, *Dentaria bulbifera*, *D. enneaphyllos*, *Eupatorium cannabinum*, *Festuca silvatica*, *Galium silvaticum*, *Hypericum hirsutum*, *Lonicera nigra*, *Lunaria rediviva*, *Lysimachia nemorum*, *Polygonatum verticillatum*, *Prenanthes purpurea*, *Primula elatior*. Také ostatní druhy svazu *Fagion* PAWL., které na Blatensku rostou, jsou podstatně více rozšířeny v Plánickém hřebenu než na Blatensku. Uvedené druhy uvádějí z Nepomucka VACEK (1942), MALOCH (1936) nebo jsme je viděli osobně na svých exkurzích. Dále na Nepomucku rostou vzácně ještě některé druhy montánního charakteru, např. *Cirsium heterophyllum* (MALOCH 1936 : 29), *Lycopodium annotinum* (MALOCH 1936 : 20) nebo naopak druhy teplobytnější — *Inula conyza* nebo *Lathyrus niger*.

Již v prvním příspěvku jsme se zmínili o rozšíření místních jmen vztahujících se k jednotlivým dřevinám. V tomto příspěvku uvádíme mapku. Jako prameny k získání místních jmen posloužily mapy (topograf. sekce 1 : 25 000 a mapy 1 : 50 000 a 1 : 75 000) a dále DYK (1922 : 29), KOTYŠKA (1895), PROFOŮS (1947—1957) a SEDLÁČEK (1920). Již při letném pohledu na mapku je vidět dosti hojně rozmístění topických jmen vztahujících se k dubu na Blatensku. Místní jména ukazující na buk a jedli, jsou vedle na mapce zachyceného území především na Plánickém hřebenu četně zastoupena ve Středním Povltaví.

Většina uvedených místních jmen pochází prokazatelně ze středověku (viz již SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 310 shora). Protože stejně nelze historické zprávy o dřevinách přeceňovat (viz str. 168) a tím spíše údaje místních jmen, není uvedení co možno největšího materiálu včetně jmen neurčitého historického stáří na škodu, zejména když pro příslušnou mapku v „Lesnickém a mysliveckém atlase“ nebylo z Blatenska shromážděno dostatek potřebného materiálu.

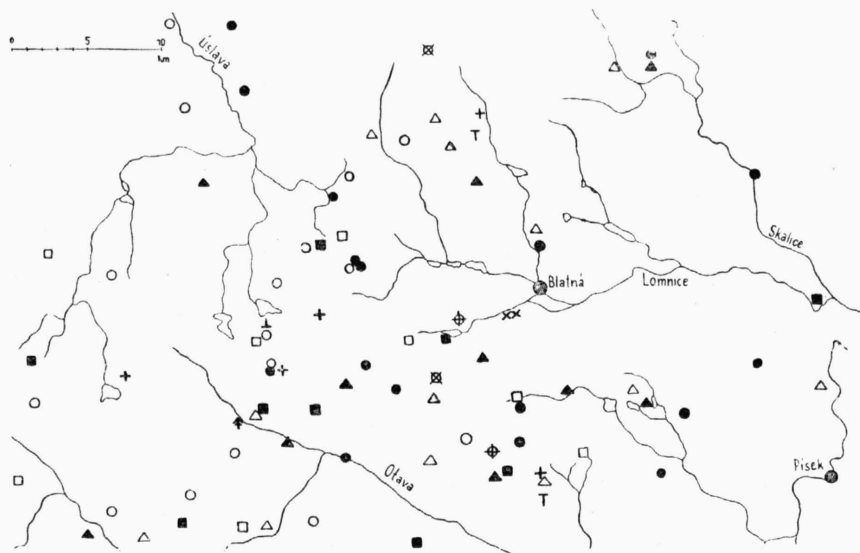
Podklady pro vynesení místních jmen na mapku jsou uloženy v rukopisném materiálu v knihovně katedry botaniky přírodovědecké fakulty university Karlovy, Praha II, Benátská 2.

Hlavní odlesnění Blatenska nastalo ve středověku; názvy lesních celků z počátku 15. století se kryjí s dnešními. Zatím co uvnitř Blatenska se setkáváme i na rozvodí mezi Lomnicí a Otavou s názvy obcí Lažany (2×), Lažánky, Láz apod., ukazující, že značné prostory již tehdy patřily nelesní půdě, na hranicích s Brdy máme obce, jejichž jména upomínají na větší komplexy lesní (např. Hvoždany, Starý a Mladý Smolivec).

Změna lesní pokrývky sahá hluboko do minulosti. Zatím co v Německu

nacházíme první zprávy o umělé výsadbě lesních dřevin (roku 1368 borovice, 1398 dubu, v 15. století smrku) již v 2. polovině 14. a 15. století, o vzniku obchodu s lesními semeny kolem roku 1400 a o vzniku lesních školek kolem roku 1500 (BERTSCH 1951 : 116; HAUSRATH 1911 : 104). v Čechách je tato činnost podle NOŽIČKY (1957 : 54—55, 89—90, 399) doložena archívním materiálem až od 16. století (umělá obnova lesa v 2. polovině 16. století, introdukce jírovce a kaštanu jedlého v 1. polovině 16. stol., výsevy

Mapa 1. Mapa rozšíření místních názvů podle dřevin na Blatensku a v přilehlých územích. Verbreitungskarte der örtlichen Bezeichnungen nach Gehölzarten in der Blatná-Gegend und den Nachbargebieten.

×	= <i>Abies alba</i>	▲	= <i>Pinus silvestris</i>
+	= <i>Acer</i> sp.	⊗	= <i>Prunus</i> s. l.
⊥	= <i>Alnus</i> sp.	●	= <i>Quercus</i> sp.
△	= <i>Betula alba</i>	⊕	= <i>Salix</i> sp.
□	= <i>Corylus avellana</i>	⊥	= <i>Taxus baccata</i>
○	= <i>Fagus sylvatica</i>	■	= <i>Tilia</i> sp.
⋈	= <i>Picea excelsa</i>		

modřínu r. 1671). AMBROŽ (1949 : 110) uvádí na základě historických dokladů (hlavně rožmberského urbáře), že pravděpodobně již v 2. polovině 16. století se uplatňoval přímý nebo nepřímý vliv člověka na šíření smrku v třeboňském kraji (viz též NOŽIČKA 1957 : 91). Smrk se v nížině, pahorkatině i v podhůří v lesích předbělohorské doby vyskytuje v údajích jen výjimečně, kdežto od poloviny 17. století zcela pravidelně. Na základě těchto skutečností není možno s jistotou považovat výskyt smrku v územích, z nichž je uváděn, ani z doby

předbělohorské za původní. Historické doklady o dřevinách z doby pobělohorské, jejichž pěstování člověk podporoval, mají již jen velmi malou závažnost vzhledem k dokladům o dřevinách, které spíše jako nežádoucí odstraňoval z porostů. Z předbělohorské doby nemáme o složení blatenských lesů žádné zprávy, pouze z bezprostředního okolí. Na Horažďovicu podle zprávy z r. 1549 se připomíná dub, buk a lípa, na Nepomucku (u Bezděkovce) r. 1560 doubravy (NOŽIČKA 1957 : 89—90) a kolem vsi Trokavce u Mirošova (asi 5 km Z od Padrfských rybníků v Brdech) z r. 1599 jako hraniční stromy: dub 5×, jedle 1×, buk 1×, jiva 1× (NOŽIČKA 1957 : 57). Spolehlivé pylové analýsy z Podbrdská a z Brd od boreálu nemáme, smrkové uhlíky nebyly z Blatenska a jeho okolí od posledního glaciálu vůbec analysovány. Zatím co do doby bělohorské nejsou na Blatensku a v okolních územích pahorkatiny známy místní názvy upomínající na smrk ani jiné historické doklady, v době pobělohorské, a to zejména od 18. století, najdeme téměř všude doklady výskytu smrku v lesích. Vedle jiných dřevin je také smrk nařizováno vysazovat; např. instrukce lipnická z r. 1679 nařizuje vedle jiných dřevin zalesňovat holiny smrkovým a jedlovým semenem (NOŽIČKA p. 126).

V 17. století se na Blatensku připomínají lesy borové, smrkové, dubové a též lipové a březové (VRÁNA 1926 : 39). Pozdější zpráva (NOŽIČKA 1957 : 342) uvádí, že na Blatensku ještě ve 20. letech 19. století se udržel jako hlavní dřevina habr ve směsi s dubem, bukem, smrkem a borovicí (viz též str. 168). Pro srovnání na Strakonicku (popisy z let 1762 a 1795) převládaly lesy borosmrkové, na Horažďovicu podle popisu z r. 1755 lesy smrkové a jedlové, na Nepomucku podle dokladů z r. 1719 smíšené (hlavně borovice, dub, buk, jedle a smrk), lesy u Dožic podle popisů z let 1778, 1814 1817 a na Březnicku v téže době byly hlavně smrkové a jedlové, Inářské lesy (SOMMER 8 : 144) smrkojedlové s přimísenou borovicí, břízou a místy i s buky, drahenické lesy také převážně jehličnaté (smrkové, borové, jedlové a modřínové) s příměsí dubů, buku, břízy a olše, lesy chudenické části Branžovského hvozdu (podle zprávy z r. 1728) smrkové, jen někde smíšené s borovicí. Z toho je jasné, že údaje o smrku v lesích v době od 2. poloviny 17. století jsou spíše dokladem o jeho introdukci než o jeho přirozeném, natož o původním výskytu. Proto všechny doklady např. v článku J. POKORNÉHO (1955) o přirozeném výskytu smrku jsou nedostatečné a jsou dokladem pouze dlouhodobé přítomnosti smrku v dotčeném území. U historických pramenů ze starší doby je nutno počítat i se záměnami v určení mezi smrkem a jedlí. V současné době je veden pokus u nás i v zahraničí o rehabilitaci nejen smrku, ale přímo smrčín v nižších polohách snad také z nedorozumění. Všichni uznáváme hospodářskou nutnost uváženého pěstování smrku nebo i jiných dřevin na stanovištích, kde tyto neměly nebo sotva měly svůj přirozený výskyt v minulosti. Podle charakteristik k mapkám v práci Samkové (SAMEK 1959) je možno o Blatensku mluvit jedině jako o území slovně charakterizovaném jako oblast III., kde smrk v minulosti pravděpodobně zcela chyběl (oblast I. je v jižních Čechách mnohem menší než jak je nakresleno na mapce, oblast II. je více než z poloviny oblastí I.). Přesto, že smrk je na Blatensku již dlouho pěstován a tyto kultury již dlouho ovlivňují vývoj půdního profilu (podzolisace) a složení podrostu, takže by se tu dal očekávat alespoň druhotný výskyt některých průvodců smrku a smrčín, jak je tomu jinde v pahorkatině. Kdyby tu byl alespoň někde reliktní výskyt smrku nebo podmínky reliktní výskyt umožňující, jistě by se do dnešních porostů rozšířily bylinné druhy smrk provázející. I když je tu

možno na Blatensku očekávat zcela omezený a pravděpodobně pomíjivý výskyt některých průvoceů smrku (zejména druhů s lehkými semeny nebo výtrusy nebo s plody majícími létací aparát), poněvadž jejich přenos ze Šumavy nebo příp. i z Brd je dobře možný, je spíše překvapujícím zjištěním, že na Blatensku nebyly dosud nalezeny. Jsou to např.: *Lycopodium selago*, *Homogyne alpina*, *Melampyrum silvaticum* (montánní druh, není vždy spolehlivým ukazatelem výskytu smrku), *Blechnum spicant*, *Soldanella montana*, *Galium hercynicum*, *Trientalis europaea*, *Luzula silvatica*, *Listera cordata*, *Athyrium alpestre* a dokonce smrčinám dosti věrně druhu mechorostů (*Plagiothecium undulatum*, *Mastigobryum trilobatum*, *Lophozia* sp. — hromadný výskyt, ojedinelé uvádí VELENOVSKÝ i od Prahy) a všechny ostatní druhy charakteristicky provázející nejen smrčiny, ale i místa reliktního výskytu smrku. Úplná absence bylinných ekvivalentů smrku na Blatensku je také důležitý doklad svědčící tu proti původnosti této dřeviny, který nutno také brát v úvahu. Borovice tu mohla tvořit jen velmi malou příměs v acidofilních doubravách nebo na balvanitých hřebínkách, kde však podle dochovaných zbytků byl smíšený les jiného složení (viz *Vicia pisiformis*) a nikde tu nebyly nalezeny zbytky reliktního boru. Proto, že na Blatensku trvá období pěstování monokultur již po několik století, zachoval se v druhotných kulturních lesích na Blatensku ve srovnání s poměry v jiných územích tak malý počet rostlin význačných pro původní složení lesní pokrývky.

V prvním příspěvku byla uveřejněna mapka Blatenska, k níž je nutno podat řadu doplňků místních názvů, které jsou v textu tohoto příspěvku používány.

R y b n í k y:

- Benátka — u silnice Velký Bor—Jetenovice
 Bídník — SZ od obce Blatenka
 Bílý kámen — větší rybník mezi obcemi Komušín a Hlupín JJV od ♂ 456 m (Liščí hora)
 Borek — VSV od obce Říště
 Březinský — S od Pozdyně poblíž silnice Hvoždany—St. Smolivec
 Březský — JV od obce Tisov
 Bukovec — mezi obcemi Metly a St. Smolivec S od Metelského rybníka
 Čejkovský — viz Drazský rybník mezi obcemi Říště a Břeží
 Černívký — S od obce Černívsko
 Čertův hrad — malý rybníček V od obce Nová Ves u Řesanic
 Daliň — u ♂ 440 m S od obce Škvořetice
 Drazský — JJZ od obce Buzice J od Buzického hradu
 Drazský — mezi obcemi Říště a Břeží, na starších mapách jako Čejkovský
 Drážky — JJZ od obce Skaličany SSV od ♂ 450 m (Nový háj)
 Háj — JZ od obce Hvoždany
 Háj — V od obce Metly (v tomto příspěvku neuvádíme z důvodu možné záměny lokality od tohoto rybníka Háj)
 Hlaváček — mezi obcemi Hvoždany a Tisov SSZ od ♂ 545 m
 Hlibenský — pod lesem mezi obcemi Draheničky a Uženičky
 Hořejší — Z od rybníka Hoskovského VJV od obce Koupě
 Hoskovský (místo Hořkovský) — Z část na mapce 1. příspěvku nakresleného rybníku je rybník Hořejší u Koupě
 Hrádek — Z od obce Bělčice S od silnice od obce Újezdec
 Chvalovský — též nazývaný Na borkách, rybník u dvora Chvalov SSZ od obce Milčice
 Jablanka — rybníček Z od obce Řesalice S od rybníku Lukavec
 Jordán — na západním okraji obce Tisov
 Kahoun — rybníček ZSZ od obce Hajany
 Kasejovické koupaliště — rybníček JV od Kasejovic pod silnicí do Hradiště
 Knežský — JV od obce Hvoždany u cesty do Tisova
 Kočí — SV od ♂ 545 m SZ od obce Tisov nad cestou Tisov—Javory
 Komušinský — bližší rybník V od obce Komušín
 Kovašín — mezi obcemi Bratronice a Doubravice pod stejnojmenným vrchem

- Kozedře — mezi obcemi Chanovice a Bezděkov (na mapce nesprávně označený jako Podhrad)
- Kozina — JV od obce Jindřichovice
- Křepín (Křepínský) — SZ od obce Řiště
- Lazy — VJV od obce Pozdyně při cestě do Břeží
- Lomec — SSZ od obce Lažánky ZJZ od $\diamond$ 525 m
- Luh — nad silnicí VSV od obce Újezdec
- Malý Honiš — mezi obcemi Tisov a Újezdec S od $\diamond$ 499 m
- Malý Široký — nad osadou U Řešan (= Podřesanice) SZ od obce Řesanice
- Melín — velký rybník JZ od obce Pozdyně
- Mlačina — JV od obce Hornosín
- Mlýnský — mezi obcemi Tisov a Hvoždany JZ od $\diamond$ 545 m
- Mostenský — rybníček ZSZ od obce Lažánky při cestě k rybníku Malá Kuš
- Moššana — rybníček V od rybníku Babák Z od obce Dubí Hora
- Mozol — JV od obce Čekanice SSZ od $\diamond$ 528 m
- Naborkách — viz Chvalovský
- Nadrahách — v rámci stát. vodohospodářského plánu nově budovaný velký rybník SZ od obce Mačkov
- Nad Kuší (= Lipej, chybně někdy označovaný jako Snadný) — u hájovny nad ryb. V. Kuš
- Nový u Čekanic — SV od obce pod lesem Zadní Trehov
- Nový u Hněvkova — S od obce
- Nový u Pozdyně — JJZ od obce (po hrázi vede cesta Pozdyně—Metly)
- Nový u Lažánek — VSV od obce nad ryb. Starý
- Nový u Lnářského Málkova (Přední nový) = Velká Lípa, Zadní nový = Malá Lípa
- Ohrada — rybníček na SZ okraji obce Jindřichovice
- Ostrý — pod tímto názvem je na mapce označen rybník Velký ostrý u obce Blatenka. Nad ním je Malý ostrý.
- Ostrý u Slivonic — JJZ od obce Slivonice
- Pátek — rybníček na SZ okraji obce Bezděkov S od ryb. Podhrad
- Podhrad — rybník těsně Z od obce Bezděkov JZ od obecního kostelíka (na mapě označený ryb. Podhrad se správně nazývá Kozedře)
- Podhůrecký — SSV od osady Na Hůrce u Bělčic
- Podolský — JJZ od obce Mačkov; podle starších map dříve 1 rybník, dnes bažinnou loukou rozdělený ve 2 části
- Podruhelský — SV od obce Podruhlí u Bělčic
- Pračovský (Horní a Dolní) — 2 rybníčky JJZ od obce Nezdřev nad ryb. Velký Nezdřevský
- Prostřední — JV od obce Koupě SV od $\diamond$ 525 m
- Protivský — Z od obce Zahorčičky mezi ryb. Strašil a Jámský
- Přední — SZ od obce Hněvkov
- Příkopy — ve městě Blatná bezprostředně kolem zámku
- Rybářský — JZ od obce Skaličany na SZ straně silnice k Blatné
- Řezabiny (Velká a Malá) — rybníčky ZJZ od Bratronic při cestě k dvoru Katovsko
- Řitovis = Řitový
- Silnický — na Z straně silnice Paštiky—Drahenický Málkov
- Sladovna — rybníček u odbočky silnice Blatná—Blatenka ze státní silnice J od blatenského zámeckého parku (proti pivovaru)
- Snadný — Z od lesa Kopaniny JV od obce Lnářský Málkov
- Stankovský — mezi dvorem Paračov a železniční zastávkou Závišín
- Starka — na JV okraji obce Škvořetice
- Starý u Čekanic — VSV od obce J od $\diamond$ 500 m (mezi ryb. Mokřý a Ovčín)
- Starý u Chanovic — V od Ostrého vrchu ($\diamond$ 610 m)
- Stodoliště — ZJZ od obce Bělčice J od silnice do Újezdece
- Štěrbiniky (Horní, Prostřední a Dolejší) — malé rybníčky S od obce Nezdřev
- Topič — je rozdělen ve 2 rybníky: Přední blíže k Blatné, Zadní Topič východně od něho
- Trávnícký — S od obce Lažánky (nejhořejší v soustavě rybníků: Trávnícký—Lomec—M. Ostrý—V. Ostrý)
- U Hříbárny — rybníček pod silnicí Blatná—Blatenka V od železničního přejezdu
- U Sádlnů — ryb. SV od obce Kotouň
- Vacíkovský — SSV od obce Tisov pod cestou k samotě Javory
- Velkolázský — pod lesem Hradec SZ od obce Láz
- Velký u Chlumu — JJV od obce Chlum

Velký Honiš — SSZ od obce Újezdec J od ϕ 499 m
 Velký Široký — mezi obcemi Kotouň a Řesanice J od cihelny
 Veský — na JZ okraji obce Koupě
 Vočert — V od Pozdyně poblíž cesty Pozdyně—Hvožďany
 Zádvořský — rybníček v dolní části obce Čekanice
 Zahorčický — rybník V od obce Zahorčický
 Záklický (= V z á k l i č í) — SZ od obce Čekanice JJV od ϕ 528 m
 Žabák — SSZ od dvora Katovsko při cestě do Záboří
 Žebrák — J od obce Hostišovice u hájovny Žebrák
 Žetínský — mezi obcemi Drahenický Málkov a Podruhlí

Jiná místní jména použitá v příspěvku, která však nejsou na mapě 1 : 75 000
 Podřesanice (= U Řešan) — osada u lesa Leština SZ od obce Řesanice
 Rošice — dvůr VSV od obce Jindřichovice

Z uváděných druhů je 73 druhů nových pro Blatensko a okolní území a z toho 1 druh pro jižní polovinu Čech (*Elatine alsinastrum*).

Děkujeme za revizi herbarňových dokladů druhů rodu *Potamogeton* dr. S. HEJNĚMU, kand. biol. věd, *Glyceria* a *Carex* J. HOLUBOVI, kand. biol. věd, druhů rodu *Rosa* dr. I. KLÁŠTERSKÉMU, *Calamagrostis* a *Festuca* sect. *Oviniae* prom. biol. Z. POUZAROVI a za přehlédnutí všeho materiálu dr. J. HOUFKOVI.

Zkratky: H. — J. HARTL

Ch. — V. CHÁN

M. — F. MACHOVEC

S. — V. SKALICKÝ

T. — J. TOMAN

V. — J. VANĚČEK

HOUFEK 1953 ms. — rukopisné poznámky J. HOUFKA

PONERT et VALLOVÁ 1957 ms. — rukopisné poznámky z exkurse J. Ponerta a E. Vallové

ZK — zápisové knihy hydrobiologické stanice přírodovědecké fakulty UK u Blatné

Ostatní zkratky jsou uvedeny v I. příspěvku (Preslia 30 : 311, 1958).

Abies alba MILL. — Historické doklady: překvapuje tu velmi, že záznamy o výskytu jedle na Blatensku chybějí. Ani údaje ze 17. století (viz str. 159) ani z 20. let 19. století (NOŽIČKA 1957 : 342) se o jedli nezmiňují, ačkoli v sousední nepomucké části Plánického hřebene (statek Dožice podle popisů z let 1778, 1814 a 1817), v drahenických lesích (popis r. 1815), na Březnicku (z téže doby), na Drhovelsku (popis z r. 1819) a na Horaždovicu (popis r. 1755, ne však na základě zprávy z r. 1549 — tam jen dub, buk a lípa!) jsou údaje o jedli časté. Z území drahenických lesů (Dožice) a z Rožmitálska (Přovice) jsou dochovány i zbytky uhlíků, a to pouze jedlových, asi z 10.—12. století našeho letopočtu (SLAVÍKOVÁ-VESELÁ 1950); škoda, že z Blatenska žádné dosud studované uhlíky nepocházejí. Jedle byla jednou z hlavních dřevin Plánického hřebene, Brd a jejich výběžků do drahenických lesů, ale i na Blatensku byla místy rozšířena ve vyšších polohách, kde se dodnes zachovala na balvanitých hřebínkách vrchů (viz str. 190, SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 311) v smíšeném lese (hlavně s dubem *Quercus petraea*, s lípou *Tilia cordata* a s bukem).

Acer campestre L. — Kadov — křoví na mezi 700 m V od obce. Výskyt je vzdálen od obce Kadov. Babyka tu roste na přirozeném stanovišti. Nikde jsme ji nespatriili, že by byla vysazována, zatím co jiné javory (*Acer pseudoplatanus* L., *A. platanoides* L., *A. negundo* L. i *A. tataricum* L.) jsou roztroušeně vysazovány. Na uvedenou lokalitu roste však jen několik mladších keřů a široko daleko není babyka známa. Přesto se však domníváme, že tu jde o přirozený výskyt.

A. negundo L. — ojedinele vysazován, např. u M. a V. Turné (H.), avšak s výjimkou okolí Blatné mimo lesní porosty. V lesích Myt, Brdo a V roudních v současné době vysazen (viz SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 319).

A. platanoides L. — pouze vysazován.

A. pseudoplatanus L. — na vlastním Blatensku jsme klen v přirozených porostech neviděli. Staré kleny můžeme vzácně najít podél silnic a v obcích. Tu a tam je vysazován i do lesních porostů (např. u V. a M. Turné — H.), také v lesíku J od obce Vrbno byl asi vysazen (S.). Několik starších stromů roste dále v údolí na Z okraji lesa Spálenice JZ od obce Mačkov, sotva se tu však jedná o přirozený výskyt. Přirozeným dojmem působí výskyt kleny jen v hlubších údolích, a to u Závěšinského potoka J od obce Závěšín pod ϕ 515 m; pod J ostrohem se zříceninou hradu Křikava (S.) a v hlubokém těsném údolí Kostrateckého potoka mezi mlýnem Kostrata a ϕ 423 m (ChS). Všechny lokality jsou jen v okrajovém území Blatenska nebo mimo území. V přirozených fytoocenozách (hlavně v lesích svazu *Tiliето-Acerion* KKA.) se vyskytuje klen na Nepomucku; tam je původní i *A. platanoides* L.

A. tataricum L. — u cesty mezi hrázemi rybníků Na drahách a U Hřibárny na okraji pastviny (S.) vysazen.

Achillea ptarmica L. — na louce mezi ryb. Nový a obcí Pozdyně (S.); Lnáře — Bažantnice pod ryb. Nový (V.); Blatná — okraj remízku JZ od města (S.); Hněvkov — louka pod ryb. Přední (ChS.); Sedlice — roztroušené v Oboře (H.). Na Blatensku velice vzácné, na Sedlicku roztroušené.

Aconitum variegatum L. — okraj lesa v údolí potoka mezi obcí Kožlí a mlýnem Kostrata na Miroticku (M. 1958 !). Na Blatensku chybí. Výskyt lze očekávat i jinde v údolí Lomnice na Miroticku. V údolí Skalce (u Dobré Vody V od Březnice) byl tento oměj již nalezen (leg. Güttler; ROHLENA Přísp. 8 : 74). V údolí Otavy u Zvíkova je známo několik lokalit (Ch.). U tohoto druhu je tedy krásně patrný vliv květeny Středního Povltaví na sousední území. Na Nepomucku, i když jsou tam velké relativní výškové rozdíly a byly by tam příhodné ekologické podmínky, pravděpodobně nebude nalezen, poněvadž až na jednu zaniklou lokalitu při Mži pod Plzní chybí v Plzeňské pánvi a všech přilehlých západočeských územích.

Actaea spicata L. — les mezi obcemi Liškov a Přebudov; Přebudov — les Bučina; Kladrubec — les Školkov V od obce; Černívsko — v bývalém hradním příkopu pod zříceninou Kříkava; Skaličany — les na ϕ 502 m SZ od obce (S.); Dobšice — les S od obce (M.); Hvoždany — křoviska na SV úbočí ϕ 545 m JV od obce (S.); Lnáře — bažantnice pod ryb. Nový (V.); Blatenka — na skale pod lískou u cesty na okraj lesa S od ryb. Velký Ostrý (Urban 1958 !); Mačkov — olšina v údolí SZ od ryb. Podolský (S.); Čekanice — vysoká polní mez s lískami (jen v hlubokém stínu lísky) SZ od Rošické myslivny (MS.); Láz — v křoví v lesíku V od obce (HChST.). Na Nepomucku i v drahenických lesích roste v lesních porostech náležejících rekonstrukčně svazu *Fagion PAWL.*, na Blatensku tomu však není. Zde roste na stinných humosnějších místech v lesích (2 lokality v olšině), častěji však v křovinách rostoucích třeba i mimo les (všechny zbývající lokality), ve všech případech jen v několika málo trsech. Výskyt samostatně jako druhu rozšířovaného ptáky nutno proto brát s rezervou, aby nedošlo ke zkresení rekonstrukčního obrazu přeceněním jeho vázanosti na bučiny. Rozsah fytoceos, v nichž se může vyskytovat většinou jako nahodilý druh s nepatrnou frekvencí, je i v jižních Čechách dosti značný.

Adoxa moschatellina L. — Koupě — lískový pahorek V od obce; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce (S.); Kocelovice — křovina u cesty V od obce (M.); Kadov — křoví na mezi 700 m V od obce; Mračov — hluboké údolí potůčku SV od obce; Jindřichovice — lísková mez nad odvodňovací strouhou Z od ryb. Ohrada (S.); Láz — v lesíku V od obce a na mezi s křovím J od obce (HChST.).

Agrimonia eupatoria L. (s. s.) — Kotoň (MALOCH 1936 : 29); Chlum — J okraj lesa „U nivy“ a v horní části obce dosti hojně (S.); J okraj lesa „Kamenice“ u cesty Sedlice—Holušice (ChS.); Velká Turná — na mezech J od obce velmi řídké (H.)

A. odorata MILL. — Újezdec — u silničním příkopu nedaleko ryb. Luh mezi obcemi Újezdec a Bělčice (S.); z Nepomucka uvádí řepík vonný MALOCH (1936) od obce Sedliště S od Nepomuka.

Aira caryophyllea L. — Bělčice — stráž nad ryb. Hrádek; Tisov — hráz ryb. Vacíkovský; Hradiště u Kasejovic — stráž nad silnicí J od obce; Zahorčičky — pastviny J od ϕ 514 m VSV od obce (S.); Kvášňovice — pastviny u ryb. Kozčinský; Mysliv — písčiny u ryb. Myslivský; Slatina — suché pastviny při silnici do Svěratice (V.); Kadov — Z od obce při cestě do Chanovic (S.); Vrbno — na obnaženém dně ryb. V. Kuš při letnění (V.); Lažánky — u hráze ryb. Mostenský na suchopáru (S.); Láz — pahorek JV od ryb. Velkolázský a u cesty k pahorku JZ od obce (HChST.); na lesní cestě u Podolí Z od městečka Radomyšl (H.)

Alisma gramineum GMEL. — okraj rybníčku Stankovský mezi dvorem Paračov a žel. zastávkou Závášín (S.); Vrbno — ryb. Vel. Kuš; Kadov — u ryb. Kubov (V.); Vrbno — velmi hojně v ryb. Žoldánka; Zadní Topič (S.)

Alliaria officinalis ANDRZ. — Mačkov — nad údolíčkem SZ od ryb. Podolský v smíšeném lese Spálenice JZ od obce; Jindřichovice — lísková mez nad odvodňovací strouhou Z od ryb. Ohrada i v lesíku Z od obce (S.). Údaje o rozšíření česnáčku v ČSSR jsou naprosto nedokonalé. Vyjádření v Květeně ČSR (DOSTÁL 1948—1950), že je to druh „u nás obecný, v některých krajích hojnější, jinde řídký“ celkem nic neříká. Tyto ojedinělé lokality jsou prvními konkrétními údaji z Blatenska. Je možné, že při podrobnějším sledování se ukáže, že tu není tak vzácné roztroušen, jak se zatím zdá. Také jinde v jižních Čechách roste česnáček vzácně (HOUEK 1952).

Alnus incana DC. — je na rozdíl od původní *A. glutinosa* (L.) GAERTN. na Blatensku jen vysazována u potoků (např. u samoty Hubert i obce Malá Turná — H.) nebo při kotlíkové obnově v lesích.

Alopecurus geniculatus L. — Tisov — u ryb. Vacíkovský; Vrbno — mezi ryb. Nadýmač a Obecní (S.) a u hydrobilní stanice u ryb. V. Pálence (J. HOUEK 1953, ms.); Velká Turná — louka na SZ okraji obce (H.). Na rozdíl od *A. aequalis* SOBOL. je na Blatensku poměrně vzácným druhem, který je nadto přehlížen.

Alyssum alyssoides L. — Nepomuk — skalky nad silnicí u mlýna Hyndrák Z od obce Tojice;

Černívsko — J svah u zříceniny hradu Křikava; Tehořovice — u železniční zastávky a v písčovních na nízkém pahorku u silnice do Blatné S od ryb. Kupecovy; Blatná — návrší mezi V okrajem lesa V rosočích a Huteckým mlýnem Z od města; u silnice Blatná—Buzice S od ryb. Řitovis a u zříceniny tvrže „Buzický hrad“ JZ od obce Buzice (S.); Škvořetice — na stráni mezi lesem Buzíček a ryb. Dalín (ChS.); Blatenka — pás pahorků JV od obce (S.); Malá Turná — svah u silnice SZ od obce (H.); Svěratice — pastviny v Hlubočici SZ od obce; Slatina — suché stráňky při silnici do Svěratice; Lnářský Málkov — kazy v polích V od obce; Kadov — průhon při silnici do Vrba (V.).

Alyssum saxatile L. — vysazena na stráni pod kostelíkem v obci Paštiky a na skale u křížku mezi Blatnou a Paštíkami (M., S.), a to v zahradní sortě s citronově žlutými květy a na skale v zříceninách hradu Křikava u obce Černívsko (S.), kde byla tato tařice nepochybně také vysazena.

Amaranthus albus L. — na náměstí a po okraji chodníku ulice vedoucí k nádraží v městě Blatná (S.). V jižních Čechách je tento laskavec dosud vzácný (cf. HEJNÝ Čs. bot. Listy 1 : 116, 1949). První údaj z Blatenska.

A. lividus L. — Blatná — ve městě; Skaličany — pole u silnice do Blatné pod pahorkem ♂ 450 m (Nový háj) (ChS.).

A. retroflexus L. — v obcích Chlum a Buzice; rumiště v Blatné (ChS.).

Anagallis arvensis L. ssp. *foemina* (MILL.) SCH. THELL. — Blatenka — u cesty směrem k mlýnu Lhotka několik rostlin (leg. Ponert et Vallová 1957); Kadov — ojedinelé na poli V od obce (V.).

Anchusa officinalis L. — u silnice Újezdec—Tisov (S.); Defurovy Lažany — meze u silnice do Újezda; Újezd u Chanovic — meze při silnici do Chanovic (V.); Blatná — Nový háj (♂ 450 m V od města) — na pahorech (ChMS.); Závišín — při silnici J od obce nedaleko Lopatárny (M.); u silnice Blatná—Hněvkov nedaleko mlýna Lapač (MS.); Holuše — na mezi Z od obce (M.); Láz — malý pahorek v polích při SV okraji obce (HChST.); Nahošín u Bratronic — výslunná strán nad rybníčkem při silnici do Třebostice; u silnice Chrašovice—Třebostice (T.).

Anemone ranunculoides L. — Lnáře — zámecký park (M.); Blatenka — v borových lesích při potůčku do ryb. U Lhotky dosti hojně (V.). První údaje z Blatenska. I jinde v jižních Čechách je sasanka pryskyřníkovitá velmi vzácná.

Anthyllis vulneraria L. — počátkem tohoto století byl úročník na Blatensku pěstován, zejména na písčítých polích v obci Kadov a Lnářský Málkov (V.).

Aquilegia vulgaris L. — Dobšice — les S od obce (M.); Černívsko — u zříceniny hradu Křikava (S.); Čekanice — JV cíp lesa Šlachta SZ od Rošické myslivny (leg. Seidlová et M. !). Stanoviště orlíčku působí dojmem přirozeného porostu (*Querceto-Tilietum cordatae*); roste tu u skalky v horní části lesa. Je to modrokvětý planý orlíček a ne nějaká zahradní sorta. Poněvadž porosty jsou jen na několika m², není možno vyloučit, zda tu nebyl vysazen. Stanoviště se velmi podobá skalnatým nebo balvanitým hřebínkům s *Quercus petraea* (MATT.) LIEBL., *Tilia cordata* MILL. a z bylin zejména *Vicia pisiformis* L. (proto výčet hlavních druhů na této lokalitě rostoucích uveden ve srovnávací tabulce u druhu *V. pisiformis* L.). Nejbližší stanoviště orlíčku jsou známa ze Středního Povltaví, ze Strakonicka (MORAVEC 1958) a od Rožmitálu. Nový druh pro Blatensko.

Arctium lappa L. — Blatná — u silnice a u polní cesty nedaleko mlýna Lapač V od města (S.). Z Blatenska byl tento lopuch uváděn dosud od obcí Tehořovice, Hněvkov a Čekanice. Zatím co *A. minus* (HILL.) BERNH. je na Blatensku celkem hojný, je lopuch větší vzácný. Také jinde v jižních Čechách roste nanejvýš roztroušeně (HOUEK 1952, ČELAKOVSKÝ Prodr. 4 : 809); v tomto smyslu nutno opravit údaj v DOSTÁLOVĚ Květeně ČSR, že je tento lopuch v celém státě hojně rozšířen.

Arnica montana L. — Nová Ves u Řesanic — louky s křovinami J od ryb. Široký, jen na jednom malém místě (V.). Na blatenských nalezištích roste prha chlumní vždy jen v několika exemplářích, zatím co v území, kde je s jistotou původní, je hojně rozšířena, i když se jedná o nižší polohy než na Blatensku (např. v mírně zvlněné krajině mezi Domazlicemi a Kdyní, u Klatov, na Jílovsku u Prahy nebo v poleš Vidrhole u Běchovic V od Prahy). Jsou tu dvě možnosti, jak vysvětlit rozšíření této léčivé a i jinak nápadné rostliny. Je zcela možné, že dříve byla prha i na Blatensku hojnější, ale intenzivním sběrem byla kořenářkami téměř úplně vyhubena. Spíše se však kloníme k opačnému názoru, že tu byla úmyslně vyseta. Na lokalitě u ryb. Velká Kuš, uveden v I. příspěvku, byla určité vyseta.

Arnoseris minima (L.) SCHWEIGG. et KOERTE — Strážovice — pole při silnici k nádraží Pačejov; Pačejov — písčítá pole při silnici do Třebomyšle; Kvášňovice — pole S od obce; Lnářský Málkov — písčítá pole pod Hůrkou; Kadov — písčítá pole „na Hájku“ při cestě do Slatiny (vše V.; doklady v soukromém herbáři !). Významný subatlantský druh v květeně Blatenska, mající ráz segetální rostliny nižších poloh na nevápenném podkladu. S jistotou je prokázán výskyt pouze v západní části ČSSR (pro Slovensko pochybný). Z Blatenska uvádí písčítákn již Veleňovský (ČELAK. Prodr. 4, české vydání: 771, 1883) od obcí Čechelovice, Zábोří, Čekanice a Němčice u Sedlice a dále Hrobař (ROHL. Přísp. 13 : 3) mezi obcemi Myslív a Strážovice.

Artemisia absinthium L. — u železniční stanice Kotouň; Hvozďany (S.); Slatina — na návsí; Lnářský Málkov — vršky a stráně u dvora (V.); Kadov — u cest do Slatiny a do Chanovic (SV.); Bezděkov — Blatenska; Jindřichovice (S.); Bratronice (HChSTV.); Mačkov; Holušice (ChS.); Velká Turná — terasovitá mez SV od obce; Malá Turná — u silnice SZ od obce (H.).

Aruncus silvestris KOSTEL. — Žďár u Nepomuka — na svahu Bukové hory J od obce hojně v lese při železnici (S.). Je možné, že se jedná o stejnou lokalitu, kterou uvádí MALOCH (1913). Na Blatensku není udána známa. Roste u Rožmitálu a zejména v okrese Střední Povltaví (včetně dolního Pootaví).

Asarum europaeum L. — roztroušeně po celém Blatensku; pro velké množství není možno vypočítat jednotlivé lokality.

Asperula odorata L. — les mezi obcemi Liškov a Přebudov (hlavně v jedlině, ale i v smrkové monokultuře); Přebudov — smrčina v lese Bučina V od obce; Kladrubce — zejména v smíšeném lese v lese Školkov V od obce (S.); les u obce Drahenický Málkov; Dobšice — les S od obce (M.); Sedlice — v Oboře (HCh., Vokum et Houfek). Stanoviště v sedlické Oboře (částečně ve sluhu anglického parku, částečně staré dostou umělého složení) lze jen těžko hodnotit, poněvadž výskyt mařinky může tu být ovlivněn vysazenými dřevinami, zejména bukem, lípami a habrem (viz ANONYMUS 1828). Tento druh nový pro Blatensko roste pouze na uvedených nemnoha místech v drahenických lesích, kam zasahuje vliv brdské květeny. Jinak je pro blatenské lesy spíše charakteristická jeho absence, ačkoli v sousedních územích Plánického hřebene, Brd a Středního Povltaví je mařinka dosti hojně rozšířena. Vysvětlení absence pouze vlivem degradace lesních porostů při pěstování monokultur není přesvědčivé, poněvadž jinde v typickém území svazu *Fagion PAWL.* (v jižních Čechách není však vyhraněně vázána jen na lesy tohoto svazu) setrvává mařinka alespoň roztroušeně i ve smrkových monokulturách nebo v lískových aj. křovinách, v sušších lužních porostech apod. Jiné dokonce choulostivější druhy listnatých lesů odolaly náporu monokultur a dosud na Blatensku rostou zejména v lesích na místech s granodioritovými balvany.

Astrantia major L. — Mysliv — olšiny u zrušeného mlýna S od obce (V.); Pozdyně — při potůčku J od obce (M. !); Velká Turná — v lískových a trnkových křovinách na vysoké mezi SSZ od ϕ 511 m JZ od obce, asi 20 rostlin (společně s těmito bylinami: *Pulmonaria officinalis* L., *Astragalus glycyphyllos* L., *Vicia sepium* L., *Primula veris* L. aj.) (H.). Nový druh pro Blatensko. Nejbližší známá naleziště jsou u Rožmitálu, u Starosedlického Hrádku na Břežnicku, ve Středním Povltaví (včetně Pootaví pod Pískem) a zejména na Nepomucku, odkud je známa z řady lokalit.

Atriplex nitens SCHUMER — Blatná — rumiště ve městě, u silnice mezi Huteckým mlýnem a nádražím Z od města, u železnice Z od ryb. Pustý; u silnice Blatná—Hněvkov u mlýna Lapač (S.); Malá Turná — u cesty na okraji lesa poblíž mlýna V od obce (H.). Je pravděpodobné, že na lokality nedaleko Blatné se rozšířila lebeda lesklá z ohniska u blatenského nádraží, odkud ji poprvé z Blatenska uvádí HEJNÝ (1949 : 115).

Atriplex rosea L. — hojně v obci Holušice u cest, na návsí (zejména u pat domků) (ChS.). První nález na Blatensku.

Atropa bella-donna L. — Kladrubce — paseka na hřebeni zalesněného vrchu Školkov (MS.).

Batrachium circinatum (SIBTH.) SPACH — v menších mělkých bahnitých rybnících: Starý Pálenec, Žoldánka, U Hřibárny, Horní Pračovský u Nezdvěvi (S.). Velenovský (ČELAK. Prodr. české vydání 4. díl) sbíral tento lakušník jen v tůních Lomnice u obce Bužice, které však dnes již neexistují.

Berberis vulgaris L. — Černívsko — J svah vrchu se zříceninou hradu Křikava (S.); Blatná — les „Na vinici“ S od města a u silnice JZ od zámeckého parku (MS.); pahorky JZ od ϕ 450 m V od ryb. Topič (ChS.); pahorek u silnice Blatná—Bužice S od ryb. Řitovis; křoví u mlýna Lapač u silnice Blatná—Hněvkov; hráz ryb. U Hřibárny mezi Blatnou a Blatenkou (S.); u cesty nad ryb. v obci Mačkov směrem k ϕ 474 m; křoví S od ryb. Starka V od obce Škvořetice (ChS.); lesík mezi obcemi Malá Turná a Petrovice (H.). Nový druh pro Blatensko. Zde je rozšířen především v území blatenské kotliny (nejteplejší část Blatenska). V každém případě je výskyt dřívěší na Blatensku pozoruhodný; může se jednat o přirozené rozšíření; až na lokalitu u zámeckého parku u Blatné odpovídá podmínkám, kde usuzujeme na jeho původní rozšíření. Podrobný rozbor a zdůvodnění viz HOLUB a SKALICKÝ 1959.

Berteroa incana (L.) DC. — Svěratice — rozcestí silnic do Boru a do Babína; Slatina — travnatý úhor při silnici do Svěratice (V.); podél železnice u zastávky Životice; můstek přes potok Jeseč mezi obcí Řečice a ϕ 450 m na silnici Tchořovice—Blatná (S.). Na všech stanovištích jen zavlečena.

Blismus compressus (L.) PANZ. — Újezdec — pastviny na V břehu ryb. Zlatohlav; Bezdědovice — pastviny na sepojvých polích pod obcí; Kladrubce — u potůčku na pastvině pod lesem Duby JV od obce (S.); Kadov — bažinka pod ryb. Chmeličský; Lnářský Málkov — bažinka pod ryb. a na J břehu ryb. Velká Lípa a J část pastvin pod ryb. Vúšej (V.); Vrčno — pastviny u SZ cípu ryb. Velký Pálenec; Bratronice — vlhká pastvina u SV cípu ryb. Vel. Řezabína, loučka

u kříže u silnice do Jindřichovic (S.) a pastvina u rybníka S od obce nad silnicí do Jindřichovic (HChSTV.); Hněvkov — sejpová pole V od silnice mezi obcí a mlýnem Lapač (S.); Škvořetice — pastviny u potůčku nad ryb. Starka u ϕ 469 m (ChS.). Tento druh uvádí MORAVEC (1958) jako vázaný na vápencové půdy Strakonicka. Na podmačených lukách a zejména na pastvinách se vyskytuje často i na Blatensku; těžko bychom mezi rozšířením na strakonických vápencích a na Blatensku zachycovali i třeba jen kvantitativní rozdíly.

Bolboschoenus maritimus (L.) PALLA — Lnářský Málkov — Malá Lípa (V.); Zadní Topič (ChS.) a Řitovis (S.). Z Nepomucka jej uvádí MALOCH (1936) od ryb. Nový Z od Nepomuku.

Botrychium lunaria (L.) Sw. — Blatenka — trávník u cesty SZ od ϕ 504 m SV od obce (S.); trávník přímo proti hydrobiologické stanici u V. Pálence u volejbalového hřiště (leg. Štěpán, jaro 1959!).

Bromus benekenii LANGE — Kladrubce — vrcholová část v lese Školkov V od obce (S.); na Nepomucku je znám tento sverep ještě z dalších lokalit. Kromě výskytu v území drahenických lesů (podle sdělení J. Moravce), kde je souvislost s výskytem v Brdech, není na Blatensku znám.

Bryonia alba L. — Kadov — křoví na okraji lesíka u hráze ryb. Blatenský; Vrčno — křoví u cesty do Tchořovic asi 400 m od obce; Bezdědovice — křoví u polní cesty do Blatné (S.). Z Nepomucka je znám tento posed od obcí Víška a Čechovice (MALOCH 1936). Nový druh pro Blatensko.

Calamagrostis villosa (CHAIX) Gmel. — Hvozďany — slatinná loučka u hráze ryb. Kněžský (S.; det. Z. Pouzar). Nový druh pro Blatensko; uvedená lokalita je na samé hranici s Brdy. Poblíž Kněžského rybníka není les; nejbližší lesy jsou vzdáleny 4 km na sever. Jsou to lesy třemšinské skupiny Brd, kde výskyt této montánní třtiny nepřekvapuje. Vzhledem k tomu, že se tato třtina vyskytuje spíše na okrajích lesů nebo na vlhčích světlínách, příp. má i charakter lesní buřně a vzhledem k jejím přirozeným rozšiřovacím možnostem (chmýr!) vedle možnosti zavlečení s osivem nebo se sazenicemi horské proveniencí nepřekvapí výskyt této třtiny v Čechách v pahorkatině nebo dokonce i v nížině. Je spíše zarážející, že se nám nepodařilo tento druh najít dosud nikde v blatenských lesích, ačkoli jsme jeho výskyt předpokládali a také proto hledali. Třtiny *Calamagrostis arundinacea* a *C. epigeios* jsou na Blatensku hojné.

C. lanceolata Roth — Tchořovice — slatina u JV cípu ryb. Dolejší (S.); Lažany (Enisovy) — louka na JV břehu ryb. Kořenský (HChST.; det. Z. Pouzar).

Calamintha acinos (L.) Clairv. — Svěratice a Slatina — výslunné stráně a meze (V.); pahorky mezi obcemi Nezďev a Hradiště; Metly — pahorky u cesty do Pozdýně; Bělčice — skalky nad ryb. Hrádek; Dobšice — pahorky V od obce (S.); Škvořetice — pahorky V od ryb. Daliň a pahorky J od silnice do obce Lom; Mačkov — ϕ 474 m V od obce (ChS.) a okraj lesa Spálenice poblíž vrcholu JJZ od obce (S.); Jindřichovice — okraj lesa Šlacha SV od dvora Rošice (S.); Bratronice — pahorky V od obce kolem ϕ 554 m; pahorky mezi obcemi Lažany a Čekanice (HChSTV.); Láz — pahorek na SV okraji obce (HChST.).

Calystegia sepium (L.) R. Br. — křoviny podél potůčků nebo vůbec poblíž vody u obcí Chlum, Blatná, Hněvkov (S.). První konkrétní údaje z Blatenska, kde se zdá být opletník vzácným.

Camelina microcarpa Andr. — Malá Turná — svah u silnice SZ od obce (H.).

Campanula glomerata L. — Z část lesíku J od silnice v úseku Blatná—mlýn Lapač, cca 440 m [světlý les dubo-lipový (*T. cordata* Mill.) s bohatě vyvinutým křovítným patrem (hlavně *Corylus avellana* L., *Rhamnus cathartica* L., *Rubus idaeus* L., *Lonicera xylosteum* L., *Rosa pendulina* L., *Crataegus oxyacantha* L.)]; v bylinném patře jsou nejhodnější zastoupeny trávy *Brachypodium pinnatum* (L.) P. Beauv., *Poa nemoralis* L. a *Melica nutans* L. V bezprostřední blízkosti kolem vrcholových granodioritových balvanů rostou v tomto lese zejména tyto další druhy: *Polygonatum odoratum* (Mill.) Druce, *Primula veris* L., *Chrysanthemum corymbosum* L., *Fragaria moschata* Duch., *Hieracium sabaudum* L., *Verbascum nigrum* L., *Silene nutans* L. atd.). První nález na Blatensku. V jižních Čechách roste na vápnitých půdách roztroušeně (cf. HARTL, CHÁN et TOMAN 1957), na jiném podkladu dosti vzácně. Nejbližší výskyt zvonku klubkatého od uvedené lokality je ve středním Povltaví (včetně dolního Pootaví) a v území strakonických vápenců.

Cardaria draba (L.) Desv. — u nádraží Nepomuk; Blatná — pole u ryb. Zadní Topič (S.).

Carduus acanthoides L. — na Blatensku chybí. V městečku Radomysl se vyskytuje na několika místech. Hojnější je již na Písecku (Ch.).

C. crispus L. — u obce Tisov; Tchořovice — J okraje ryb. Nový a Hořejší (S.), a u ryb. Dolejší (V.), u ryb. Kubov a u rybníčku při cestě Slatina—Kadov (V.).

C. personata (L.) Jacq. — Malá Turná — pravý břeh potoka V od samoty Hubert v olšině dosti hojně (H.; PRC!). Domníváme se, že jde o výskyt přirozený. V Čechách je bodlák lopuchovitý dosti rozšířen v sudetském pohorí i v předhůří podél řek; z vlastní herecynské oblasti není z Čech a Moravy znám. Naprosto izolované rozšíření tohoto bodláku v oblasti subherecynské v Čechách je ve středním Povltaví, při dolním toku Otavy mezi Strakonice a Zvíkovem a podél Vltavy a Chvalšinského potoka na Českokrumlovsku. Zcela ojedinělé lokality jsou známy ještě z údolí Vltavy od Pěkné u Volar (ROHLENA Přísp. 2 : 111) a od Hluboké (HOUBEK 1952). Ve

vlastní Šumavě nebyl tento bodlák sbírán.*) Naše lokalita nejdále od údolí Vltavy vzdálená při Rojickém (dále nazývaném Brložském) potoce má jistě souvislost s výskytem na dolní Otavě. Tento horský druh, který se však chová v jižní polovině Čech jako dealpin, je pozoruhodným novým druhem i květeny Blatenska.

Carex acutiformis EHRH. — Řečice — pod hrází ryb. Hajanský SV od obce; u slepých ramen v zámeckém parku a přímo v nádrži „Přikopy“ v Blatné; olšina pod hrází ryb. Vitanov hojně; okraj olšiny pod hrází ryb. U Hřibárny mezi Blatnou a Blatenkou (S.). Nový druh pro Blatensko.

Carex buxbaumii WAHLB. ssp. *hartmannii* (CAJ.) DOMIN — u ryb. Kněžský; Vočert (S.); Široký ryb. a na lukách dále k obci Oselce; Defurovy Lažany — louky směrem k obci Černice a J od cesty Černice—Kvášňovice; Velký Bor — louky u samoty Pláček SSZ od obce (V.); SV okraj ryb. Lukavec; mezi ryb. Novoveský a Čertův hrad; Vidlák (S.); Krčový; Vůsej; Chmelický (V.); pod hrází a na J břehu ryb. Vitanov (SV.); louka Z od obce Dobšice; vlhká louka V od ryb. Pustý u Blatné (S.); louky SV od ryb. Labuť u Nevželic (V.); pod ryb. Bídník; Mostenský; Nový u Lažánek; Obecní u Mračova; rybníček 1 km Z od Záboří a lesní louka u lesa K Prokuttinci; Jindřichovice — louka pod lesem V od ϕ 517 m; ryb. Mokry u Čekanice (S.); Bratronice — louky SV od ϕ 554 m a u Pohodnice; Lažany (Enisovy) — u ryb. Mozol (HChSTV.); Velká Turná — louka SZ od obce, u ryb. Z od obce a pod hrází ryb. Milavý (H.); Láz — louka u rybníčku J od obce a u hájovny v JZ části lesa Hradec (HChST.).

C. davalliana SM. — slatinná loučka JV od Mostenského ryb. poblíž cesty od ryb. M. Kuš do obce Lažánky; Jindřichovice — slatinná loučka pod borovým lesem směrem k ryb. Nový SZ od obce; u ryb. Podolský S od obce Mačkov (vždy v porostech mechů *Aulacomnium palustre* a *Philonotis fontana*) (S.); Škvořetice — slatinná loučka u JZ cípu ryb. Daliň (ChS.).

C. digitata L. — na balvanitých hřebenech a i jinde v lesích v území svazů *Fagion* PAWL., *Quercion roboris-sessiliflorae* MALC. i v přechodných porostech mezi nimi hojně, na balvanitých místech pravidelně (viz též *Vicia pisiformis* L.).

C. dioica L. — Řesanice — vlhké louky kolem malé olšiny J od ryb. Lukavec spolu s druhy: *Carex canescens* L., *C. rostrata* STOKES, *C. panicea* L., *C. pulicaris* L., *Eriophorum latifolium* HOPPE, *E. angustifolium* HONCK., *Molinia coerulea* (L.) MOENCH, *Phragmites communis* TRIN., *Comarum palustre* L., *Juncus filiformis* L., *Menyanthes trifoliata* L., *Salix repens* L., *Scorzonera humilis* L., *Viola palustris* L. aj. Nový druh pro Blatensko.

Carex disticha HUDS. — Pačejov — mokré louky u malého rybníka pod tratí; Nekvasovy — mokré pastviny pod Vrážní (V.); Blatná — bahnité louky V od Huteckého mlýna Z od města (S.); Vel. Turná — J břeh rybníčka SV od ϕ 511 m JZ od obce; Malá Turná — louka na pravém břehu potoka V od obce (H.).

C. elata BELL. ap. ALL., *C. elongata* L. a *C. pulicaris* L. jsou dosti hojně rozšířeny na Blatensku, takže další lokality nevypočítáváme.

C. flacca SCHREB. ssp. *diversicolor* (CR.) MORAVEC — Velká Turná — na travou zarostlém dně opuštěného lomu kolem mohutného vápencového balvanu J od lesa Lazy (H.).

C. montana L. — Hajany — les „U nivy“ mezi obcí a ϕ 529 m (S.); okraj lesíka Z od obce Malčice na Miroticku (H.). Na Blatensku velice vzácné.

C. pilulifera L. — v lesních monokulturách a na travnatých okrajích lesů, i na pastvinách na Blatensku často; také tato ostřice patří mezi evropsko-subatlantské druhy, které dosahují na východ až po Karpaty, Běloruskou SSR a Leningradskou oblast SSSR. Druhů tohoto charakteru roste na Blatensku celá řada. Jsou to např.: *Aira caryophyllae*, *Arnica montana*, *Arnoseris minima*, *Calluna vulgaris*, *Chaerophyllum aureum* (západomed.), *Euphrasia nemorosa*, *Festuca capillata*, *Glyceria declinata*, *Hypericum humifusum*, *Isolepis setacea*, *Lotus uliginosus*, *Luzula nemorosa*, *Lysimachia nemorum*, *Ononis repens*, *Pastinaca opaca*, *Pedicularis silvatica*, *Potentilla neumanniana*, *Saxifraga granulata*, *Scorzonera humilis* aj.

C. pseudocyperus L. — Dolejší rybník u Tchořovic — též břehy lesíku (V.) i na hrází; Blatná — zámecký park u nádrže „Přikopy“ (S.) a kolem ryb. Sladovna (Jehlík 1958 !); Bezdědovice — kolem tůňek a Závěšínského potoka v lese na sejpových polích SZ od obce; Újezd u Skaličan — příkop u silnice S od dvora (S.).

C. remota (L.) GRUF. — Přebudov — v lese směrem k obci Liškov; Draheničky — olšina pod hájovnou Stranohorí pod Drahenickým lesem; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce; Mračov — les v hlubokém údolí potůčku SV od obce; Blatensko — údolí potůčku od ryb. Velký Ostrý v lese Zadní jedlovec (S.); Kadov — lesní louky Z od ryb. Krčový a louky u „Zlaté ostruhy“ směrem k Chanovicům (V.).

*) Roztroušený výskyt jsem zjistil r. 1960 podél Vltavy v pobřežních křovinách i na lukách mezi Horní Vltavicí a Volary (S.).

Carex riparia CURT. — bažina pod hájovnou směrem k obci Čekalice (Vel.; ČEL. Prodr.); Tchořovice u hráze — ryb. Dolejší (S), Velenovský (ČEL. Prodr.) uvádí tuto ostřici z rašelinisté u téhož rybníka, kde jsme ji však marně hledali; Blatná — kolem tůní a nádrže Příkopy v zámeckém parku; Vrbo — podél hráze ryb. Hadí (S.).

C. silvatica HUDS. — Mysliv — břehy lesního potůčku v údolí Čertova studánka v poliší Kakov (V.); lesní mokřad na JV svahu vrchu mezi obcemi Přebudov a Liškov; Závašín — údolí SZ od Hlivičného vrchu říčce (S); Obora u Sedlice (HCh.). Tato ostřice je známa z Nepomucka a ze Středního Povltaví z řady míst. Na Blatensku byla dosud zjištěna jen vzácně v území drahenických lesů a v sedlické Oboře; nový druh pro Blatensko.

C. teretiuscula GOOD. — u rybníků Hlaváček; Lazy; U Sádlů; Malý Široký; Lukavec; Čertův hrad; Vidlák; Starý u Chanovic; Starý u Lažánek; Nový u Lažánek; Podolský; Sladovna u Blatné; bahnitě louky u cesty SZ od obce Resanice (S.); Kadov — malý rybníček pod ryb. Kubov a bažiny pod ryb. Chmeličny; Blatenka — ryb. U Lhotky (V.); Bratronice — ryb. S od obce při silnici do Jindřichovic; Milčice — ryb. mezi obcí a Pohodnicí a na lukách u Pohodnice (HChSTV.).

C. umbrosa HOST — Drahenický — olšina s travnatým podrostem pod hájovnou Stranohoří na svahu Drahenického vrchu; Drahenický Málkov — smršina u silnice k Paškám; Tchořovice — slatinná louka pod hrází ryb. Vitanov; Vrbo — slatinná louka Z od ryb. Velký Pálenec, vlhká louka u ryb. Starý Pálenec a louky Z od ryb. Obecni; Mračov — vlhké louky u lesa v údolí potůčku od ryb. Mostenský k ryb. Nadýmač asi 600 m JJZ od obce; Lažánky — slatinné loučky nad ryb. Mostenský poblíž cesty Lažánky—Malá Kuš (S.); Láz — slatinná louka nad rybníčkem J od obce (HChST.); Radomyšl — louka u potůčku mezi ryb. Prostřední a Vražda, též na louce u potůčku nedaleko kapličky na Věně (T.). Nový druh pro Blatensko. V některých územích jižních Čech je tato ostřice hojná, na Blatensku roste již jen roztroušeně až vzácně. Patří mezi druhy středoevropské, které mají poměrně malý celkový areál: od Pyrenejí—Francie—střední Německo (v Severoněmecké nížině S od Magdeburgu již chybí) — střední Polsko (jen v Poznaňsku a v území pod Karpaty ojedinelé) — jen v karpatské části SSSR a Rumunska (jen v horských polohách Balkánského poloostrova s výjimkou Řecka a Albánie, kde chybí vůbec — sev. Itálie—Sardinie. V ČSSR je rozšířena celkem vzácně (kromě Předšumaví, kde se vyskytuje hojněji) v Čechách a na Moravě. Na Slovensku je velmi vzácná, také v sousedním Maďarsku je soustředěná její výskyt prakticky jen na severozápadní část území Z od Dunaje (s výjimkou údajů z pohoří Bükk a z Bátorliget v Potisí). Vzhledem k možnosti záměny v literatuře za *C. caryophyllea* LATOUR. f. *umbrosaeformis* (FLEISCHER) KÜKENTHAL s dlouze stopěkatými samičími klásky, není možno vymezit rozšíření v ČSSR přesněji. Také na Blatensku se tato forma vyskytuje u Tchořovic a u Lázu, většinou na stinnějších místech, ale vždy spolu s populací typické *C. caryophyllea* LATOUR., na Blatensku hojně rozšířeně.

C. vulpina L. — na lukách u rybníků Hoskovský; pod ryb. Jablanka a u ryb. Lukavec (S.); u J břehu ryb. U Sádlů (SV.); Kadov — zejména nad ryb. Vúsej a Krěový a na lukách „Pod lesy“ SZ od obce (V.); Hajany — louky JZ od obce; Újezd u Skaličan — louka S od dvora; dále u ryb.; V od ryb. Pustý; S od ryb. Přední Topič; U Hřibárny; Trávnícký; Ohrada; Starý a Nový u Čekalice; na lukách JZ od Blatné (S.); Bratronice — louky S od obce a SV od 554 m V od obce (HChSTV.); mezi obcemi Sedlice a Holušice (ChS.); hojně v okolí Velké a Malé Turné (H.).

Carpinus betulus L. — původní výskyt habru na Blatensku je sporný. Na Blatensku jsme s jistotou plané habry dosud neviděli, i když v lesích se setkáme tu a tam s vysazenými stromky. Zcela ojedinelé, např. v lese u zříceniny hrádka Křikava nad obcí Černívsko, v lese Paseka Z od Újezda u Skaličan (S.) nebo v sedlické Oboře (SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 310; ANONYMUS 1828) můžeme spatřit i skupinky starších habrů s největší pravděpodobností vysazených. Velmi starý habr můžeme spatřit v lesiku JV od Blatné SSV od jízdrny (S.); i tento strom byl asi vysazen. Místní jména upomínající na habr jsme na Blatensku nezjistili. Habr je charakteristickou složkou pro kazy v polích a svahové lesy ve východní části Východního Podbrdská zřejmě pod vlivem květeny Středního Povltaví. Ještě na Miroticku je habr dosti častým zjevem (např. pahorky mezi městečkem Mirovice a obcí Lučkovice nebo mezi obcemi Škvořetice a Lom J od silnice — ChS.), ale na Blatensko dnes už nezasahuje. Proti proudu říčky Lomnice je podobně jako habr rozšířen i prýšec *Euphorbia cyparissias* L., *Malva alcea* L. a několik dalších teplomilných rostlin. Jinak se kazy v polích na Miroticku ničem neliší od květeny podobných stanovišť na Blatensku. Nevylučujeme, že i habr původně na Blatensku rostl, ale byl jako nežádoucí dřevina z lesů odstraněn; vhodná stanoviště pro habr jako příměs smíšených lesů jsou a také původní druhy smíšených porostů s habrem se tu vyskytují. Zajímavým dokladem pro původní výskyt habru je zpráva z popisů lesů, kterou zveřejňuje NOŽIČKA (1957 : 342), že na Blatensku se ještě ve dvacátých letech 19. století udržel jako hlavní dřevina v lesích právě habr ve směsi s dubem, bukem, smrkem a s borovicí. Údaj je nutno pojímat se značnou rezervou jako všechny historické prameny, zejména kvantitativní poměry zastoupení jednotlivých dřevin. Je zcela možné dále, že těžební zásahy a snad i výsadba (ačkoliv právě v případech habru se nezdá být pravděpodobná) způsobily silnější zastoupení habru v blatenských lesích.

Centaurea stoebe (L.) SCHINZ et THELL. — železniční násep u obcí Pačejov a Velký Bor; stráně při silnicích Slatina—Svěratice a Svěratice—Lnářský Málkov (V.); železniční násep mezi železničními stanicemi Kasejovice a Hradiště J od č. 521 m (zde jistě adventivní); Bratronice — u cesty mezi hrází ryb. Velká Režabina a dvorem Katovsko; Malá Turná — na stráni nad rybníkem SV od obce (S.); Láz — malý pahorek v polích při SV okraji obce (HChST.). Na Miroticku častěji (ChS.). U posledních tří lokalit se může jednat o přirozený výskyt. První konkrétní nálezy na Blatensku. Velenovský pouze obecně uvádí (ČEL. Prodr.), že na Blatensku roste chrpa latnatá zřídka, zatím co podél Otavy u Písku hojně. Ve svém příspěvku o Blatensku (VELENOVSKÝ 1883 : 80) považuje tuto chrpu za charakteristický druh pro blatenskou kotlinu (rovinu). Toto tvrzení alespoň v současnosti neodpovídá skutečnosti.

Centaurium pulchellum (Sw.) DRUCE — Pacelice — na břehu návesního rybníčku. Nový druh pro Blatensko. Tento druh je celkem roztroušený až častý na těžkých půdách bohatých na minerální živiny (sprašové a slinité půdy, půdy na opukách a vápencích, zejména však půdy halofytních stanovišť). Uvedená lokalita má halofytní charakter, jak o tom ostatně svědčí druhy vlhkých „drúbežích pastvin“ a vlhkých až bahnitých okrajů euglenových návesních rybníků, např. *Potentilla anserina* L., *Veronica anagallis-aquatica* L., *Pulicaria vulgaris* GAERTN. aj. V jižní polovině Čech je tato zeměluč celkem vzácná. K údajům v Květeně ČSR (DOSTÁL 1948 až 1950) je nutno připojit ještě Horšovský Týn (pastvina u obce Mašovice, leg. V. Skalický 1949) nebo údaj Plzeň rozšířit na údaj Plzeňská pánev a jihočeské rybníční pánve (HOUBEK 1952). Údaj Brdý se pravděpodobně zakládá na sběru F. Černého z Volduch SV od Rokycan (ROHL. Přísp. 6 : 148), proto by bylo lépe označení Brdý nahradit údajem Rokycany; jistě nebyla sbírána tato zeměluč v zalesněné skupině Radče, ale v bezlesemé plošině S od Rokycan. Výskyt na Blatensku souvisí jistě s nalezišti na Strakonicku a Horažďovicu (viz např. MORAVEC 1958, HARTL, CHÁN et TOMAN 1957).

Centaurium umbellatum GILIB. — lesy u obcí Chanovice a Defurovy Lažany (VAN ĚČEK 1952); Hajany — les Rozsoší S od obce (M.); Holušice — okraj lesa při cestě do Sedlice (ChS.); Sedlice — les Starý bor; Láz — les Hradec (T.); Malá Turná — les Kukly, hlavně v jeho východní části dosti hojně roztroušeně a na stráni nad rybníkem SV od obce roztroušeně (HT.); Radomyšl — les Hájek (T.). Na Blatensku vzácně.

Centunculus minimus L. — Tchořovice — ryb. Radov; dále u Blatné, Čekanice a Sedlice (Vel.; ČEL. Prodr.); Olšany — říce u Myslivského a hojně u Kozčinského ryb. (MALOCH 1936; Hrobař in ROHL. Přísp. 13 : 5); Zahorčičky — na vlhkém písku ve vodní stružce nad ryb. Zahorčičký (S.); S pobřeží ryb. Velká Kuš (V.); Kadov — obnažené dno ryb. Paseka (VAN ĚČEK Čs. bot. Listy 3 : 85—87, 1951); Buzice — písčité koryto nového řečiště říčky Lomnice nad obcí (ChS.).

Cerastium semidecandrum L. — na hrázích rybníků a na výslunných pahorcích na Blatensku hojně.

Ceratophyllum demersum L. — Blatná — Příkopy u zámku; v tůňkách a v mírně tekoucí říce Lomnice u mlýna Lapač (S.).

Chaerophyllum aromaticum L. — Přebudov — u potoka JV od obce; Kotouň — křoví u hráze ryb. U Šádlu; Životice — v křoví u silnice V od obce a na louce J od obce hojně; podél silnice Kasejovice—Hradiště i u kasejovického nádraží; Koupě — na kompostu V od obce; Uzeničky; Bezdědovice — v křovinách pod obcí u Závišinského potoka (S.); Jindřichovice a Čekanice (Vel.; ČEL. Prodr.). Velenovského údaje se nám nepodařilo potvrdit. Zatím co na vlastním Blatensku se vyskytuje krablice zápašná velice vzácně, na Nepomuku a na Březnicku je dosti rozšířena a odtud zasahuje od severozápadu a severu na Blatensko.

C. aureum L. — Tojice — v obci a v křoví při silnici k Nepomuku (S.); Kozlovice J od Nepomuka (MALOCH 1936); Čmelíny — v obci a v křoví u silnice do Tojic; Víska — křoví SV od obce; Přebudov — křoví u cesty JV od obce; Hvoždany — křoví nad ryb. Hlaváček JV od obce; v obci Tisov; křoví u silnice Újezdec—Tisov (S.); Mysliv — pobřežní křoviny nedaleko zrušeného rybníka; Kotouň — křoviny u Spáleného rybníka; Oselce — křoviny v zámeckém parku; Defurovy Lažany — křoviny v lese Baba (V.); Chanovice — liskový pahorek na V úpatí Ostrého vrchu a v zámeckém parku (SV.); Nezdřev — křoviska nad ryb. Horní Pračovský a mezi obcemi Nezdřev a Bezděkov na polní mezi; křoví mezi obcemi Pole a Zahorčičky; Vrbno — v obci u odbočky cesty do Tchořovic; Hněvkov; Mačkov — hráz ryb. Podolský JZ od obce; Jindřichovice — kolem křovísek na louce pod lesem Šlachta V od č. 517 m (S.); Blatná — u silnice do obce Buzice (Ponert et Vallová!). Tato krablice je na Blatensku místy ještě hojně rozšířena; je to zejména v severozápadní části, kde je dokonce častější nežli *Anthriscus silvestris* (L.) HOFFM. Směrem k jihovýchodu již netvoří celé porosty, ale najdeme ji jen roztroušeně v malém množství. Pro nižší polohy Šumavy a pro jihozápadní část Brd je krablice zlatopodá charakteristickou rostlinou (DOMIN, 1. Beitr. 1902 : 4; na Příbramsku je již vzácná — 2. Beitr. : 24), stejně tak jako pro celé západní Čechy. V Květeně ČSR je nutno doplnit ještě výskyt ve středním Povltaví (DOMIN, 2. Beitr. : 4), na Kaplicku v Slepících horách (HOUBEK 1956 : 198) a zcela izolované naleziště na

jižní Moravě (FRÖHLICH et ŠVESTKA, SMEJKAL Preslia 30 : 86—88, 1958). Zdá se, že v jižních Čechách vede východní hranice souvislého rozšíření krabilice zlatoplodé v Evropě právě na Blatensku a dále v Předšumaví v okolí Kaplice a Českého Krumlova. HOUFEK (1952) nepotvrzuje staré literární údaje za Jindřichohradecka a také na Třeboňsku, na Soběslavsku ani na Budějovicích ji nezná. Východní hranice souvislého rozšíření v Evropě probíhá zhruba: Harz—Krušné hory—České Středohoří—Brdy—východní hranice Předšumaví a Kaplicko—Horní Rakousy—předhoří Alp (v severovýchodní části u Vidně již chybí). Na Balkáně uvádějí novější kritičtější flory (DEGEN Fl. Velebitica 2 : 461, 1937; HAYEK, Prodr. fl. penins. balc. 1 : 1060, 1927) již jen *Chaerophyllum maculatum* WILLD., které dále roste ještě v Malé Asii, Iránu, na Kavkaze a na Krymu (Flora SSSR). Balkánskou krabilici a též i onu, která se vyskytuje v pohorí Mecsek v Maďarsku bude nutno před vymešením areálů těchto příbuzných druhů ještě podrobit taxonomické revisi. Celkový areál druhu *Chaerophyllum aureum* L s. s. je západoevropsko-boreomeridionálně montánní ve smyslu Meuselově. Podrobnější rozbor tohoto druhu a mapu areálu připravuje dr. F. MLADÝ; proto jsme se omezili jen na několik poznámek k tomuto pro Blatensko významnému druhu.

C. bulbosum L. — Koupě — lískový pahorek JV od obce (S.). Naprosto ojedinělá stanoviště této krabilice velmi vzácné v jižních Čechách uvádí HOUFEK (1952). Studovanému území je nejbližší jednak výskyt u Písku a u Starého Sedla u Orlik, jednak hojnější výskyt v Plzeňské pánvi až po Blovičko (MALOCH 1913). První nález pro východní Podbrdsko; na Blatensku není tento druh dosud znám.

C. temulum L. — Čmelíny—Viska — křoviny SV od obcí; Drahenice — J svah Drahenického vrchu pod starými duby u cesty; Uzeničky; Černívsko — les Křikava; v obci Dobšice v křoví; Blatenka — v doubi v S části lesa Jedlovec; Jindřichovice — lesík Z od obce (S.); Čekanice — SV část Rošického lesa (MS.). ČELAKOVSKÝ ve svém Prodrumu neuvádí od tohoto druhu žádné konkrétní lokality; také VELENOVSKÝ (1883) ve svém příspěvku tento druh z Blatenska nevypočítává. Naše údaje jsou tedy prvními známými z Blatenska. I když je zcela možné, že jsme tento druh někdy zapomněli zapsat, je však přece jen možno uzavřít, že v žádném případě neroste na Blatensku hojně. V celých jižních a západních Čechách je krabilice máměvá jen roztroušená a je proto nutno si jejího rozšíření a ekologických podmínek všimnout. Dosavadní znalosti jsou naprosto nedokonalé, aby bylo možno dělat jakékoli obecnější závěry.

Chamaebuxus alpestris SPACH. — Chlum SZ od Blatné — JZ okraj borového lesa „U nivy“ SZ od obce; Tchořovice — les „V rosocích“, a to ve vysokokmenném boru u křížovatky vozových cest poblíž JV cípu ryb. Radov (S.); bor mezi dvojicí mlýnů pod obcí Laciná a obcí Míreč (ChS.); Vahlovice — bor JZ od obce; Sedlice — Kříl, J svah (M.); les „Na háji“ JZ od obce Malčice (na Miroticku) velmi hojně, a to i na kamenitých mezích mimo les (H.). Jihočeský výskyt zimostrázku patrně souvisí s rozšířením v západních Čechách Nepomuckem a Blatenskem. Během dalšího výzkumu v tomto území se jistě ještě počet nálezů zimostrázku zmultiplikuje. Z Nepomucka uvádí tento druh MALOCH (1913) a ČACEK (1942). Přes Miroticko je rozšířen zimostrázek až do Středního Povltaví, kudy probíhá východní hranice jeho evropského areálu. O hojném výskytu v Předšumaví pojednává několik prací dobře známých. V studovaném území je výskyt zimostrázku vázán na teplejší polohy, v Alpách pod vlivem föhnu stoupá až do 1970 m (SÖYRINKI, Ann. bot. Soc. Vanamo 27/1 : 164, 1954). Mapu rozšíření a podrobný fytogeografický rozbor tohoto středoevropsko-boreomeridionálního druhu s praealpínským charakterem vypracoval dr. F. MLADÝ (ms.).

Chenopodium urbicum L. — Blatná — u cesty na J okraji rybníka Přední Topič (S.).

C. vulvaria L. — u nádraží Nepomuk a v obcích Bělčice, Pole a Blatná (S.); v obci (Enisovy) Lažany (HChST.) a Velká Turná (HS.).

Chondrilla juncea L. — Škvořetice — stráň nad ryb. Daliň směrem k lesu Buziček (ChS.); Lučkovice — mezi v polích na levém břehu Kostrateckého potoka JZ od obce; při říčce Skalici u obce Smetanova Lhota, a to na křovinaté stráni na levém břehu Skalice S od obce a dále na kamenité stráni e kapličky na levém břehu říčky u mostu k obci (Ch.). Radyk prutnatý je velmi zajímavý xerothermní druh blatenské květeny. Zatím co lokality v okolí Nepomuku (např. stráně nad Úslavou mezi 462 m u obce Srby a obcí Vrčeň — leg. S. et Jan Štěpán) souvisí s výskytem v plzeňské pánvi (řada lokalit je ještě u Klatov), nálezisté na východním okraji Blatenska a na Miroticku jsou bližší nálezitím na Písecku a Strakonicku (HARTL, CHÁN et TOMAN 1957). Radyk prutnatý je významný eurymediterránní druh patrně s dvěma glaciálními refugii. Teprve podrobná mapa areálu ukáže, zdali souvisejí lokality jihočeské s proudem západomediterránním či s migrací východomediterránní. Právě uvedené lokality na Nepomucku a na Blatensku vedle nálezů ve středním Povltaví mohou mít velký florogenetický význam pro květenu jižních Čech.

Chrysanthemum corymbosum L. — Dobšice — smíšený listnatý les se starými buky a jedlemi na SZ svahu Hliničického vrchu SZ od obce (S.); Kocelovice — les Rozsoší J od obce (M.); Hájany — les „U nivy“; lesíky mezi obcí Chlum a Blatnou; Blatná — lesík JZ od mlýna Lapač;

Vrbno — pahorek J od obce; Mračov — kamenitý hřebínek v lese JZ od obce na lokalitě *Vicia pisiiformis* L.; Lažánky — les J od ϕ 505 m poblíž silnice do Blatency; Blatenka — kazy v polích J od mlýna Lhotka a v lesíku u ryb. Bídník a v boru u silnice do Blatné JV od ϕ 438 m (S.); Buzice — pahorky JZ od ϕ 450 m V od ryb. Zadní Topič (ChMS.); Vahlovice — les u obce (Vel.; ČEL. Prodr.); Mačkov — kazy v polích S od lesa Spálenice ZJZ od obce, vrcholová část lesa Spálenice nad ryb. Podolský JJZ od obce (S.) a lesík V obce od (ChS.); Hněvkov — lesík SV od obce, také ve vzdálenějším lesíku již blíže Pacelice (ChS.); Čekanie — lesík oddělený pruhem polí od lesa Červenka SSV od obce (MS.); Lažany — bor Z od obce; na pahorecích mezi obcemi Čekanie a Lažany hojně (HChSTV.); Láz — kaz v polích JJZ od ryb. Rojický, lesík V od obce a J okraj lesa Hradec (HChSTV.); Velká Turná — les „U kukli“, dosti hojně v jeho jižní části a návrší ϕ 465 m V od obce jen asi 10 rostlin (H.). Údaje z prvního příspěvku je nutno opravit v tom smyslu, že kopretina chocholičnatá vniká ze Sedlicka až do širšího okolí města Blatná několik kilometrů širokým pruhem, v němž je hojná. Od tohoto pruhu na západ nebyla dosud zjištěna. Fytcenologicky jsou zajímavá její stanoviště na kamenitých hřebínech vrcholových částí zalesněných vrchů, kde se uplatňují v bylinném i stromovém patře také druhy svazu *Fagion PAWL.*

C. parthenium (L.) BERNH. — v obcích Dobšice (F.); Kadov (V.) a Mačkov (ChS.).

Chrysosplenium alternifolium L. — Vrbno — lesy „V roudních“ a les nad ryb. Nadýmáč; Mračov — les v hlubokém údolí potůčku SV od obce; údolní lesy mezi obcemi Závašín a Bezdědovice (S.).

Cicuta virosa L. — Blatná — SZ od rybníčka u Huteckého mlýna (S.); na bahnitých pastvinách mezi tímto rybníčkem, železnici Blatná—Strakonice a silnicí (Ch.); bahniska pod ryb. U Hřibárny; u ryb. Sladovna a Příkopy (S.); kolem obou částí ryb. Topič (Ponert et Vallová; ChS.); Mírec — vlhká louka u říčky Lomnice SZ od obce (ChS.). Lokality rozpuku souvisejí pravděpodobně s výskytem v jihočeských rybníčních pánvích. Z Nepomucka je znám ojedinělý výskyt od Libákovice (VACEK 1935—36).

Clino podium vulgare L. — na hrázích rybníků, keřnatých stráních, na kazech v polích i na okrajích lesů (např. les Leština u Kotouně, les Jedlovec u Blatanky aj.) roztroušen až dosti často rozšířen.

Colchium autumnale L. — Kvášňovice — jen ojediněle tu a tam na lukách; Oselce — ojediněle na louce JV od obce (V.); Sedlice — louky na višňovce JV od městečka (M.) První nálezy na Blatensku, patrně adventivního původu. Na rozdíl od Čelakovského a Velenovského, podle nichž ocún na Blatensku chybí (ČEL. Prodr.), zakresluje DOMIN (1942 : 115) rozšíření ocúnu v polit. okrese Blatná na mapce tečkovaně. Tak označuje druhy léčivých rostlin v okresech rozšířených (ne vzácně !), jejichž sběr by se však nevyplácel. Konkrétní údaje, z nichž Domin čerpal, se nám nepodařilo zjistit; nelze vyloučit ani omyl při vynášení rozšíření na mapku. Podzímni aspekt ocúnových luk severního Podbrdská a prakticky jeho absence na Blatensku je zajímavým znakem dvou krajín botanicky, geomorfologicky i klimaticky se sobě podobajících. Dosavadní znalosti o rozšíření ocúnu jsou stále nedostatečné, že nedovolují vysvětlit příčinu poměrně dosti velkých hiátů uvnitř areálu.

Conium maculatum L. — v obcích Černívsko; Bělčice; Hvožďany; Metly; Hněvkov; Tchořovice — u silnice u ryb. Dolejší a u hájovny u SZ cípu ryb. Vitanov; Blatná — u silnice a vozových cest u mlýna Lapač hojně; Čekanie — na kompostu u ryb. Nový (S.); v obci Holušice (ChS.); Velká Turná — v obci u silnice (H.).

Consolida segetum (LAM.) GRAY — Blatná — na poli směrem k obci Paštiky (S.); Radomyšl — meze u lesa Borka Z od obce (T.). První naleziště na Blatensku. Také na Strakonicku roste jen vzácně. VELENOVSKÝ se o výskytu na Blatensku nezmiňuje ani ve svém příspěvku, ani v Čelakovského Prodrumu a Resultátech; tam uvádí pouze, že byla ostrožka nalezena u Písku i plnokvětá. Jak je v jižních Čechách vzácným plevelem, ukazuje HOUFEK (1952); je proto nezbytné sledovat její rozšíření.

Crepis mollis (JACQ.) ASCH. ssp. *succisifolia* (ALL.) JÁV. — Víška u Čmelín — louky nad rybníčkem SV od obce; Závašín — louka u lesa SZ od ϕ 515 m J od obce (S.); louka nad ryb. Mozol u Čekanie (HChSTV). Velenovského lokalita od ryb. Podolský u Mačkova, uvedená v I. příspěvku, je chýbná (cf. ČELAKOVSKÝ Res. 1884 : 28, 1885 = záměna za *C. paludosa* (L.) MOENCH β . *brachyotus* ČEL.).

C. tectorum L. — na zdi v obci Tchořovice při silnici směrem k Blatné (S.). První nález této v jižních Čechách velmi vzácné šarkdy na Blatensku. Je nezbytné nutno skoncovat s mylným názorem, který se traduje od doby Čelakovského, že je to druh v celém státě hojný. Všechny závěry o rozšíření tohoto druhu třeba jen v Čechách jsou dosud předčasné; literární údaje nelze vždy pro časté záměny škarď respektovat.

Cynoglossum officinale L. — Lnářský Málkov — při silnici pod Hůrkou (V.); Blatná — u silnice nedaleko mlýna Lapač (S.); Malá Turná — příkop u silnice SZ od obce (H.).

Cyperus fuscus L. — návesní rybníček v obci Pole (S.); na obnaženém dně letněných rybníků Labut a Starka v září 1958 (ChS.).

Dactylis glomerata L. ssp. *polygama* (HORVAT.) DOMIN — Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce; Blatná — zámecký park (S.). Nové plemeno srhy laločnaté pro Blatensko.

Daphne mezereum L. — smíšený les s jedlí a s bukem, též suťový les Školkov V od obce Přebudov (Kožinek et M.!). Kromě této lokality je známo na Nepomucku ještě řada dalších (MALOCH 1936). Také na Rožmitálsku a samozřejmě v Brdech je lýkovec jedovatý rozšířen (např. ŠTĚPÁN 1959), na Blatensku však dosud nebyl sbírán. Alespoň v současné době tu chybí.

Digitalis grandiflora MILL. — Maňovice — Soudní les. V území Plánického hřebenu je známo mnoho lokalit (MALOCH 1936, VACEK 1942), s nimiž patrně souvisí výskyt na západních hranicích Blatenska. Na Blatensku byl v poslední době sbírán náprstník jen v několika kusech v lese na 471 m mezi Blatnou a Hajany (S.). Malá Turná — les „V kukli“ v jižní části řídece, v severní dosti hojně (H.).

Digitaria ischaemum (SCHREB.) MUEHLENB. — Velká Turná — na železniční trati nedaleko zastávky (H., září 1958!). První nález na Blatensku. Pravděpodobně souvisí tento adventivní výskyt s podobnými stanovišti na Strakonicku (podle sdělení J. Holuba). Je otázkou, jak dlouho se na této lokalitě udrží, poněvadž je trať často strūkána proti zarůstání účinnými herbicidy.

Dipsacus silvestris HUDS. — Tchofovice — hráz ryb. Dolejší (leg. HOUFEK 1953); v obci Myštica (S.). Nový druh pro Blatensko. Je znám z řady lokalit na Písecku a Strakonicku, ale i v těchto územích je jen roztroušen (roste např. na pastvině nad ryb. Hořejší u Domanic — S.). Hojnější výskyt štětky lesní je v plzeňské pánvi (též na Přešticku a Klatovsku) a v nižších polohách Nepomucka (již ČEL. Prodr.). Vzhledem k poloruderálnímu charakteru výskytu lze jen s těžší uvažovat o souvislostech s uvedenými okolními lokalitami.

Drosera rotundifolia L. — Tisov — bažinná louka V od obce; Závíšín — bažina v louce SV od obce; Kasejovice — bažinatá louka Z od městečka (M.); Polánka — louky u rybníčku JV od obce (S.); Hradiště u Kasejovic — bažinka SZ od obce (M.); Řesanice — louky „V potociích“ V od obce; Nezdřev — pod rybníky Velký Nezdřevský a Dolní Pračovský (S.); bažinaté louky a pastviny mezi obcemi Chanovice a Bezdčkov (V.); Kadov — u ryb. Krčový (M.); Pole — nad ryb. Vlasatka (S.); Lnářský Málkov — luční rašelinky u ryb. Vúsej; u ryb. Velká a Malá Lípa, nad ryb. Nad Kuší a na vlhké louce u lesa mezi ryb. Velká Kuš a Nad Kuší (V.); Vrbno — vlhké pastviny na Z a JZ břehu ryb. Velký Pálenec (Kožinek 11.—25. 6. 1958 et Růžička 26.—31. 7. 1958 — ZK !); Záboří — vlhké louky S od obce (M.); Lažánky — slatinné loučky nad ryb. Mostenských poblíž cesty k obci v porostech mechů *Aulacomnium palustre* SCHWGR. a *Philonotis fontana* BRID. (S.); Mračov — vlhké loučky pod lesem asi 600 m JJZ od obce též v porostu *Sphagnum* sp. (leg. J. Zuzka !); Blatenska — JZ okraj ryb. Velký Ostrý; Jindřichovice — slatinné loučky pod borovým lešikem směrem k ryb. Nový SZ od obce (S.); Láz — rašelinná loučka mezi 4 554 m (Drašín) a ryb. Velkolázský (H.).

Echinochloa crus-galli (L.) P. BEAUV. — Vrbno — SV břeh ryb. Hadí (Kresl 2. 8. 1934 — ZK); Zahorčický — obnažené dno ryb. Zahorčický; Blatná — na Z břehu ryb. Pustý (S.); Kadov — při letnění na obnaženém dně ryb. Chmelický (V.). První údaje z Blatenska.

Elatine alsinastrum L. — bahnitý SV břeh ryb. Hlibenský mezi obcemi Uzeničky a Draheničky při nízkém stavu rybníka (S. — v červnu 1959). První nález nejen na Blatensku, ale vůbec v celé jižní polovině Čech. Úpor kuřičkovitý má rozšíření eurasijsko-boreomeridionální. Nejseverněji vystupuje do jižního Finska a do ladožsko-ilnenské oblasti SSSR (jinde v Skandinavii podle Hulténa chybí) a jinak sleduje maximálně 60. rovnoběžku. Na jihu ve středomořské oblasti se vzácně vyskytuje i v Maroku a v Alžírsku. S menšími hiáty probíhá souvislé rozšíření tohoto druhu od západní Evropy až po Altaj; dále je znám z Číny a z Japonska. Zdá se, že mezi euro-sibiřským rozšířením a výskytem na Dálném východě je hiát. V ČSSR roste častěji jedině v území slovenských nížin. V českých zemích je tento úpor velice vzácný, podobně i v Polsku a v Německu patří mezi vzácné se vyskytující rostliny. V Maďarsku a v nejvýhodnější části Dolních Rakous a v Burgenlandu se vyskytuje úpor kuřičkovitý častěji, jinak v celém Rakousku a až na I úřaj ani ve Švýcarsku se nevyskytuje (blíže viz KUPPER et GAMS in Hegi III. Fl. Mittel-Eur. 5/1 : 537, 1925). S jistotou byl tento úpor nalezen v Čechách u rybníků v podrudohorské pánvi, u Postoloprti, Terezína, u Nového Bydžova, u Kralup a smad i u Zákup (u Č. Lípy) a u Chebu (doklady však Čelakovský neviděl). V každém případě je nález *Elatine alsinastrum* na bahnitém břehu Hlibenského rybníka, ekologicky odpovídající stanovištím i jinde, nadto pak široko daleko izolovaný od nejbližších evropských lokalit v severní polovině Čech, zvláště významný. Bude nutno dále provádět ekologická sledování na lokalitě, kde je dosti rozšířen, a sledovat i možnost přenosu vodním ptactvem.

E. hexandra (LAP.) DC. — v rybnících Myslíský; Kozčinský; Velký Bezdčkovský; Velká Kuš (V.); ryb. Nový Z od Nepomuku (MALOCH 1936); Hlibenský společně s *E. alsinastrum* L. a ryb. Velká Lípa (S.).

E. hydro Piper L. — ryb. Veský u Koupě (S.); Hornosín — na dně vypuštěného rybníka u obec (MALOCH 1936); v rybnících (zejména na obnaženém břehu nebo na mělčině) Novoveský; Starý Pálenec; Starý u Čekana; Zadní Topič (S.); Přední u Hněvkova (ChS.).

Eleocharis pauciflora (LIGHTF.) LINK — loučky u rybníků Myslívský; Velký Bezděkovský; Stěšín u Svěratice (V.); Hněvkov — pastviny na sejpových polích u ryb. Přední (ChS.); Lažánky — slatinné loučky mezi obcí a ryb. Mostenský (S.); Bratronice — u ryb. S od obce Z od silnice směrem k Jindřichovicím (HChSTV.).

Epilobium hirsutum L. — u ryb. v obci Újezdec; Chanovice — u ryb. Čertův hrad, Starý a Kozedře (S.); Oselec — louky pod silnicí směrem k ryb. Široký; Nová Ves — louky JV od malého rybníčku J od ryb. Široký (V.); Blatná — u ryb. Na drahách; Hněvkov — strouha podél silnice pod obcí (S.).

Eragrostis minor HOST — nádraží Kasejovice (S.). V jižních Čechách roste dosud na adventivních stanovištích velmi vzácně. První nález na Blatensku.

Erysimum hieraciifolium JUSL. ssp. *durum* (PRESL) THELL. — při železnici mezi stanicemi Bělčice a Závašín a zejména hojně při železnici v úseku Bezdědovice—Blatná (S.).

Euonymus europaea L. — Slavětín — hráz ryb. Telčovský; Černívsko — na J svahu pod zříceninou hradu Křikava; Dobšice (S.); Kocelovice — podél polní cesty Kocelovice—Hajany (M.); Kotouň — okraj lesa Leština V od ryb. U Sádla a u cesty od tohoto rybníka k zastávce Životice; Viska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu (S.); Defurovy Lažany — lesík JZ od obce (V.); Hradiště u Kasejovic — stráž SZ od ryb. Jámský (S.); Chanovice — několik keřů v křovinách na hrázi ryb. Vidlák; Slatina — křoviny při cestě vedoucí do Kadova (V.); Tchořovice — hráz ryb. Vitanov; Blatenka — pahorky JV od obce; Mačkov — S část lesa Spálenice (S.); Blatná — hráz ryb. Velký Kaneček a pahorky JZ od ϕ 450 m V od ryb. Zadní Topič (ChMS.); Buzice — u lesa „Na vrších“ V od obce; Škvořetice — křovinaté pahorky V od obce; u obce Holišice (ChS.); Velká Turná — křoviny na kazech v polích V od obce dosti často (H.).

Eupatorium cannabinum L. — paska na vrcholové plošince v poleší Školkov V od obce Kladrubec (S.). Zejména v bučinných územích JZ Čech je tento druh hojný (např. Bražovský hvozď, Plánický hřeben). Tato lokalita z nepomucké části Plánického hřebene proto nijak nepřekvapuje; navazuje na výskyt konopáče, jak jej odtud uvádějí MALOCH (1936) a VACEK (1942). Údaj Velenovského z lesa Hradec u Chrašovic (ČEL. Prodr. 4 : 793) je historický; nepodařilo se nám jej v současné době potvrdit, takže možno uzavřít, že v současné době nebyl konopáče sádec nikde na Blatensku nalezen.

Euphorbia cyparissias L. — Drahenice — J od ϕ 604 m na Drahenickém vrhu; Černívsko — les SZ od ϕ 506 m poblíž myslivny u Uzeníček i u zříceniny hrádku Křikava; Dobšice — v bučině na Z svahu Hliničného vrchu SZ od obce; Závašín — okraj lesa na Z úpatí ϕ 515 m J od obce (S.). Tyto lokality mají přirozený charakter. Na vlastním Blatensku byla zaznamenána jen jediná lokalita, která snad vznikla před několika málo lety spontánně: Mačkov — několik sterilních kusů v S části lesa Spálenice na okraji mláží — monokultury — při cestě JZ od obce (S.). Jinak roste pryšec chvojkový celkem hojně podél železnice mezi stanicemi Bělčice—Závašín a Bezdědovice—Blatná (S.). Ze Strakonicka a z Horažďovicka proniká pryšec do okolí těchto obcí; Malá Turná — u vápencového lomu Z od obce; Rojice — několik exemplářů na kazu v polích JZ od ryb. Milavý S od ϕ 473 m (H.); Komušín — J svahy ϕ 553 m (Hřeben); u silnice Svěradice—Slatina; mezi obcemi Jetenovice a Újezd u Chanovic na pastvině u ryb. Hladotín; Chanovice — meze nad ryb. Vidlák (V.). Proud rozšíření ze středního Povltaví končí na pahorečích v okolí městečka Mirovice (ChS.). Na Blatensku zasahuje jednak rozšíření z Předšumaví (Strakonicka z Horažďovicka), jednak, a to daleko silněji, z Březnicka. Je to sice na první pohled podivné, že tento pryšec je nejvíce rozšířen v nejlesnatějším území drahenických lesů, které je pod nejlínějším vlivem brdské květeny. Příčiny hiátu *Euphorbia cyparissias* v řadě území jižní poloviny Čech nelze vykládat lacině nepříznivými klimatickými podmínkami, jak se o vysvětlení pokouší např. SMRŽ (Čs. bot. Listy 4 : 11—12, 1951). Pryšec chvojkový není náročný ani vůči půdním ani klimatickým podmínkám. Roste i na kyselejších a méně výživnějších půdách než jsou na Blatensku, na Šumavě vystupuje na silikátovém substrátu i nad 1000 m (viz HOLUB et SKALICKÝ 1959). Teprve podrobné vymapování tohoto druhu snad pomůže objasnit příčiny absence, patrně fytogeografického migračního charakteru, v některých územích Čech. Tato otázku nadto komplikuje hemerofilní charakter tohoto druhu, a to zejména rychlé šíření v současné době podél komunikací (hlavně feroviatické migrace). Zdá se, že i na Nepomucku a Blovicku chybí.

Euphorbia dulcis L. — Koupě — lískový pahorek JZ od obce (S.); Slavětín — v olšině na V svahu Špalkové hory (M.); Závašín — olšina u Závašinského potoka J od obce; Chlum — les Býčín SV od obce (S.).

E. esula L. — Kasejovice — SZ od městečka u polní cesty (S.); v okolí města Nepomuk a u obcí Vrčeň, Dvorec a Srby na řadě míst, zatím co *E. cyparissias* jsme tam neviděli (S. et Štěpán).

Euphrasia stricta HOST — Polánka — ♂ 545 m V od obce; Nezdřev — pastvina nad ryb. Horní Pračovský; Vrbno — pahorky nad ryb. Velká Kuš (S.); Blatná — Nový háj ♂ 450 m V od města; Buzice — pahorky „Na vrších“; Míreč — stráně SZ a S od obce (ChS.) aj. Nový druh pro Blatensko. Rozšíření světlíků bude nutno dále sledovat; tento druh tu roste hojněji nežli uvádíme.

E. nemorosa (PERS.) MERT. — na pastvinách, hrázích rybníků a u cest vjezdů na Blatensku hojně. S některými světlíky jsme si pro intermediární charakter (mezi *E. stricta* a *E. nemorosa*, *E. rostkoviana* a *E. nemorosa* a též *E. gracilis* a *E. nemorosa*) nevěděli taxonomicky rady. Typickou *E. gracilis* FR., ač je z Blatenska uváděna, jsme neviděli.

Falcaria vulgaris BERN. — Paštiky — polní mez u cesty mezi silnicí Blatná—Skaličany a ♂ 502 m v lese Paseka SV od obce (S.).

Festuca capillata LAM. — Hvoždany — na opuštěných mravenišťích na neobhospodařované louce u ryb. Kněžský (S.). Nový druh pro Blatensko. V jižních Čechách se zdá být kromě písčitých půd jihočeských pánví kostřavou dosti vzácnou; jistě je však někde též přehlížena. V Evropě má subatlantský charakter rozšíření.

F. gigantea (L.) VILL. — Liškov — lesní prameniště na JZ svahu vrchu mezi obcemi Liškov a Přebudov; Hvoždany — křoviny na SV úbočí ♂ 545 m JV od obce; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce; Blatná — zámecký park; Mračov — hluboké údolí potůčku SV od obce; Blatenka — údolíčko pod Ostrým ryb. v lese Zadní jedlovce a na hrázi ryb. Velký Ostrý; Mačkov — údolí na Z okraji lesa Spálenice JZ od obce (S.); Čekanice — SV část Rošického lesa S od ♂ 528 m (MS.); Sedlice — Obora (HCh., Houfek et Vokoun); Bořice — les J od obce (HCh.). Na Blatensku se vyskytuje v lužních porostech celkem řídké; nebyla odtud dosud uváděna.

F. silvatica VILL. — Přebudov — bučina ve vrcholové části poleší Školkov JV od obce (S.). Z Nepomucka je tato kostřeva již známa, na Blatensku chybí.

F. trachyphylla (HACK.) KRAJ. — údaje v 1. příspěvku nutno znovu prodrobit revisí. Pod vlivem nerozlišování tohoto druhu a kostřavy *Festuca duvalii* (ST.-YVES) STOHR v československé botanické literatuře (již KRAJINA Acta bot. bohém. 9 : 190—191, 1930) je určení sporné. S větší pravděpodobností se údaje týkají právě druhu *F. duvalii*.

Filago germanica L. s. l. — Chlum — obnažená písčité místa na pastvině J od obce (S.); Škvořetice — suchá strán nad údolíčkem V od ♂ 440 m u ryb. Daliň JV od ♂ 510 m poblíž lokality *Chondrilla juncea* (ChS.). První údaje z Blatenska.

Fragaria viridis DUCH. — Koupě — hráz ryb. Veský (S.); Láz — u lesíka V od obce a na pahorku nad Velkolázkým rybn. (HChST.); Defurovy Lažany — lesy Baba a Chmeliště (VANĚČEK (1952); Chraštovice — les Drašín SV od obce (T.). Na Blatensku vzácně. V jižních Čechách se vyskytuje trávnice jen roztroušeně nebo dokonce chybí (HOUBEK 1952).

Galeopsis ladanum L. — všude na Blatensku hojná na písčitých stráních a na polích.

G. speciosa MILL. — les mezi obcemi Liškov a Přebudov; Přebudov — poleší Bučina V od obce (S.); Chanovice — Ostrý vrch (610 m); Bezděkov — vrch V od obce; Lnářský Málkov — kaz v poli V od obce v křoví; Kadov — na úpatí vrchu Hora ♂ 525 m VJV od obce v lese (V.); Závíšín — Hliničný vrch; Blatenka — světlina v lese Jedlovce (S.); okolí Čekanice (Vel.; ČEL. Prodr.). Na Blatensku vzácně, v bučinných územích na SZ a S od Blatenska častěji.

Galinsoga parviflora CAV. — jako plevel v Blatné na rumišti za kostelem (S.). Jinde na Blatensku zatím nepozorována.

Galium boreale L. — Tisov — louka pod hrází ryb. Březký; Draheničky — lesní louka ZJZ od obce (S.); Myštice — louky S od ryb. Labuť společně s *Gentiana verna* (V.); Blatná — louka JZ od ♂ 450 m V od města (ChMS.); louky nad ryb. Podskalka (S.); Těhořovice — louky J od ryb. Vitanov (V., v současné době lokalita asi zničená kačnčí farmou); Čekanice — louka Z od ryb. Mozol (HChSTV.); Mačkov — louka mezi ryb. Na drahách a Přední; Škvořetice — loučka nad ryb. Daliň (ChS.); Velká Turná — louka Z od obce (H.).

G. cruciata (L.) SCOP. — Přebudov — křoví u cesty S od obce (S.). Na Blatensku není dosud svízel křížatý znám, v sousedním Plánickém hřebenu roste roztroušeně. V Předšumaví se vyskytuje zřídka, jsou tu však i místa hojnějšího výskytu (např. na Prachaticku, kde vystupuje až do 800 m — Ch.).

G. ochroleucum WOLFF. (*G. mollugo* × *verum* SCHULTZ) — mezi obcemi Hněvkova a Němčice pod vrchem Chochołka (S.).

G. scabrum L. — les mezi obcemi Liškov a Přebudov; Přebudov — les Bučina; Kladrubeč — les Školkov; Slavětín — smrčina V od ryb. Telčovský; Drahenice — les na Z svahu Drahenického vrchu (♂ 615 m) i na JV svahu pod hájovnou Stranohoří; Uzeničky — les pod myslivnou SZ od ♂ 506 m (podle mapy 1 : 50 000 ♂ 520 m) JZ od obce; Dobšice — Hliničný vrch; Skaličany — balvanitý hřebínek ♂ 502 m SZ od obce; Čekanice — Zadní Trchov, SV část Rošického lesa. S od ♂ 528 m, les Šlachta SZ od Rošické myslivny (S.); Velká Turná — na cestě v lese „V kukli“ (H.). Všechny uváděné lokality v tomto i v minulém příspěvku na Blatensku jsou z území drahenických (vliv Brd — v lesích mezi Rožmitálem a Bělčicemi obecná — Vel.; ČEL. Prodr.) a čekanicových lesů. Velenovský (ČEL. Prodr.) uvádí ještě výskyt v lese Hradiště u Škvořetice

(dnes smrková monokultura bez podrostu) a z lesa u ryb. Milavý u Sedlice. Lokality z lesů JV od Sedlice mají již kontinuitu s rozšířením svícele okrouhlostého na strakonických vápencích. Zdá se, že na ostatním Blatensku chybí. V hojně míře se opět vyskytuje v lesích Plánického hřebene, a to zvláště na Plánicku, ale i na Nepomucku.

Gentiana pneumonanthe L. — Pozdyně — loučka u lesíka mezi ryb. Lazy a Nový; Řesanice — vlhké pastviny a okraj lesíka „V potociích“ V od obce (S.); Nezdřev — pastvina SZ od obce; Řiště — lesní loučky a podél lesa pod ryb. (JV od ryb.) Křepín; Kocelovice — na louce u lesa Z od obce; Hornosín — na lukách u Soudního lesa JV od obce; Jindřichovice — louka u lesa pod ryb. Kozina (M.).

G. verna L. — Lom — louky S od obce (M. !); Sedlice — louka na J okraji lesa V od Staroborského rybníka asi 200 m jižněji od lokality uvedené v 1. příspěvku (H.). Další lokality lze očekávat v celém východním Podbrdsku (v současné době je jich tu známo snad nejvíce ve srovnání s jinými fytogeografickými podokresy, příp. i okresy). Ze sousedního Strakonicka uvádí tento hořec MORAVEC (1959).

Gentianella germanica (WILLD.) E. F. WARBURG s. l. (incl. *G. austriaca* etc.) — Kocelovice — pastvina u ryb. Velký Kocelovický; Hradiště u Kasejovic — pastvina SZ od obce; Kadov — pastvina u ryb. Krčový; Lažánky — pastviny S od obce (M.).

Geranium columbinum L. — Bělčice — stráž nad ryb. Hrádek (S.); Pacelice — stráž Z od obce (ChS.); Rojice; u trati asi 200 m J od zastávky (H.); M. Turná — les u obce (Vel.; ČEL. Prodr.). Kromě těchto lokalit není zatím jinde tento kakost na Blatensku zjištěn. Také v celých jižních Čechách roste jen roztroušeně. Jeho celkové rozšíření je eurysubmediterránní podobně jako *Geranium dissectum*. Kakost holubičí je však o něco dále vysunut k severu (vedle již. Švédska ještě jižní Norsko) a k východu (ještě vzácně v území podél Baltického moře — Litevská, Lotyšská a Estonská SSR, na horním Dněstru, středním Dněpru, v Bessarabii, při Černém moři, na Krymu a Kavkazu, v Turecku a až po severozápadní cíp Íránu — viz Flora SSSR 14 : 13, 1949). Dosavadní tradiční názor na tento druh jako druh eurasijského rozšíření (DOMIN, PODPĚRA et POLÍVKA 1928, ROTHMALER 1958 aj.) je nutno v tomto smyslu opravit.

G. dissectum JUSL. — Blatná — na poli (brambořiště) a u cesty mezi ryb. Sladovna a lesovnou na okraji lesa „V roudních“ na více místech (S.); Hněvkov — pole S od obce (ChS.). Tento výrazně eurysubmediterránní (ne eurosibiřský — např. DOMIN, PODPĚRA et POLÍVKA 1928) kakost, rozšířený na severu po již. Švédsko, na východě souvisle se vyskytuje v Polsku, Rumunsku a na Balkáně (ostrovny reliktního rozšíření jsou ještě Krym, Kavkaz, Turecko až západní Írán), má spíše charakter migrantu od západu než od východu, jak uvádí GAMS (Hegi 4/3 : 1682, 1924). V SSSR kromě Krymu a Kavkazu neroste ani jako zavlečený druh s polní kulturou (je zavlečen v Americe a Austrálii). V ČSSR je místy až hojný, většinou však vzácný nebo vůbec chybějící. Jeho rozšíření nutno pozorně sledovat. První nálezy na Blatensku.

G. divaricatum EHRH. — pod zídkou v příkopu Z od obce Chrástovice a dále směrem k Třebohosticím; SZ od obce Třebohostice nad rybníčkem při silnici k Nahošínu (T.; PRC !). Z celých jižních Čech je tento teplobytný kakost eurasijsko-boreomeridionálního rozšíření znám jen od Zvíkova (DOSTÁL 1948—1950). Nový druh pro Blatensko.

G. pratense L. — Tchořovice — na hrázi ryb. Starý několik kusů (S.). Nový druh pro Blatensko, s největší pravděpodobností adventivního původu. Také jinde v jižní polovině Čech roste vzácně nebo chybí (Domažlicko, Klatovsko, Horaždovicko, Strakonicko velmi vzácně), na Písecku, Miroticku a Březnicku tvoří v lukách celé porosty (Ch.).

Geum rivale L. — Chanovice — lesní louky pod obcí směrem k Slatině (V.). Nový druh pro Blatensko. Přirozený výskyt?

Glyceria declinata BRĚB. — Tchořovice — u cesty mezi ryb. Kaprov a Kupcov; Pole — u cesty z obce k ryb. Velký Pálenec u strouhy z ryb. Mlýnský do ryb. Smyslovské jezárko; Vrbo — zabahnělá místa v pastvinách (na „drahách“) S od obce a zejména na zabahnělém místě vozové cesty na JV okraji ryb. Velký Pálenec (S.); Míře — u rybníka pod dvorem JZ od obce; Lom — u cesty od dvora Neradov do Škvořetic asi 300—400 m Z od Neradova (ChS.). Nový druh pro Blatensko. Podrobný rozbor tohoto druhu, kterého jsme si povšimli na základě upozornění J. Holuba, je uveden v jeho předběžné studii (HOLUB 1959) o tomto novém druhu československé květeny. Výskyt druhu *G. plicata* Fr. v poslední době jsme na Blatensku nepotvrdili. Je nutno revidovat Velenovského údaje, zda se nejedná o chybné určení.

Hedera helix L. — Tojice — keřnaté pahorky Pod Štědrým mezi ϕ 511 m a ϕ 463 m V od obce; Víska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu (S.); Čekanice — lesík S od Rošické myslivny (MS.). Pravděpodobně přirozený výskyt. První konkrétní údaj z Blatenska. Na Nepomucku byl břečtan již dříve uváděn.

Helichrysum arenarium (L.) MOENCH — Buzice — výslunná stráž pod lesem „Na vrších“ V od obce (ChS.); Malá Turná — mez u polní cesty v údolí potůčku Z od obce (Ch.); Třebohostice — suchá písčité mez u cesty poblíž S okraje obce (J. Holub). Rozšíření tohoto xerofilního písčitého druhu v jižních Čechách uvádí v přehledu HOUFEK (1952). Absence na předšumavských vápen-

cích nijak nepřekvapuje, poněvadž se tento druh téměř vyhývá vápencovému podkladu. Lokalita v příspěvku HARTL, CHÁN et TOMAN (1957) je z jižního okraje Blatenska. VESELÝ (Věda přír. 21 : 158, 1942) uvádí lokality smilu písečného v pískovišti SZ od Horažďovic a z podobného stanoviště u silnice Kasejovice-Nepomuk. Okruh druhů kolem *Helichrysum arenarium* má své vývojové centrum ve východoevropských, sibiřských a v předoasijských stepích. Z tohoto okruhu jsou stále popisovány odtud nové taxony, které dosud nikdo souborně nezpracoval. Pro tuto taxonomickou nevyjasněnost není možno stanovit ani přibližně východní hranice areálu k západu nejdále vysunutého (asi eurasibiřského nebo východoevropského) druhu *Helichrysum arenarium*, jenž je v československé květeně sarmatským migrantem. Severní hranici v skandinávských a pobaltských zemích zachytil HULTÉN, západní a jihozápadní HEGI a SCHMID (Hegi III. Fl. Mitteleur. 6/1 : 471, fig. 238, 1918). Jihozápadní hranice celkového areálu druhu probíhá podle nich jihozápadním Německem (viz mapku 238) až po ústí řeky Isar do Dunaje. Dále probíhá tato hranice s malými hiáty po čáře: předhoří Bavorského lesa—Waldmünchen pod Čerchovem—Plzeňská pánev—SV část Plánického hřebene (Nepomucko)—jižní Čechy (okolí Horažďovic—J okraj Blatenska—Písecko—Hluboká n. Vlt.—severní část Treboňska) — jižní Morava (Jihlavsko—Podyjí) — SV cíp Dolních Rakous—Burgenland—SV okraj Jugoslávie při Drávě a při Dunaji — podunajská část severního Bulharska až k Černému moři. Pro rozšíření smilu písečného do jižních Čech mělo asi hlavní úlohu střední Povltaví a snad i Nepomucko. Na jihozápadní hranici areálu nevystupuje smil do větších nadmořských výšek jako je tomu u některých druhů termofilních (viz HOUFEK 1952); vzhledem k ekologii druhu a k jeho rozšíření tu však hlavním činitelem budou půda a vlhkost (písciť půda, území nízkých srážek zejména v deštovém stínu Šumavy). Podrobná mapa rozšíření tohoto druhu v povodí Otavy je připravována.

Hepatica nobilis MILL. — Kladrubce — les Školkov V od obce; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce; Chlum — les Býčín SV od obce; Závíšín — Soudní les J od obce; Dobšice — Hlincíkův vrch SZ od obce (S.); Blatná — pahorky JZ od ϕ 450 m V od ryb. Topič (ChS.); Čekanice — lesík u Rošické myslivny (MS); Mačkov — les Spálenice, údolí na Z okraji lesa (S.); Velká Turná — v lese Starý bor dosti hojně, v lese V kukli řídkěji (H.).

Hieracium laevigatum WILD. — Blatná — zámecký park; lesík SZ od města; Čekanice — V cíp Rošického lesa (S.). Z Blatenska nebyly známy dosud žádné konkrétní údaje.

H. pratense TAUSCH — u silnice Tchořovice—Blatná proti ryb. Kupecovy; Vrbno — pahorky J od obce; Čekanice — okraj osikového lesíka pod hrází ryb. Mokřý (S.); Lažany — trávník u rybníka Kořanský (HChST.).

H. umbellatum L. — Životice — okraj lesa Hrádek V od obce; Pozdýně — loučka u lesíka mezi ryb. Nový a Lazy; Řesanice — louka a okraj osikového lesíka „V potociích“ V od obce; Nezdřev — vlhké pastviny u ryb. Horní a Dolní Pračovský a pod hrází ryb. Velký Nezdřevský; Draheničky — lesní louka ZJZ od obce; Blatná — dubina nad ryb. Podskalka, v remízku u silnice směrem k obci Blatenci; Jindřichovice — louka pod lesem V od ϕ 517 m; Mračov — okraj lesa u ryb. Obecní (S.); Hněvkov — louka nad silnicí S od obce; Laciná — louka u říčky Lomnice poblíž dvojice mlýnů; Míreč — pahorek S od obce (ChS.).

Hierochloë australis (SCHRAD.) ROEM. et SCHULT. — les u Malé Turné (Vel.; ČEL. Prodr.); Malá Turná — v jižní části lesa V kukli (H. l.). Pravděpodobně se jedná o potvrzení nepřesné Velenovského lokality. Jinde na Blatensku jsme tento druh neviděli. Mapu areálu uvádějí VOLKART a KIRCHNER (KIRCHNER, LOEW et SCHRÖTER Lebensgesch. Blütenpfl. Mitteleur. 1/2 : 149, fig. 95, 1908). Lokality v jižních Čechách a mezi nimi tedy i výskyt na rozhraní Blatenska a strakonického vápenců jsou na JZ hranici souvislého areálu tohoto velice zajímavého středo-evropského druhu.

Holosteum umbellatum L. — Blatná — u silnice směrem ke Hněvkovu a k Skaličanům, polní mez poblíž mlýna Lhotka u Blatenky; Bezdědovice — stráně nad potokem J od obce; u silnice Drahenický Málkov — Hostišovice (S.); Rojice — stránka nad JZ částí Rojického rybníka (jen několik rostlin) (H.); Radomyšl — mez a okraje lesa při cestě ke dvoru Kaletice (T.). Tato rostlina eurasibiřsko-boreomeridionálního rozšíření je v jižních Čechách poměrně řídká roztroušena (podobně i v Horních Rakousích — viz RITZBERGER Prodr. Fl. Oberöst. 2/4 : 168, 1914). První údaje z Blatenska, a to hlavně z jižní části přílehlé k Strakonicku a z bezprostředního okolí Blatné. Rozšíření tohoto druhu bude nutno lépe sledovat.

Hottonia palustris L. — Bezdědovice — slepá potoční ramena a tůňky sejpových polí v lese SZ od obce v množství kvetoucí (S.); Tchořovice — okraj ryb. Hořejší; Blatenka — S břeh ryb. U Lhotky (V.), dnes tu roste s jistotou v SZ cípu (S.); Blatná — tůň v městském parku (M.).

Humulus lupulus L. — Víska u Čmelín — hráz rybníčku SV od obce; Kladrubce — ryb. V od obce; Hajany — hráz ryb. Dlouhý Kocelovický (S.); Paelice — u návesního rybníka v křoví; v křoví u obce Škvořetice; Myštice — okraj lesa nad mlýnem Kostrata (ChS.); Velká Turná — mezi olšemi u potoka v SZ okraji obce (H.).

Hyoscyamus niger L. s. l. — Klášter SZ od Nepomuku, Mohelnice, Životice a Lnáře (MALOCH 1936); Chlum u Blatné — v obci a na pastvinách J od obce (S.); Holkovice — na návsi (V.); Myšice — rumišťe u obce (ChS.); Velká Turná — v obci; Malá Turná — okraj lesa u mlýna hojně (H.).

Hypericum humifusum L. — Bezděkov — mokré pastviny u ryb. Velký Bezděkovský; Kadov — pastviny u ryb. Krčový (V.); Vrbno — na poli u obce (S.) a v příkopu silnice do Blatné nad lukami U Lhotky (V.); Hněvkov — pole S od obce; Bužice — písčina u říčky Lomnice u „Buzického hradu“; Laciná — stráž u dvojice mlýnů na Lomnici; Mužetice — Mužetický vřeh (ϕ 570 m) (ChS.). Podle Velenovského (ČEL. Prodr.) u Blatné a Čekanice zhusta. Tento druh se subatlantským charakterem rozšířil (viz STEFANOFF Pflanzensareale 4/1 : map. 3a; ZELENÝ diplom. práce 1959 — mapy celosvětového rozšíření i rozšíření v ČSR) je dosti rozšířen v jižních Čechách.

H. montanum L. — Víska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vřehu; Hvoždany — křoviny na SV úbočí ϕ 545 m VJV od obce; Životice — les Duby SV od obce; Závašín — kaz v polích J od dvora Paračov; Chobot — v smrčíně u horní serpentiny silnice v lese Chobotská myt; Skaličany — balvanitý hřebínek ϕ 502 m SZ od obce; Blatná — SZ úpatí lesíka Na vinici S od města (S.); okraj lesa „V roudních“ a při silnici Vrbno—Blatná v aleji (ChS.); pahorky JZ od ϕ 450 m V od ryb. Zadní Topič (ChMS.); Vrbno — pahorky J od obce; Blatenka — skalky pod hrází Vel. Ostrého ryb. a kazy v polích a světlé lesíky nad ryb. U Lhotky; Mračov — lesíky u obce dosti často; Mačkov — les Spálenice v Z části (S.); Čekanice — lesík S od Rošické myslivny (MS.); pahorky mezi obcemi Lažany a Čekanice na více místech; Bratronice — ϕ 554 m VSV od obce (HChSTV.); Velká Turná — les V kukli (H.); Blatná, Žinkovy, Nepomuk (Vel.; ČEL. Prodr.). Také evropský druh *H. montanum* jevíci spíše tendenci rozšíření od západu (viz ZELENÝ l. e.; STEFANOFF Pflanzensareale 4/1 : map. 5a) je na Blatensku (v oblasti doubrav) dosti hojný, zatím co druh *Hypericum hirsutum* L., rostoucí spíše v územích svazu *Flagion* PAWL., nebyl dosud na Blatensku sbírán.

Impatiens parviflora DC. — smetiště za kostelem ve městě Blatná (S.). První nález na Blatensku. Šířením netýkavky malokvěté v jižních Čechách se zabývají HEJNÝ (Čs. bot. Listy 1 : 115, 1949), HOUPEK (1952), CHÁN (Čs. bot. Listy 4 : 32, 1951) a HARTL, CHÁN et TOMAN (1957).

I. roylei WALP. — Blatná — rumišťe u křížku u silnice k obci Paštiky (ChMS.). První nález zplněně netýkavky Royleovy na Blatensku. V současné době se tu málokde pěstuje v zahrádkách.

Iris sibirica L. — Kadov — louky „V brodecích“ SV od obce (V.); Kocelovice — louka S od obce; Kasejovice — louka Z od městečka; Dobšice — louka Z od obce (M.); Jindřichovice — louka pod Rošickou hájovou (leg. Seidlová et M.); Blatná — louka JZ od města (M.); Čekanice — louka Z od ryb. Mozol hojně (HChSTV.).

Isolopis setacea (L.) R. Br. — další lokality tohoto subatlantského druhu (viz CZECZOTT Bull. Acad. Polon. Sci. Cracovie ser. B, 1926 : fig. 44) na Blatensku již neuvádíme, poněvadž jsme shledali, že je tu hojně rozšířen v celém území.

Juncus bulbosus L. — Blatná a Čekanice (Vel.; ČEL. Prodr.); Tchořovice — letněný ryb. Dolejší (VELENOVSKÝ 1883 : 64); Vrbno — u ryb. Velká Kuš; Kadov — u ryb. Krčový, Chmeličný a Paseka, na obnaženém dně (V.); Řesanice — stružka na vlhkých lukách „V potociích“ V od obce; Lažánky — luční stružka nad ryb. Mostenský (S.); Škvořetice — obnažené dno ryb. Starka (ChS.).

J. compressus JACQ. — Paštiky — na písčíně směrem k ryb. Malý Kaneček; Vrbno — písčina k ryb. Obecní (S.); Hněvkov — hráz ryb. Přední S od obce (ChS.); Milčice v obci; Velká Turná — u cesty Z od obce (HChST.). Z Blatenska nebyl tento druh dosud uváděn.

J. inflexus L. — Hajany — pastviny SV od obce (S.); Hněvkov — pastviny na sejpových polích SZ od ryb. Přední; Škvořetice — pastviny podél potůčku V od ryb. Starka; Sedlice — u železniční zastávky; Holušice — v příkopu u cesty k lesu Kamenice Z od obce (ChS.). Všechny dosud známé lokality jsou ze Sedlicka nebo z Blatenské kotliny, kde roste na výzvnějším substrátu aluviálních náplavů. Na Blatensku je sítna siva podstatně méně rozšířena než je tomu v území strakonických vápenců, které vymezuje kvantitativně, ne však kvalitativně (viz MORAVEC 1958).

J. macer S. F. GRAY — u cesty Černívsko—Chobot (S.). První nález na Blatensku.

Lactuca scariola (L.) TORN. — Radomyšl — v prostoru nádraží (H.).

Lamium amplexicaule L. — Blatná — na rumišti ve městě a na brambořišti u silnice do Skaličian; Škvořetice — pole V od obce (ChS.); u obce Láz (HChST.). Na Blatensku roste hluchavka objímavá jen roztroušeně; konkrétní údaje o jejím rozšíření dosud odtud chyběly.

Laserpitium prutenicum L. — Mladý Smolivec — louky směrem k obci Budislavice (M.); Pozdyně — u lesíka mezi ryb. Lazy a Nový; Hradiště u Kasejovic — louka na JZ okraji ryb. Protivský; Nezdřev — hojně na lukách a pastvinách kolem rybníků Horní a Dolní Pračovský a Velký Nezdřevský (S.); vrboví u cesty z Roželova do St. Smolivce, u obci Jindřichovice hojně

a u obce Mačkov (Vel.; ČEL. Prodr.). Tento evropský druh se sarmatskou tendencí rozšíření je na Blatensku místy dosti rozšířen.

Lathyrus vernus (L.) BERNH. — Víska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; les mezi Přebudovem a Liškovem; Koupě — liskový pahorek JV od obce; Černívsko — hradní příkop u zříceniny Křikava; Dobšice — Hliničný vrch; Závašín — Soudní les J od obce; Mačkov — S část lesa Spálenice (S.); Mračov — les Myř mezi ϕ 479 m a J od ní tekoucím potůčkem (leg. Urban 1958); Buzice — pahorky V od ryb. Zadní Topič (ChMS.); Čekanice — lesík S od Rošické myslivny; Záboří — liskový pahorek asi 800 m JZJ od obce (S.); Bratronice — ϕ 554 m VSV od obce (HChSTV.); Malá Turná — les „V kukli“ v jižní části; lesíky Z od obce Malčice a kolem Kožlí již mimo území dosti hojně (H.).

Lemma gibba L. — Slavětín — ryb. Telčovský; Blatná — ryb. Sladovna a Příkopy (S.); Hněvkov — ryb. Nový S od obce (ChS.). V současné době se okřehek hrbatý šíří po menších mělkých rybnících blatenské kotliny. Také Telčovský rybník mezi Blatnou a Březnicí je poměrně malý rybník. Nový druh pro Blatensko.

L. trisulca L. — Blatná — v obou částech ryb. Topič a v ryb. Řitovis (Ponert et Vallová; ChS.); Hněvkov — ryb. Přední S od obce (ChS.). Okřehek trojbrázdý v jižních Čechách vzácný je na Blatensku rozšířen jen v několika rybnících Blatenské kotliny mezi Blatnou, Hněvkovem a Buzicemi.

Lepidium campestre (L.) R. BR. — Želvice; Pole — hráz ryb. Smyslovské jezárko (S.) a pole „U hájku“ (V.); Kadov — písčiny v Z části obce (V.) a u silnice směrem k obci Vrbno (S.); Záboří — u cesty mezi obcí a ryb. Velký (S.); Bratronice — ϕ 554 m VSV od obce (HChSTV.); Láz — pahorek u SV okraje obce (HChST.); Rojice — kaz v polích SV od zastávky; Velká Turná — pole Z od železnice mezi lesem Lazy a Rojicemi říde, J svah ϕ 465 m V od obce a kaz v polích JZ od ryb. Milavý hojně (H.). Většinou roste na lokalitách jen několik rostlin.

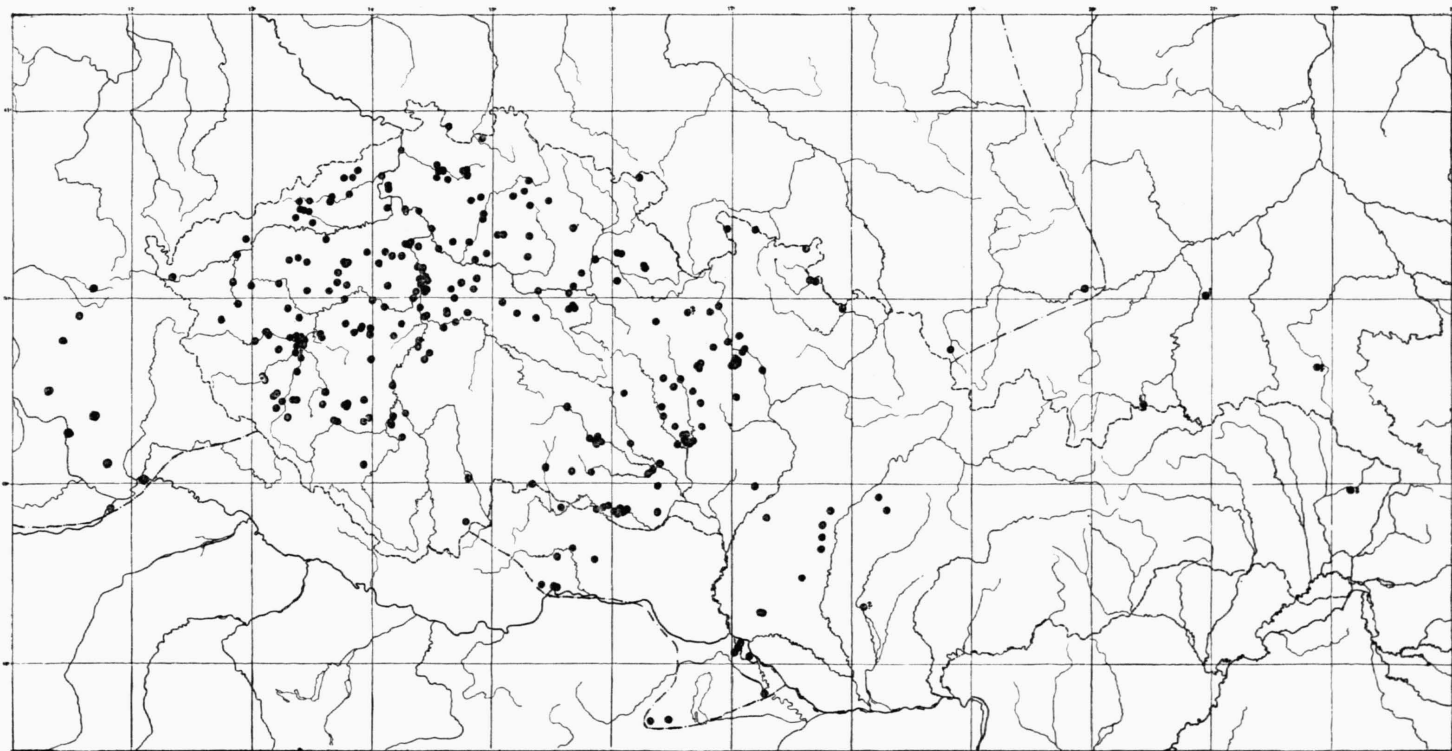
L. rudérale L. — Životice — železniční zastávka; Nepomuk — nádraží; Blatná — na ulicích ve městě, ale hlavně poblíž nádraží (S.). První údaje z Blatenska, zatím co z Nepomucka uvádí řeřichu rumní již MALOCH (1913).

Limosella aquatica L. — Mladý Smolivec — ryb. Mladosmolivecký (MALOCH 1936); Uzeničky — obnažený dno ryb. Hlibenský; Bezděkov — u ryb. Pátek (S.); Kadov — v zrušeném ryb. pod ryb. Paseka (V.); Myštice — obnažený dno ryb. Labut; Paelice — u návesního rybníčku; Škvoretice — u návesního rybníčku a na obnaženém dně ryb. Starka (ChS.).

Linaria arvensis (L.) DESF. — Mysliv — plevel na poli (MALOCH Květ. klatov. okr. 1933 : 45); Kadov — písčitá pole V a Z od obce; Lnářský Málkov — písčitá pole V od obce, nejhojněji na polích „U dlouhé“ (V.); Velká Turná — pole mezi dvěma lesíky na návrší ϕ 465 V od obce dosti hojně (H.); další 2 lokality viz SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 318. Lnice rolní je svým rozšířením význačný západomediterránní druh. Roste v Severní Africe, na Pyrenejském a Apeninském poloostrově včetně ostrovů v západní části Středozemního moře, ve Francii, v jižním cípu Belgie, v Německu (chybí v SZ části — v nížině, v Alpách a v celém území J od Dunaje), v západní části Polska, v Československu po nejzápadnější část Slovenska, jen v SZ cípu Maďarska a v Dolních Rakousích S od Dunaje. Zcela ojedinělé údaje výskytu této lnice jsou známy z jižní části Balkánského poloostrova a z Libanonu. Ve východomediterránní oblasti (jižní část Balkánského poloostrova, Malá Asie, Kypr, Syrie, Izrael, Jordánsko, Irán) roste blíže příbuzný druh *Linaria simplex* DC. (= *L. arvensis* (L.) DESF. var. *flaviflora* BOISS.) a jiné příbuzné druhy lníc, s nimiž může být naše lnice rolní zaměňována. Proto výskyt *L. arvensis* ve východomediterránní oblasti je krajně sporný. V rámci svého areálu je *L. arvensis* nejhojnější v jižní Francii, ve východní části Španělska a v Itálii. V československé květeně má tato lnice charakter západoevropského migrantu. Průběh východní hranice celkového areálu druhu: J část Pomořan—Velkopolská nížina—Poznaňsko—Slezsko—Halič—západní Slovensko—SZ cíp Maďarska—Dolní Rakousy S od Dunaje—jižní Čechy (Nové Hradý—Třeboň—Písecko—jižní část Blatenska — zcela ojedinělá lokalita je ještě u Vlachova Břízi; ROHL. Přísp. 8 : 71) — Nepomucko (MALOCH 1913) — Klatovsko — okolí Řezna — Švýcarsko (krajně vzácné) — jižní předhoří Alp v Lombardsku — Benátsko. V Květeně ČSR (DOSTÁL 1948—50) je nutno opravit mylný údaj, že je lnice rolní dosti hojná v nížině a v pahorkatině. Nejen v celé severovýchodní části Moravy včetně Hané je velice vzácná, ale i v českých nížinách a pahorkatině musí být každý výskyt zaznamenán, jak to ostatně prováděl Čelakovský i Rohlena. Zdá se, že v poslední době stále více mizí z našich polí. Pro vymezení lokalit nám vedle vlastní excerptce literatury a lokalit zjištěných při herbářové revisi poskytl další zdroj pramenů Dominův materiál ke květeně ČSSR, jehož jsme použili.

Lonicera nigra L. — Kladruce — v poleší Školkov zejména v autovém lese s měsíčníci; Závašín — Soudní les J od obce na bývalých sejkových polích u železnice (S.). Všechny lokality mají souvislost s rozšířením v Brdech (viz též 1. příspěvek !).

Lotus uliginosus SCHREUHR — Víska u Čmelín — louky nad rybníčkem SV od obce; Přebudov — vlhká louka nad rybníčkem S od obce (S.); Oselce — bažinaté louky u obce směrem ke Kotouni (V.); Defurovy Lažany (leg. Baudyš; ROHLENA Přísp. 4 : 139) — zejména na bažinatých lukách

Mapa 2. Rozšíření *Linaria arvensis* v Československu.
Verbreitung von *Linaria arvensis* in der Tschechoslowakei.

u dvora Osek a pod silnicí do Velkého Boru (V.); Pozdýně — louky pod ryb. Lazy; Metly — u ryb. Divák; Závašín — louka u Závašinského potoka na úpatí Zelenského vrchu; Bezdědovice — sejpová pole u potoka pod obcí (S.); Buzice — vlhké louky podél Lomnice směrem k mlýnům pod obcí Laciná (ChS.); Lažany (Enisovy) — louky u ryb. Mozol SV od obce (HChSTV.). Tento druh je na Blatensku již jen roztroušen a je možno pozorovat ubývání lokalit od západu k východu. Na Nepomucku je ještě dosti rozšířen na vlhkých lukách (např. VACEK 1942 aj.); na Klatovsku je štiřovník bažinný dokonce hojný. *Lotus uliginosus* je další submediterránním druhem se subatlantickou tendencí rozšíření (zřetelné patrná např. v přímořské oblasti pobaltské) rostoucím na Blatensku. Východní hranice souvislého rozšíření probíhá: pobřežní oblast Lotyšské a Litevské SSR—střední Polsko—Morava—jižní Čechy—nižší polohy Šumavy—bavorské předhůří Alp—Jugoslávie. Ojedinelý výskyt je ještě východně od této čáry, tak např. i jinde na Balkáně, v Rakousku a v karpatské části SSSR. Vzhledem k záměnám s *Lotus corniculatus* není možno podrobně vyjádřit rozšíření štiřovníku bažinného v jižních Čechách bez revise veškerého dokladového materiálu.

Lumaria rediviva L. — Kladrubce — srázný balvanitý SZ svah v lese Školkov V od obce (M. et Kořínek!). Další lokality na Nepomucku uvádí MALOCH (1936). Na Blatensku není výskyt měsčice znám.

Luzula pallescens BESS. — v lesích (většinou v borových monokulturách) „V rosocích“ u obce Těhořovice; Myt u obce Mračov; Drahenický vrch u hájovny Stranohoří; Rošický les u Čekanice (S.) a v J části lesa Hradec u obce Láz (HChSTV.). První údaje z Blatenska.

Lycopodium annotinum L. — Drahenický Málkov — v lese V od silnice do Pařtik v smrkobřezovém mlázi na náhorní plošince necelý 1 m² velký porost, sterilní. Nový druh pro Blatensko, a to pro drahenické lesy, které souvisí s Brdy. Zde se nevyskytuje v přirozené fytoocenose; lokalita zřejmě vznikla nedávno až po vysazení monokultury, v níž však spontánně přenesené výrůstky pravdě nejspíše vždy vhodné mikroklimatické podmínky pro další vývoj. Z výskytu tohoto druhu na Blatensku nelze vyvozovat žádné závěry rekonstrukce povahy.

L. clavatum L. — smrkové mlázi u cesty Černvísk—silnice z Drahenického Málkova do Hostišovic; Kladrubce — pastvina pod lesem Duby JV od obce (S.); Slatina — les Čertův náramek S od obce (V.); Čekanice — les u ryb. Mozol (HChSTV.); Mačkov — okraj smrkového mlázi u cesty v S části lesa Spálenice JZ od obce (S.); Sedlice — Obora (M.); Velká Turná — V část lesa V kukli JV od ☉ 464 m 2 kruhové porosty a v lesiku J od ryb. Milavý (H.). Lokality této plavné na Blatensku jsou vždy velké nanejvýš několik m², a to většinou na okraji smrkového mlázi nebo tyčkoviny. Na Nepomucku se vyskytuje plavuň obecná i na pastvinách se smilkou.

Lysimachia nemorosum L. — lesní prameniště na JZ svahu vrchu mezi obcemi Liškov a Přebudov; Kotouň — olšina nad rybníčkem v nejjihnější části obce Z od cesty k Oselcům na SV úpatí Bukového vrchu (S.). Na Nepomucku je tato vršina dosti rozšířena (VACEK 1942, MALOCH 1936, VANĚČEK 1952), zatím co na Blatensku nebyl tento subatlantský druh (CZECZOT Bull. Acad. Polon. Sci. Cracovie, ser. B, 1926 : 384, fig. 39) dosud nalezen.

Malva alcea L. — z Blatenska existuje pouze jediný doložený nález, který je současně prvním v území, a to z polní meze V od obce Kocelovice (M.!). Literární údaje Velenovského (ČEL. Prodr.) od Čekanice, Lažan a Sedlice nejsou doloženy, ostatní literární údaje bez dokladu vůbec nerespektujeme pro časté záměny s druhem následujícím, který je na Blatensku roztroušené pěstován a zplaňuje. Lokality slézu léčivého známe z okrajových území přiléhajících k Blatensku. Jsou to v první řadě území pošumavských vápenců (ChV.) a pak zejména Míroticko (S od Mírotic, u cesty Z od Bořic aj. — HChS.). Další lokality v přilehlých územích: Olšany — železniční násep (V.); Koupě — okraj lískového pahorku JZ od obce a stráň nad ryb. Prostřední u Koupě (S.); Uzenice (leg. Štolba; SLAVÍK Přípr. studie k monografii čs. slézů, rukopis. dipl. práce 1959).

M. moschata L. — Kasejovice — stráň S od koupaliště pod silnicí Kasejovice—Hradiště u ☉ 504 m (S.); Blatná — trávník u ryb. Pustý (M.!). Také mezi Horažďovicemi a Strakonciemi byl sbírán sléz pižmový na železničním náspu u mostu přes Otavu JV od Dolního Poříčí (HChSV. et Ing. Vokoun). Je zcela možné, že některé literární údaje *M. alcea* z Blatenska a z Nepomucka se týkají právě tohoto druhu. Nový druh pro Blatensko.

M. silvestris L. — v obcích Pole a Lnáře (S.). První údaje z Blatenska, kde roste velice vzácně.

Marrubium vulgare L. — v obci Kocelovice (M.; PRC!). Velenovský (ČEL. Prodr.) jej uvádí ještě z obce Chraštovice. VELENOVSKÝ (1883 : 79) uvádí dokonce, že výskyt jablečnicku obyčejného je zvláště významný pro obce na Blatensku. V současné době bud jablečnick z obcí vymizel nebo tu spíše došlo k záměně za druh *Ballota nigra* L., který je v blatenských obcích skutečně velice rozšířen; proto překvapuje, že jej Velenovský ve zmíněném příspěvku nevyjmenoval.

Melampyrum nemorosum L. — JZ okraj lesa mezi obcemi Přebudov a Liškov (S.); Defurovy Lažany — porůznu v lese Baba (V.); Hvoždany — křoviny na SV okraji lesa u ☉ 545 m JV od obce; Závašín — okraj lesa na Z úpatí ☉ 515 m J od obce a J od zastávky v lese při železnici; Chlum — les podél Závašinského potoka na úpatí Březové hory SV od obce a les Býčín u silnice k Závašínu (S.); Lnáře — bažantnice pod ryb. Nový (V.); Blatná — lesík JZ od mlýna Lapač;

Blatenka — kazy v polích nad ryb. U Lhotky a v lese Jedlovec; Mačkov — S část lesa Spálenice; Čekanice — les Červenka S od obce, SV část Rošického lesa a lesík S od Rošické myslivny (S.); Škvořetice — pahorky V od obce (ChS.); Sedlice — Obora (HCh., Houfek et Vokoun).

Melandryum noctiflorum (L.) FRIES — Blatná — pole u silnice Blatná—Skalčičany (ChMS.); Buzice — hradní příkop u „Buzického hradu“ (Ponert et Vallová !); Mirovice — stráž pod Kněžským lesem (J. Dvořák; ČEL. Res. 1885 : 57). Nový druh pro Blatensko.

M. diurnum (SIBTH.) FRIES — Kladrubee — les Školkov V od obce; Závišín — u potoka v glšině J od obce a okraj lesa na Z úpatí ♂ 515 m J od obce; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce (S.). Velenovský (ČEL. Prodr.) přímo uvádí, že knotovka červená na Blatensku neroste; je to nový druh pro území.

Melica nutans L. — Víska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; les mezi obcemi Liškov a Přebudov; Kladrubee — les Školkov; Řesanice — vrchol kopce SZ od osady Podřesanice v polosi Leština; Drahenice — Drahenický vrch J od ♂ 604 m; Koupě — lískový pahorek V od obce; Uzeničky — les pod myslivnou SZ od ♂ 506 m; Černívsko — les u zříceniny Křikava; Bezdědovice, Dobšice, Závišín a Chlum — v lesích roztroušeně; Blatná — lesík JZ od mlýna Lapač; Mračov — les v hlubokém údolíčku potoka SV od obce (S.); Kadov — křoví na mezi V od obce (S. et Ryšánková); Čekanice — les Červenka S od obce, SV část Rošického lesa a lesík S od Rošické myslivny (S.); Sedlice — Obora (H.).

Mercurialis perennis L. — Víska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; Tojice — keřnaté pahorky SZ od ♂ 463 m V od obce; Přebudov — les Bučina; Kladrubee — les Školkov; Hvoždany — křoviska na SV úbočí ♂ 545 m JV od obce; Koupě — lískový pahorek JV od obce; Závišín — okraj lesa na Z úpatí ♂ 515 m J od obce; Blatná — JZ část zámeckého parku; lesík JZ od mlýna Lapač; Jindřichovice — lísková mez nad odvodňovací strouhou Z od ryb. Ohrada (S.).

Milium effusum L. — Dobšice — les S od obce (S.).

Montia fontana L. (všechny lokality v tomto i v minulém příspěvku se týkají taxonu, Dostálem označovaného jako *M. f. ssp. rivularis* (Gmel.) Dost., který má bradavičnatou skulpturu semene na rozdíl od hladkosemenné *M. f. ssp. verna* (Něck.) Dost., kterou jsme na Blatensku dosud nezaznamenali) — Tojice — luční stružka V od obce nad silnicí; Přebudov — stružka nad rybníkem S od obce; Víska u Čmelín — louka nad rybníčkem SV od obce; Kladrubee — potůček na pastvině pod lesem Duby JV od obce (S.); Lnářský Málkov — mokřiny u ryb. Vúsej, louky pod Horou, u ryb. Velká Kuš a ryb. Nad Kuší a pastviny na Zadních drahách (V.); Blatenka — luční pramen nad rybníčkem JV od obce (S.); Hněvkov — luční pramen mezi silnicí do Blatné a sedlem směrem k obci Pačelice; Laciná — stružka v louce u dvojice mlýnů na říčce Lomnici (ChS.); Velká Turná — prameniště nad rybníčkem SV od ♂ 511 m JZ od obce (H.); Láz — prameniště nad rybníčkem J od obce a luční stružky mezi lesem Hradee a ryb. Velkolázký; Lažany — vodní příkop u ryb. Kořenický (HChST.).

Morus nigra L. — v obci Holušice starý strom (ChS.).

Myosotis discolor PERS. — Kadov — pole V obce „Na Štědřilce“ (V.); Lažany — V od samoty Pohodnice směrem k obci Lažany; Velká Turná — pole u železnice (HChSTV.); Láz — okraj lesíka V od obce (HChST.); na písčíně u výpusti ryb. Milavý velmi hojně, na okrajích polí V od lesa Lazy řídec Z od Velké Turné (H.).

M. silvatica (EHRH.) HOFFM. — Černívsko — les na prudkém svahu nad Černívským rybníkem i u zříceniny Křikava (S.); Mračov — hluboké údolí potůčku SV od obce (S.); Láz — lesík V od obce (HChST.).

Myriophyllum spicatum L. — Blatná — v ryb. Zadní Topič a v říčce Lomnice od Blatné až k obci Míreč obecně (Vel. in ČEL. Prodr.; ChS.); Láz — Velkolázký rybník (HChST.).

Naumburgia thyrsoiflora (L.) DUBY — Blatná — na březích rybníků Přední a Zadní Topič (ChS.); Řitovís (S.).

Nepeta cataria L. — v obci Metly; u zámku Blatná (S.); Myštice — pod hrází ryb. Labuť; v obci Holušice (ChS.); Malá Turná — stráž nad potokem u samoty Hubert (H.).

Nonea pulla (L.) DC. — Lnářský Málkov — výslunné stráně při silnici nedaleko zrušeného dvora (V.), patrně adventivní výskyt. Nový druh pro Blatensko.

Nuphar luteum (L.) Sm. — v rybnících U Sádlů (SV.); Vidlák (V.); Velký a Malý Široký a rybníček nad mlýnem v osadě Podřesanice; Podskalka; Sladovna (S.); Kahoun SZ od Hajan (M.); U Lhotky (SV.); Kořenický (HChST.); Ovčín (MS.); v říčce Lomnice mezi obcemi Buzice a Míreč obecně (ChS.).

Nymphaea candida PRESL — Kadov — ryb. Krčový; Lnářský Málkov — ryb. Horský (V.; v obou rybnících dnes již leknín neroste — S.); Tehořovice — ryb. Dolejší (S.); Kaprov (M., ale r. 1958 pravděpodobně vyhuben při letnění, r. 1959 tam nepozorován); Blatenka — v ryb. U Lhotky se opět objevil r. 1958 ve dvou skupinkách (M.). Z Nepomucka uvádí tento leknín MALOCH (1936) z rybníka Písařovský Z od města Nepomuk.

Oenothera biennis L. — Přebudov — u cesty JV od obce (S.). Na Nepomucku se dále vyskytuje podél železnice Plzeň—Horažďovice na více místech (S.). Na Blatensku dosud nezjištěna.

Ononis hircina JACQ. — Radomyšl — polní mez u zatáčky silnice k obci Osek V od radomyšlského nádraží (T.), zřejmě adventivní výskyt. Z jižních Čech uvádí tuto jehlici již HEJNÝ (Čs. bot. Listy 1 : 116, 1949). Nový druh pro Blatensko.

O. repens L. ssp. *procurrens* (WALLR.) ASCH. et GRAEB. — stráň nad obcí Kotouň (S.); Hradiště u Kasejovic — stráň SZ od hráze ryb. Jámský hojně (S.); Svěradice — meze a suché pastvinky „V Hlubočici“; při cestě Slatina—Kadov; Slatina — na pahorek „Na skalici“, na kamenitých pastvinách a silničních příkopech při silnici Lnářský Málkov—Svěradice a na kamenitých stránkách při cestě do Kadova (V.). Tento zajímavý druh jehlice je zejména v jihozápadních Čechách dosti rozšířen. Údaje o celkovém areálu (druh submediterránně-subatlantický viz ŠIRJAEV Beih. bot. Cbl. sect. 2, 49 : 597, 1932) ukazují, že východní hranice souvislého rozšíření v Evropě probíhají asi takto: úzký pruh podél Baltického moře ve všech pobaltských státech, severní Polsko (pouze Pomořany a Poznaňsko)—Čechy—Rakousko—Jugoslávie. U nalezišť od této čáry na východ se pravděpodobně jedná jen o adventivní původ výskytu. V každém případě je u nás migrantem západoevropským. V jižní polovině Čech probíhá východní hranice souvislého evropského areálu po čáře: Rokycansko—Blovicko—Blatensko—Pisecko—Prachaticko a na jihu až po Šumavu. Mezi Bavorskem a Čechami v prostoru Branžovského hvozdu je v současné době jen zcela nepatrný hiát v rozšíření. Na Domažlicku i na Klatovsku se často vyskytuje. Podrobným průzkumem na Blatensku zjištěno, že ve východní části neroste, ale jen v západní, která sousedí s Horažďovicem. Tam se jedná pravděpodobně o spontánní výskyt. V tomto smyslu nutno opravit údaje v I. příspěvku.

Onopordon acanthium L. — Kadov — na vršku u silnice do Lnářského Málkova (V.). První údaj z Blatenska.

Papaver dubium L. — Velká Turná — pole na návrší ♂ 465 m (H.). Na Blatensku velmi vzácně. Velenovský (ČEL. Prodr.) uvádí výskyt tohoto máku od Mačkova.

Paris quadrifolia L. — Kladrubce — vrcholová část v poleší Školkov (MS.); Pozdyně — okraj lesa JJV od obce (S.) Špalková hora — svah k obci Slavětín (M.); Lnáře — bažantnice pod ryb. Nový (V.); Kadov — v křoví na mezi V od obce (S. et Ryšánková) a v křovinách S od obce (V.); Záborej — pahorek S od obce (M.); Láz — křoví na mezi J od obce (HChST.).

Pastinaca opaca BERNH. — Hajany — u silnice k Blatné; Blatná — rumiště u nádraží (S.). Na Blatensku rostou oba pastináky dosti často podél komunikací. Západomediterránní charakter rozšíření tohoto pastináku je dobře znám. Lokality na Březnicku, Pisecku, Blatensku, Strakonicku a Horažďovicu tvoří jihovýchodní hranici areálu tohoto druhu v jižních Čechách.

Pedicularis silvatica L. — tento významný subatlantický druh (CZECZOTT Bull. Acad. Polon. Sci. Cracovie ser. B, 1926 : fig. 43) je na Blatensku ještě hojnější než *P. palustris* L. Lokality obou druhů nemůžeme vypočítávat.

Petasites albus (L.) GAERTN. — Kotouň — v malém březovém hájku mezi ryb. U Sádlů a osadou Podřesanec v porostu 3 × 3 m², les mezi obcemi Liškov a Přebudov (S.); Kocelovice — les Kobyla Z od obce (M.); Blatenka — smrčina v hlubokém údolí potůčku S od ryb. Velký Ostrý (Tomšovic); Láz — smrková tyčkovina v J cípu lesa Hradec 4 × 4 m² (HChST.); Velká Turná — les „V kukli“, porost asi 6 m v průměru, J od ♂ 464 m; Malá Turná — na pravém břehu potoka u samoty Hubert asi 15 rostlin (H.).

Petasites hybridus (L.) GAERTN. — na Blatensku chybí až na výskyt u vodní strouhy na školní zahradě 11-letky v Blatné (M.).

Peucedanum cervaria (L.) LAP. — Kocelovice — v současné době kulturní bor Rozsoší J od obce (M.); Sedlice — bor na vrchu Kříl (VELENOVSKÝ 1883 : 79). V jižních Čechách se vyskytuje ve světlých lesích (především v teplomilných doubravách a reliktních borech v Povltaví), v křovinách i na travnatých stránkách mimo les. Nejbližší naleziště smlidníku jeleního, s nimiž výskyt na Blatensku patrně souvisí, jsou známa ve Středním Povltaví, na Pisecku a Vodňansku; v jižních Čechách roste dále na ojedinělých lokalitách reliktního charakteru u Českých Budějovic, u Jamného poblíž Křemže a na Čertově stěně u Vyššího Brodu. V západních Čechách se vyskytuje tento smlidník v Doupovských horách, v Plzeňské pánvi (ještě u Stříbra a Staňkova) a v Branžovském hvozdu. Lokality jsou tedy poměrně dosti vysunuty do okrajových částí západních a jižních Čech, což u většiny rostlin podobného charakteru nebývá. V Bavorsku, v Horním a Dolním Rakousku se vyskytuje i v území na sever od Dunaje.

V naší i v zahraniční literatuře je většinou pokládán areál tohoto druhu za eurosibijský; v Sověvě květeně Maďarska je označován za kontinentální migrant pro maďarskou flóru. Tyto údaje je nutno opravit. *Peucedanum cervaria* je evropsko-boreomeridionální druh rozšířený od severního Španělska přes střední Evropu do lesostepního pásma Ukrajiny na východ jen po Charkov. Příbuzné druhy smlidníků rostou v horách kavkazsko-iránských a v Turkestanu. Stanovení migrantu pro území střední Evropy, tedy i pro jižní Čechy, nebude asi jednoduchou otázkou.

Phegopteris polypodioides FÉE — Kladrubce — SZ okraj lesa Duby JV od obce a přehléhá

pastvina (*Nardetum*) (S.). Z Plánického hřebene je známo již několik lokalit, ale hlavně z části sousedící s Šumavou (např. ROHLENA Přísp. 6 : 140, naleziště doc. MEZERY atd.); z celého území lze očekávat další údaje. Ojedinelá je i Velenovského lokalita mezi Čekaniciemi a Lažany (ČEL. Prodr.).

Physocarpus opulifolius (L.) MAXIM. — Blatná — pěstován v zámeckém parku, u ryb. Sladovna a v přilehlém lesíku zplaněle (nebo vysazen?); podél vodní strouhy u remízku JZ od mlýna Lapač vysazen (S.).

Pimpinella major (L.) HUDS. — Chlum — les podél Závěšinského potoka SV od obce; Čekanice — u cesty nad Zádvořským rybníkem a v SV části Rošického lesa S od ϕ 528 m; u silnice Tojice — Čmelíny; Kladrubce — u lesní cesty nad hájovou v polesí Školkov (S.). Na Blatenskou roztroušené, na Nepomucko častěji. Velenovský (ČEL. Prodr.) uvádí lokality od Pisku, zatím co z Blatenska jen jediný údaj z okrajového území — od obce Starý Smolivec.

Pinguicula vulgaris L. — Polánka — mokrá louka J od obce (M.); Lnářský Málkov — hojně na bažinatých lukách nad ryb. Snadný a na lukách obklopujících lesík Kopaniny JV od obce (V.); Lažánky — slatinné loučky nad ryb. Mostenský směrem k Lažánkám v porostech *Aulacomnium palustre* a *Philonotis fontana* (S.); Zábोří — na bažině u Velkého rybníka J od obce (M.).

Pirola minor L. — Kadov — lesy Z od ryb. Krčový (V.); Mračov — u silnice Vrbno—Blatná v lese Myt (Ponert et Vallová); Čekanice — osikový lesík pod hrází ryb. Mokřý (S.).

Plantago pauciflora GILIB. — Slavětín — obnažené dno ryb. Telčovský; Koupě — pole JV od obce; obnažené dno ryb. Hlibenský; ryb. Velký Ostrý u obce Blatenka; Blatná — obilná pole JZ od města hojně (S.). Listy tohoto druhu vzhledem k *P. major* L. jsou žlutavější, naspodu často s poměrně dlouhými krycími trichomy, stvol je vždy chlupatý. Přechnodné typy morfolo-gicky konvergující k *P. major* L. jsme nepozorovali.

Platanthera bifolia (L.) RICH. — osikový lesík pod hrází ryb. Mokřý V od obce Čekanice; Životice — pastviny na pahorecích V od obce a JZ okraj lesa Hrádek; Kladrubce — pastviny JV od obce pod lesem Duby; Tojice — keřnaté pahorky SZ od ϕ 463 m V od obce; Přebudov — pastvina pod lesem S od obce; Víška u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu (S.). Na Nepomucku je hojnější vemeník než na Blatensku, kde na dosti velkém území také chybí (např. v Blatenské kotlině).

Polycnemum arvense L. — Mačkov — písité pole na J okraji lesa Spálenice u Podolského ryb. JZ od obce (S.) a na J svahu vrchu SV od obce na písitém okraji pole (ChS.); Vrbno — kaz v polích JV od ϕ 485 m S od obce (S.).

Polygonatum multiflorum (L.) ALL. — Kladrubce — les Školkov (M. !); Chanovice — lískový pahorek na V úpatí Ostrého vrchu (S.); Láz — v křovině na mezi J od obce (HChST.). První konkrétní údaje z Blatenska.

P. odoratum (MILL.) DRUCE — Koupě — lískový pahorek JV od obce; Kocelovice — vrcholová část v lese Býčín JV od dvora Paračov V od obce (S.); Chlum — les U nivy (M.), zejména v západní části Z od ϕ 529 m (S.); Blatná — lesík SZ od ryb. Podskalka a na keřnatých pahorecích mezi ryb. Zadní Topič a ϕ 450 m (Nový háj) (ChS.) a v lesíku JZ od mlýna Lapač (S.); Lnářský Málkov — kazy v polích V od obce (U Dlouhé); Kadov — vršky pod Horou (ϕ 525 m) JV od obce (V.); Hradiště u Kasejovic — kaz v polích nad cestou směrem k obci Nezdrěv; Vrbno — kaz v poli směrem k ryb. Nadýmač (viz RYŠÁNKOVÁ 1959); Zábоří — lískový pahorek asi 800 m ZJZ od obce; Mačkov — kaz v poli S od lesa Spálenice ZJZ od obce a zejména v lese Spálenice na Z svahu od nejvyššího místa nad ryb. Podolský až do údolíčka ZSZ od tohoto rybníka (S.); Láz — kaz v poli JJZ od ryb. Rojický (HChST.). Na Nepomucku je kokořík vonný vzácným druhem a naopak tam je *P. multiflorum* více rozšířen. Rozšíření kokoříku vonného v Čechách zachycuje na mapce RYŠÁNKOVÁ (1959).

P. verticillatum (L.) ALL. — Kladrubce — suťový les v polesí Školkov V od obce na lokalitě *Lunaria rediviva* (M. !); Podhůří — suťový les na Z svahu vrchu ϕ 580 m (les „Na nivec“), na obou lokalitách jen sterilní (S.). V Plánickém hřebenu, a to i v nepomucké části je kokořík přeslenatý znám z několika lokalit (např. MALOCH 1936), zatím co na Blatenskou neroste.

Polygonum minus L. — Újezdec — na břehu ryb. Zlatohlav (S.); Sedlice — na vlhkém místě v Oboře (HCh., Houfek et Vokoun). Velenovský (ČEL. Prodr.) zná tento druh již od rybníka i obce Tehořovice, který blíže neurčuje.

Potamogeton acutifolius LINK — v rybnících: Kozedře; Protivský; Bídník; H Hříbárny; Stankovský; Starý u Čekanice (S.); Přední Topič (Ponert et Vallová !); tůňka v lomu JV od obce Blatenka (S.).

P. gramineus L. — v rybnících Novoveský; Kaprov (S.); tůňka u ryb. Kupcov (Komárek !); lesní tůňka mezi ryb. Radov, Vitanov a Vitanovské jezárko (Dvořáková !); ryb. U Lhotky (V. !).

P. obtusifolius MERT. et KOCH — v rybnících: Kněžský; Malý Široký; Protivský; Hajanský; Starý u Čekanice (S.); Řítovís (Ponert et Vallová !).

P. pectinatus L. — bahňatá strouha nad rybníkem u Huteckého mlýna JZ od Blatné (S.); v mělkém, bahňatém, silně eutrofním rybníku Zadní Topič hojně (ChS.). Velenovský (ČEL.

Prodr.) uvádí rdest hřeбенitý jen z rybníků v území strakonických vápeneů. Nový druh pro Blatensko.

Potentilla neumanniana RCHB. (= *P. verna* L. p. p. min.) je na Blatensku hojně rozšířena (středoevropské druh se subatlantskou tendencí, mapy rozšíření v ČSR i celý areál viz: SOJAK J., Československé druhy sekce *Aureae* rodu *Potentilla*, rukopis. dipl. práce 1959), zatím co *P. heptaphylla* JUSL. tu nebyla sbírána.

Prenanthes purpurea L. — Kladručec — srázný balvanitý SZ svah v lese Školkov a úžlabina oddělující lesy Školkov a Bučina V od obce (S.). Z Blatenska není tento druh dosud znám, zatím co v území Plánického hřebene roste ve všech větších lesních komplexech (lesy habartické, Kakov — (S., Chýlava — MALOCH 1936).

Pulicaria vulgaris GAERTN. — v obcích, zejména u návesních rybníků: Mladý Smolivec (MALOCH 1936); Lnářský Málkov; Kadov; Vrbno (V.); Pole; Skalčičany; Pacelice; Škvořetice; Buzice; Mužetice (ChS.); také jako plevel na majoránkovém poli u silnice Blatná—Skalčičany (ChMS.).

Pulmonaria officinalis L. ssp. *obscura* (DUM.) MURB. — Přebudov — les Bučina; Slavětín — pod hrází ryb. Tělovský; Závišín — Soudní les J od obce; Chlum — les na úpatí Březové hory u Závišinského potoka SV od obce (S.); Lnáře — bažantnice (V.); Chanovice — zámecký park, vrch Ostrý (V.) a lískový pahorek na V úpatí Ostrého vrchu (S.); Mračov — les v hlubokém údolí potůčku SV od obce; Jindřichovice — lísková mez nad odvodňovací strouhou Z od ryb. Ohrada (S.); u obce Chrašovice (leg. Kovaříková !); Velká Turná — křovinatá mez SV od ♂ 511 m JZ od obce říde (H.).

Ranunculus bresyninus CR. — Víška u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; Kladručec — lesní loučka v boreis Školkov; Přebudov — loučka pod lesem S od obce; Kotouň — Z okraj lesa Leština; Pozdyně — u lesika mezi ryb. Nový a Lazy; Černánsko — v hradním příkopu u zříceniny Křikava; Kocelovice — kaz v polích J od dvora Paračov V od obce; Řesanice — louky „V potocích“; Nezdřev — pastviny a louky u ryb. Horní a Dolní Pračovský a pod ryb. Velký Nezdřevský; Chanovice — lískový pahorek na V úpatí Ostrého vrchu; Tehořovice — louka u hájovny SZ od ryb. Vitanov a smíšený lesík J od Vitanova; Vrbno — louka mezi ryb. Žabinec a Obecni; Hajany — bor V od ryb. Dlouhý Kocelovický (S.); Blatná — v křoví pahorků JZ od ♂ 450 m V od ryb. Zadní Topič (ChS.); Čekalice — Z od ryb. Mozol (HChSTV.); Láz — lesík V od obce a lesní loučka na J okraji lesa Hradec (HChST.).

Ranunculus lingua L. — Jetenovice — pobřežní porost 2 rybníků SSV od obce směrem k samotě Pláček (V. !); Tehořovice — bahnitá louka mezi ryb. Kupecov a Kaprov (S.) a u ryb. Hořejší a Nový (V.).

R. sardous CR. — Vrbno — pastviny na J a JZ břehu ryb. Velký Pálenec; Mačkov — pastvina kolem rybníčku u cesty Mačkov—Blatensko pod železnicí (S.); Buzice — pastviny Z od obce; Mužetice — pastvina u návesního rybníčku (ChS.).

R. stevenii ANDRZ. — Osek — v zámeckém parku velmi hojně; louka J od silnice Radomyšl—Osek asi 1 km od parku (H. !). Nový druh pro Blatensko. V jižní polovině Čech je pryskyřník Stevenův vedle adventivního výskytu u Třeboně nejčastěji zavlekan do sadů a zámeckých parků [Hluboká, park u zámku Lázeň u Chudenic, okr. Klatovy (= v Květeně údají Horažďovicko ?) — ROHL. Přísp. 1 : 61]. Také naše lokalita je ze zámeckého parku.

Reseda lutea L. — Nepomuk — nádraží; Blatná — ve městě v průjezdu domu nedaleko náměstí (S.). První údaje z Blatenska a pravděpodobně i z Plánického hřebene.

Roegneria canina (L.) NEVSKI — Závišín — u Závišinského potoka J od obce; Bezdědovice — les na seřpových polích SZ od obce (S.); Lučkovice — v údolí Kostrateckého potoka J od mlýna Kostrata (ChS.).

Rosa agrestis SAVI var. *pubescens* RAPIN — stráž mezi obcemi Mračov a Lažánky, cca 500 m; Koupě — suchopár u křížku nad ryb. Prostřední a u hájku V od obce, cca 550 m (S.); Škvořetice — Z svah vrchu Pahorek ♂ 520 m SV od obce (ChS.).

R. canina L. var. *dumalis* BAKER — Rojice — pahorek u železnice nedaleko zastávky Rojice směrem k Velké Turné (HS.).

R. canina L. var. *lutetiana* (LAM.) BAKER — Vrbno — hráz ryb. Velký Pálenec (S.).

R. canina L. var. *puberula* R. KELL. — Vrbno — hráz ryb. Velký Pálenec (S.).

R. dumetorum THUILL. — pahorek na kraji lesa Zadní Trehov J od ♂ 519 m mezi obcemi Čekalice a Hněvkov (S.).

R. dumetorum THUILL. var. *biserrata* CHRIST — Tehořovice — okraj lesa Brda u ryb. Smyslov (S.).

R. dumetorum THUILL. var. *thuilleri* CHRIST — Kadov — keřnaté pahorky Z od obce (S. et Ryšánková); Vrbno — pahorek při cestě do Tehořovic S od obce na lokalitě *Achyrophorus maculatus* (S.); Lnářský Málkov — pahorky S od ryb. Velká Kuš nad cestou do Vrbna [pravděpodobně f. *solsitialis* (BESS.) BORB.; S.]; Škvořetice — vrch Pahorek ♂ 520 m SV od obce [versus var. *lembachensis* spect.; ChS.].

R. elliptica TAUSCH — Vrbno — v křovinách na hrázi ryb. Velká Kuš (S.); Maňovice — pahorek mezi Praseckým lesem a obcí u lomu, cca 520 m (S.).

R. jundzillii BESS. ± var. *typica* R. KELL. — Lnářský Málkov — výslunné pahorky nad Z cípem ryb. Velká Kuš nad cestou k obci Vrbno, J svah, cca 500—520 m (S.); Blatná — keřnaté pahorky na JZ svahu ♂ 450 m (Nový háj) V od města (ChMS.); polní mez na úpatí vrchu Chocholka mezi obcemi Hněvkov a Němčice (S.). V okrese Horažďovice jsme sbírali tuto růži hojně na strmých stránkách a skalách na levém břehu Otavy mezi obcemi Střelské Hoštice a Horní Poříčí (HChSV. et Ing. Vokoun). Také na Klatovsku již byla tato růže sbírána u Švihova (S.).

R. pendulina L. — Hvoždany — křoví na SV úpatí ♂ 545 m JV od obce (S.) Mladý Smolivec — křoví směrem k obci Budislavice (M. I.); Černívsko — u zříceniny hrádku Křikava; Kocelovice — les Býčín u silnice k Závěšínu i ve vrcholové části JV od dvora Paračov V od obce (S.); Kadov — bohaté porosty kvetoucích keřů v tarasech u luk S od lesa Vysoký; Myslív — křoviny u zrušeného mlýna; Velký Bor — v lese Chmeliště; Defurovy Lažany — les Baba (V.); Blatná — lesík JZ od mlýna Lapač; Mačkov — les Spálenice na několika místech a kaz v polích S od tohoto lesa JZ od obce (S.). Mračov — v lese Myt u silnice Vrbno—Blatná; Blatenka — kaz v polích nad ryb. U Lhotky, les Zadní Jedlovce na skalách poblíž hráze ryb. Velký Ostrý, les Jedlovce a výslunné pahorky mezi silnicí Blatná—Blatenka a obcí Mačkov hojně (S.); Paecilice — pahorky Z od obce; Hněvkov — pahorek V od silnice do Blatné (ChS.); Blatná — výslunné pahorky V od ryb. Zadní Topič a Nový háj — ♂ 450 m (ChMS.); les „Na vinici“ S od města na Z úpatí v doubi (S.).

R. rugosa THUNB. — Blatná — zplněle v lese „V roudních“ u cesty a u ryb. Pustý (S.).

R. subcanina HAY. — Lažánky — v obci u cesty podél hřbitova (V., Jehlík et Houfek).

R. subcollina HAYEK var. *dimorphocarpa* (BARB. et BRAUN) R. KELL. Hvoždany — keřnaté svahy ♂ 545 m mezi obcemi Hvoždany a Tisov nad ryb. Kočí (S.).

R. vosagiaca DESP. var. *complicata* (GREM.) SCHINZ et KELL. — Vrbno — okraj smrčiny u hráze ryb. Hadí (S.).

R. vosagiaca DESP. (ad *R. subcaninam* HAY. vergens) — Čechelovice — pahorek s grandiorit. balvany u cesty k dvoru Katovsko mezi ♂ 582 a ♂ 585 m (Volyně) V od obce (leg. Jehlík).

Rubus saxatilis L. — Závěšín — pod lískou na louce SZ od ♂ 515 m J od obce a v lese Soudní les J od obce; Hajany — les pod hrází ryb. Dlouhý Kocelovický; Chlum — les U nivy SZ od obce; Blatná — lesík (doubrava) SZ od ryb. Podskalka (S.); Malá Turná — v J části lesa „V kukli“ (H.).

Rudbeckia laciniata L. — u strouhy pod obcí Hněvkov (S.).

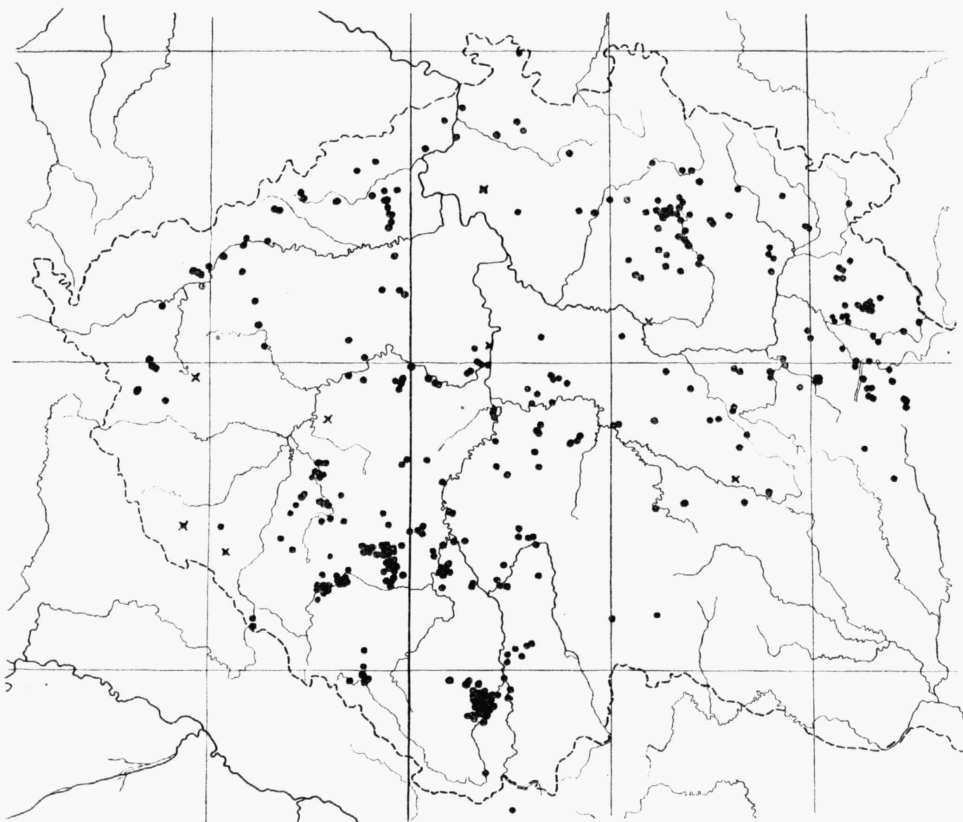
Rumex aquaticus L. — Blatná — podél strouhy v lesíku JZ od mlýna Lapač, pastvina v JZ cípu ryb. Na dráhách a u ryb. U hřibárny (S.). Na Blatensku jen na aluviálních náplavech blatenské kotliny.

Salix repens L. — Řesanice — loučka na okraji malé olšiny nad ryb. Lukavec a na vlhkých lukách „V potociích“ V od obce; Nezdřev — slatinné louky a vlhké pastviny u ryb. Velký Nezdřevský, Hor. a Dol. Pračovský (S.); Lnářský Málkov — louky u Kopanin (V.); Vrbno — vlhká louka mezi ryb. Žabinec a Obecní (S.) a pod hrází ryb. Vitanov (V.); Bezdědovice — lesní loučka J od lesa Dubina (S.); Rojice — vlhká louka na Z břehu ryb. Rojický (HChSTV.).

Salvia verticillata L. — Škvořetice — na stráni mezi lesem Buziček a ryb. Dalůň (ChS.). Nový druh pro Blatensko.

Sambucus ebulus L. — na Blovice a Nepomucku na řadě míst (MALOCH 1913, MALOCH 1936, VACEK 1942). Kladrubec — Věží vrch, suťový les na J srázném skalnatém svahu; Čechelovice — silniční příkop na V okraji obce; Záboreň — les S od silnice do Čechelovic 1 km Z od obce (S.); Lnářský Málkov — kamenité zídky v polích na Žole (V.); Závěšín — okraj lesa „Za pečí“ JV od obce (M.); Jindřichovice — cíp lesa Slahta SZ od Rošické myslivny; Čekanice — polní mez u Rošického lesa nad ryb. Záklický a nad cestou Z od ryb. Zádovský (S.); Bratronice — křovinaté meze J od obce (M.); Láz — na několika místech v JV části lesa Hradec, zejména poblíž rozcestí lesních cest J od ♂ 577 m (HChSTV.); Chrástovice — meze s keři na návrší ♂ 554 m (Drašín) VSV od obce (H.); Mačkov — lísková mez mezi ♂ 498 m J od ryb. Podolský a silnicí do Čekanic; Hněvkov — lom u silnice na J úpatí vrchu Chocholka; Němčice u Hněvkova — les Přední Trehov u železničního přejezdu JZ od obce (S.); Škvořetice — u lomu na malém zalesněném pahorku V od ♂ 520 m u cesty k osadě Neradov; Lučkovice — nad polní cestou do Mirotic na kaz u polích V od obce; Mirotic — okraj pole a třešňovky mezi dvorem Buda a městečkem (SSZ od Mirotic) (ChS.). Bez chebdí má eurysubmediterránní rozšíření (chybně eurasijské — např. DOMIN, PODPĚRA et POLÍVKA 1928). Schematickou obrysovou mapku areálu (SCHWERIN Mitt. dtseh. dendrol. Ges. no. 18 : map. 1/1, 1909) nutno úplně předělat, a to zejména její severní a východní hranici. U tohoto druhu je nutno rozlišovat hranici spontánního a hranici adventivního výskytu. Jako užitková rostlina (léčivá, okrasná, medonosná) bylo chebdí zejména od středověku pěstováno a zplaňováno. Výskyt v Anglii, v jižním Švédsku, v severním Německu, severním Polsku, v pobaltských republikách SSSR a v evropské části SSSR na severovýchod až k okolí Moskvy je s největší pravděpodobností jen adventivní. Severní hranice spontánního výskytu probíhá zhruba: Německo (Vestfálsko—Durynsko—Sasko, prakticky severní hranice českoněmeckého masivu)—střední Polsko (Slezsko—Výšiny malopolská a lubelská — viz SZAFER, KULCZYŃSKI

et PAWLOWSKI Rośl. polskie 1953)—západní část SSSR (jen v území horního Dněstru, horního a středního Dněpru, a to ještě jen v západní části!). Isolovaný reliktní výskyt chebdí je na Krymu, v oblasti Kavkazu a v maloasijských horách na východ až po pohoří Kopetdag v Turkestanu. Vedle vlastních výpisků a zachycení lokalit při herbářové revisi nám pomohl Dominův rukopisný materiál ke květeně ČSSR, z něhož jsme excerpovali rozšíření chebdí v Čechách. Chebdí je rozšířeno v Čechách v středně lesnaté a spíše teplejší pahorkatině. Vyhýbá se téměř nížinám (např. Polabí), ale i výše položeným kotlinám (Třeboňská a Budějovicko-vodňanská pánev, Tachovská brázda, Plzeňská pánev), i když v sousedním území je roztroušeno až hojně rozšířeno. Nepřekvapuje absence v horách a v silně lesnatých územích. Nejvýše vystupuje chebdí na Šumavě —

Mapa 3. Rozšíření *Sambucus ebulus* v Čechách (křížkem označené lokality povstaly zpláněním ze zahrádek).

Verbreitung von *Sambucus ebulus* in Böhmen (die mit einem Kreuzchen bezeichneten Fundorte sind durch Verwilderung aus Gärten entstanden).

až skoro do 1000 m. Výskyt chebdí není patrně vůbec ovlivňován geologickým podkladem ani geomorfologickým utvářením krajiny (Prachovské skály — jiná pískovcová území severních Čech; mírně zvlněné Blatensko — silně členité území mezi Č. Budějovicemi a Č. Krumlovem). Také z hlediska klimatologie se nám nepodařily vysvětlit tyto absence a naopak zase hromadný výskyt uprostřed areálu v pahorkatině. Průkazné adventivní výskyt (zplánění ze zahrádek a vysloveně druhotné nálezy podél komunikací) jsme označili na mapce křížkem, aby zbytečně nezatěžovaly představu o přirozeném rozšíření druhu. Nápadné absence v pahorkatině jsou zejména v těchto územích Čech: pahorkatiny jihovýchodních a západních Čech, Džbán, lounské Středohoří, nejprobadanější části Českého Středohoří kolem Labe a východní křídlo téže hornatiny, velmi dobře prozkoumané území Mšenska, Dokesko a Komárovské pohoří. Největší rozšíření chebdí

e soustředěno zhruba do dvou pruhů (směr SZ—JV): od Č. Krumlova přes Blatensko na Blovíčko, kde před plzeňskou pánví náhle končí a druhý pruh od Litomyšle přes podhůří Orlických hor až po Jičínsko. Bobule *Sambucus ebulus* jsou rozšiřovány ptáky (hlavně pěnicemi a drozdovitými — cf. SCHWERIN Mitt. dtseh. dendrol. Ges. no. 29 : 207, 1920), ale jimi na základě konsultace s doc. dr. W. ČERNÝM lze sotva popsaný typ rozšíření vyložit. Otázkou bude nutno se dále zabývat také ještě na větším území než jsou Čechy.

Sanicula europaea L. — Kladrubec — les Školkov (S.); Kotouň — Bukový vrch (VANĚČEK 1952); Drahenický vrch J od ♂ 604 m u Drahenic (S.); Velká Turná — J část lesa Starý bor Z od ryb. Staroborský v smíšeném porostu hlavně dubů a borovic (H.). Živdava evropská se vyskytuje na Blatensku jen v území drahenických lesů a krajně vzácně i v čekanicko-sedlických lesích (Vel.; ČEL. Prodr.) v Plánickém hřebenu, a to i na Nepomuku je dosti rozšířena.

Saponaria officinalis L. — Sedlice — při silnici k Mužeticům (H.). První nálezy adventivního charakteru na Blatensku; u mydlíce poukazuje Velenovský (ČEL. Prodr.) výslovně na absenci v studovaném území.

Scorzonera humilis L. — tento evropský druh se subatlantskou tendencí rozšíření je na Blatensku hojně rozšířen. Jihovýchodní hranice celkového areálu probíhá v severní části Ukrajinské SSR do východoslovenské karpatské oblasti, dále Slovenskem a severním Maďarskem přes Štýrsko a Tyroly až do předhoří Apenin v provincii Bologna. Proto bude nutno zejména na jižní Moravě a na celém Slovensku zaznamenávat každou lokalitu hadího mordu nízkého.

Sedum boloniense Lois. — Tojice — nad silnicí V od obce; Bělčice — pastviny Z od obce a zejména nad ryb. Hrádek; Bezdědovice — stráně nad potokem JV od obce; Blatná — stráň u ryb. Pustý, u silnice Blatná—Paštiky a na pahorcích JZ od ♂ 450 m V od ryb. Topič (ChMS.); Škvořetice — stráň SV od ryb. Daliň; Buzice — stráně nad říčkou Lomnice „Na vrších“ a dále až k obci Mířeč (ChS.). Tento evropsko-boreomeridální druh spíše s tendencí rozšíření od západu (nejvýchodněji ke Kyjevu) vykazuje uvnitř svého areálu místní hiáty. Někde se chová jako vikarisující druh s druhem *S. acre* L. Na Blatensku roste hojněji *Sedum acre* (také nepálivé formy) kromě pásu Škvořetice—Blatná—Bezdědovice—Bělčice, kde se více vyskytuje rozhodník boloňský.

S. purpureum SCHULT. — kaz v polích SV od Visky u Čmečn a na polní mezi v křoví S od obce Přebudov (S.). Tento rozhodník na Klatovsku hojnější než *S. maximum* HOFFM. směrem k severovýchodu je stále řidší až v okolí Nepomuka jeho rozšíření doznívá. Vedle těchto lokalit jej zaznamenává VACEK (1942) z okolí Libákovice a MALOCH (1913) od obce Chynín SV od Nepomuka a dokonce ještě z Brd od Padrti a Kolvína.

Senecio jacobaea L. — Koupě — hráz ryb. Hoskovský; Bělčice — pastviny u železnice poblíž ♂ 532 m mezi Závíšínem a Bělčicemi; u železniční zastávky Bezdědovice; Újezdec — v obci u rybníka; Tisov — stráň SV od obce; Metly — v obci a na stráni SV od obce; u železnice Kasejovice—Hradiště; Bezděkov — u cesty; Vrbno — hráz ryb. Velká Kuš; Čekanice — hráz ryb. Mokry (S.); Škvořetice — pahorky V od obce (ChS.); Láz — pahorek JZ od obce (HChST.). Na Blatensku roste jen roztroušeně na sušších stanovištích, především podle komunikací; nikdy neroste na lukách, kde je hojný starček *Senecio barbaraeifolius* WIMM. et GRAB., s největší pravděpodobností totožný se *S. aquaticus* auct.

S. rivularis (W. et K.) DC. — Vrbno — lesní louky pod ryb. Hadí (V.). Uvedené lokality v tomto a v prvním příspěvku mezi obcemi Blatná—Tchořovice—Vrbno jsou izolovány od většího rozšíření starčku potočního v Brdech a na Šumavě. I jinde v Podbrdsku se vyskytují ojedinělé lokality v nižších polohách (u Příbrami — DOMIN Sborn. přírod. 3 : 264, 1926). Další nejbližší izolované lokality tohoto starčku v nízkých polohách jsou u Písku (ČEL. Prodr.) a u Vodňan (DOSTÁL Květena ČSR); na Třebořsku a na Jindřichohradecku není vyskyt v nižších polohách výjimečný. *S. rivularis* je výrazný středoevropský montánní druh, u něhož bodové detailní vymapování lépe stanoví středočeský hiát v rozšíření — viz mapku CUFODONTIS Feddes's Repert. Spec. nov. Regni veget. Beih. 70 : tab. 3/(6), 1933.

Serratula tinctoria L. — Kotouň — Z okraj lesa Leština; Pozdýně — louka u lesíka mezi ryb. Nový a Lazy; Závíšín — les J od železniční zastávky; Draheničky — lesní louka ZJZ od obce; Chlum u Hajan — louka nad rybníčkem Velký J od obce; Jindřichovice — louka pod lesem V od ♂ 517 m (S.); Čekanice — loučky Z od rybníka Mozol (HChSTV.); Láz — slatinná loučka nad ryb. J. od obce a lesní louky na J okraji lesa Hradec; Velká Turná — louka mezi obcí a silnicí Rojice—Radomyšl (HChST.).

Seseli annuum L. — Bělčice — stráň nad ryb. Hrádek Z od obce cca 510 m (S.); Myštice — pastviny pod obcí na levém břehu Kostrateckého potoka pod výtokem z ryb. Labuf; Mířeč — pastvina podél cesty do Lučkovice SSV od ♂ 412 m na návrší (ChS.); Mužetice — pastviny na vrcholu Mužetického vrchu — ♂ 570 m (HCh.). Na Horažďovicu a Strakonicku chybí. Podrobnější fytogeografický rozbor bude věnován tomuto významnému podunajskému migrantu v květeně jižních Čech při uveřejnění připravované mapky rozšíření.

Solanum nigrum L. — Blatná — v městě jako plevel; Vrbno — na hromadě hnoje na JV cípu ryb. Velký Pálenec u hráze (S.). Nový druh pro Blatensko. Na šíření lilku černého ojedinelé v lesích u hydrobiologické stanice upozorňuje bez udání konkrétní lokality СЕЛР (10.—13. 7. 1953 — ZK).

Sparanium simplex HUDS. — Koupě — u rybníka Hořejší; Polánka — rybníček JV od obce (S.).

Spergularia echinosperma ČELAK. — Slavětín — obnažené dno ryb. Telčovský; Blatenka — obnažené dno ryb. Velký Ostrý (S.). Tento středoevropský druh s velmi malým areálem se vedle Blatenska vyskytuje i na Břežnicku.

Spiraea salicifolia L. — Lnáře — Bažantnice pod ryb. Nový (V.); Blatná — podél strouhy JV od města vedoucí lesíkem (S.); Lažany — u rybníčku za zámekem v obci, u rybníčku S od obce a u ryb. Kořenský (HChSTV.); ve všech případech byly keře vysazeny nebo zplaněly.

Stachys silvatica L. — les na vrchu mezi obcemi Přebudov a Liškov; Kladrubee — paseka ve V části polesí (S.); Bořice — lesy u obce (HCh.).

Stellaria holostea L. — Kotouň — Z okraj lesa Leština a hráz bývalého rybníka u lesa nad ryb. U Sádlí; Závíšín — okraj lesa Soudní les J od železniční zastávky Závíšín; okraj lesa na Z úpatí ♂ 515 m a na louce SZ od této kóty J od obce; Kocelovice — les Býčín u silnice k Závíšínu (S.) a v křovinách V od obce (M.); Chlum — les na úpatí Březového vrchu SV od obce; Bezdědovice — les na sejpových polích SZ od obce; Blatná — les na SZ úpatí vrchu „Na vinici“ S od města a v zámeckém parku blatenském (M.); Vrbno — proti vchodu do lesní školky u cesty mezi ryb. Velký Pálenec a Hadí, sterilní porost asi 4 m², zřejmě zavlečena s osivem (je zcela vyloučeno, že by výskyt v těsné blízkosti hydrobiologické stanice těsně u cesty unikal pozornosti všech botaniků); Blatenka — les pod hrázi ryb. Velký Ostrý (S.); Sedlice — les S od ryb. Staroborský dosti hojně (H.).

S. nemorum L. — Kladrubee — suťový les s měsíčníci v polesí Školkov; Bezdědovice — les na sejpových polích v údolí Závíšínského potoka SZ od obce. Malochův údaj (MALOCH 1936) od okraje Kozčinského rybníka nutno revidovat, zdali nezaměnil ptačine hajní za *Malachium aquaticum* (L.) FR. Nový druh pro Blatensko.

Stellaria pallida DUMORT. — Blatná — zámecký park; Přebudov — na cestě v lese mezi obcemi Liškov a Přebudov ve spoustách (S.). Výskyt tohoto ptačine patrně nebude tak vzácný, jak uvádí DOSTÁL (Květena ČSR). Nový druh pro Blatensko a pro Plánický hřeben.

Taraxacum laevigatum (WILLD.) DC. — Kadov — pahorky u ryb. Blatenský; Vrbno — u ryb. Velká Kuš, pahorek mezi obcí a Smyslovským jezárkem, pahorky SZ od obce a hráze rybníků Velký Pálenec a Hadí; Tehořovice — hráz ryb. Dolejší (S.) a u rybníka Radov (leg. Hadač; ZK 10. 5.—17. 5. 1950*); Koupě — výslunná stráň nad ryb. Prostřední u křížku; Bezdědovice — na suchých místech sejpových polí pod obcí; Lažánky — u cesty k ryb. Mostenský; Bratronice — pahorky směrem k Jindřichovicím (S.); Láz — cesty k pahorku JZ od obce (HChST.); Velká Turná — návrší ♂ 465 m V od obce, pastvina nad cestou do mlýna u Malé Turné; Malá Turná — stráň nad rybníkem u obce (H.). Smetánka hladká se liší od smetánky lékařské též fenologicky. Doba květu smetánky hladké je nápadně časnější; na jaře r. 1959 bylo *T. laevigatum* 8. května u V. Turné již odkvetlé s nažkami, zatím co u smetánky lékařské jen stěží byly nalezeny jednotlivé odkvetlé exempláře (H.). Nový druh pro Blatensko. Tato teplobytná smetánka roste v jižních Čechách s jistotou na Horaždovicích, Strakonicku a Vodňansku, podle zprávy S. Hejného dosahuje až k Husině. Uniká jistě pozornosti. I na Blatensku je jistě rozšířenější než jak uvádíme v tomto příspěvku. Údaje o *T. officinale* WEB. subsp. *erythrospermum* (ANDRZ.) ČELAK. v Čelakovského Prodrumu se týkají pravděpodobně tohoto druhu.

Taraxacum palustre (LYONS) LAM. et DC. — Láz — slatinná loučka nad rybníkem J od obce (HChST.). Nový druh pro Blatensko. I když je možné, že je smetánka bahenní přehlížena, přesto však je jisté, že její výskyt nejen na Blatensku, ale i jinde v jižních Čechách je vzácný.

Tilia cordata MILL. — JZ okraj lesa mezi obcemi Liškov a Přebudov; keřnaté pahorky u obcí Hvozďany, Tisov, Kadov, Vrbno, Hněvkov (S.) a Lnářský Málkov (V.); les u zříceniny Křikava nad obcí Černívsko; Blatná — lesík JV od města J od silnice k mlýnu Lapač; Mačkov — v lese Spálenice JJZ od obce na kamenitých místech vedle *Quercus petraea* (MATTUSCH) LIEBL. tvoří hlavní složku stromového patra; Čekanice — lesík S od Rošické myslivny (S.).

Tragopogon pratensis L. — u obce Blatenka; Blatná — ve městě ve vilové části u ryb. Pustý (S.). Velenovský (ČEL. Prodr.) výslovně uvádí, že na Blatensku chybí; nový druh pro Blatensko.

Trifolium alpestre L. — Koupě — lískový pahorek JV od obce a stráň nad ryb. Prostřední; Tojice — keřnaté pahorky SZ od ♂ 463 m V od obce; Viska u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; Kocelovice — kaz v polích J od dvora Paračov; Dobšice — pahorky V od obce (S.); Komašín — vrch Hřeben (♂ 553 m) S od obce; Lnářský Málkov — pahorky U dlouhé; Kadov —

*) viz též: HADAČ E. Sborn. vyš. pedagog. Šk. Plzeň, ser. biol.-chem., 2 : 226, 1959.

☉ 525 m (Hora) a les Vysoký (V.); Blatenka — pahorky JV od obce; Čekanice — osikový lesík pod hrází ryb. Mokřý (S.); Pačelice — pahorky Z od obce; Škvořetice — vrch Pahorek SSV od obce a pahorky s habrem J od silnice k obci Lom; Mireč — pahorky S od obce (ChS.); Láz — lesík V od obce, kaz v polích JJZ od ryb. Rojický a pahorky JZ od obce (HChSt.).

Triglochin palustre L. — Myštice — na mokré louce pod dvorem Nevželice; Lnáře — bažina na pastvině V od obce (M.); Nezďřev — slatinné louky a pastviny nad ryb. Horní Pračovský a kolem ryb. Velký Nezďřevský, zejména pod hrází; Pole — vlhké louky nad ryb. Vlasatka (S.); Lnářský Málkov — bažiny „U dlouhé“, pod ryb. Velká Lipa a v J části pastviny u ryb. Výsej (V.); Vrbno — pastviny S od obce (S.); Zábory — na bažině u Velkého rybníka J od obce spolu s tučnicí (M.); Lažánky — bažinné louky u ryb. Trávnícký; Jindřichovice — slatinná loučka pod borovým lesíkem směrem k ryb. Nový SZ od obce; Mačkov — slatinná loučka u ryb. Podolský (S.); Čekanice — bažinná louka Z od obce (M.); Škvořetice — mokré pastviny při potůčku před vtokem do ryb. Starka (ChS.).

Trollius europaeus L. — Kotouň — hojně na lukách u potoka od lesa Leština k ryb. U Sádlů; Životice — louky V od obce; Řesanice — louky mezi ryb. Malý Široký a osadou Podřevnice (S.); Oselce — na všech lukách; Defurovy Lažany — ojedinele na lukách k obci Kvášňovice, na všech lukách u osady Černice; Nová Ves — na lukách směrem k SZ a k Z od obce (V.); Bělčice — louky S od ryb. Velký Bělčický; Tisov — louky u ryb. Hlaváček a pod ryb. Březký; Újezdec — louky u silnice k Tisovu; Pozdyně — louky pod ryb. Lazy, nad ryb. Nový (S.); Hradiště u Kasejovic a Lnáře — louky u železnice (V.); Hajany — louky pod hrází ryb. Dlouhý Kocelovický; Závšíň — louka nad ryb. Stankovský; louka SZ od ☉ 515 m J od obce; Koupě — louky J od obce; Drahenický — lesní louka ZJZ od obce; Chobot — lesní louka u cesty k obci Černívsko i k ryb. Labuť (S.); Rojice — louka S od lesíka Vrbice JV od obce (H.); Lom — louky Z od obce (M.).

Tunica prolifera (L.) Scop. — suché stráně na V břehu Úslavy SV od obce Dvorec u Nepomuka, SZ od obce Vrčeň a u ☉ 462 m JV od obce Srby (S. et Stěpán). Na Nepomucku sbíral hvozdiček již MALOCH (1913) na písčitém pahorku Vinice nad Nepomukem; v plzeňské pánvi je roztroušen, je znám ještě na Švihovsku a Klatovsku (viz HOUFEK 1956 : 210) a na více místech ve středním Pootaví. Ojedinelé lokality z Blatenska jsou uvedeny v I. příspěvku; lze očekávat nálezy dalších přírodních stanovišť hvozdičku prorostlého nejen podél železnice, kde má tento druh charakter adventivního šíření. V mnoha územích jižních Čech tento hvozdiček chybí (HOUFEK 1952). Uvnitř svého eurymediterránního areálu s atlantskou tendencí (je ještě v Anglii — SALSBURY 1932 : 213 et map. 12 — a v jižním Švédsku, kdežto ve východomediterránním území roste jen v nejjižnější části evropské části SSSR, v Malé Asii a v horách Iránu) vykazuje řadu území, kde chybí úplně nebo je znám jen ojedinelý výskyt (např. alpské země, Horní Rakousy aj.). V Čechách má pravděpodobně *T. prolifera* charakter druhu západomediterránního, jak tomu navzděčuje i výskyt v Bavorsku (hojně v porůčí Náby, zasahuje do okolí měst Regensauf, Berneck a Cham — Kouba). Proto je zcela možné, že lokality na Blatensku, v Pootaví a ve středním Povltaví mohou souviset s výskytem v západních Čechách právě Nepomuckem.

Ulmus scabra MILL. — Kladrubec — sutový les v poleší Školkov (S.). Z Blatenska známe jen výskyt jednotlivých stromů zřejmě vysazených (např. starší jilmy na hrází ryb. Ohrada nebo u ryb. Zádvorský); v poslední době je vysazován i do lesních porostů.

Verbena officinalis L. — v obci Velká Turná (HS.). V současné době je to k Blatné nejvíce vysunutá lokalita; je to první konkrétní údaj z Blatenska, kde jinak chybí. Toto je nutno doplnit k průvodnímu textu v I. příspěvku.

Veronica teucrium L. subsp. *pseudochamaedrys* (JACQ.) NYM. — Černívsko — JZ svah pod zříceninou hrádku Křikava, cca 480 m, převážně dubolipový les v podrostu s *Brachypodium pinnatum* (L.) P. BEAUV. Nejblíže výskyt tohoto rozrazilu je mezi městečkem Mirovice a obcí Lučkovice na straně u Hořejšího mlýna (leg. J. Dvořák; ČEL. Res. 1885 : 47) — vzdušnou čarou vzdálený 8 km. Tento rozrazil je charakteristický pro území předsumavských vápenců (sušicko-horaždovických, strakonických, volyňsko-vimperských, českokrumlovských i pro vápence u Vidova u Č. Budějovic), vyskytuje se však i mimo vápence v jiných územích jižních Čech (střední Povltaví, u Tábora, Hluboké, Písku, Husince — Ch. aj.) Mirotická lokalita, nepochybně navazující na výskyt ve středním Povltaví a u Písku, může být v souvislosti s naším na hranicích Blatenska, alespoň z důvodů fytoocenologických a fytogeografických (na úplně obdobném stanovišti roste např. pod zříceninou hradu Prácheň). Poněvadž u hradu Křikava byla vysazena tařice *Alyssum saxatile*, *Robinia pseudacacia*, *Syringa vulgaris* a *Laburnum vulgare*, není vyloučeno ani vysazení tohoto rozrazilu.

Vicia pisiformis L. — Dobšice — kamenitý hřebínek Zelenského vrchu (517 m) Z od obce (lokalita č. 1); Skaličany — balvanitý hřebínek v lese Paseka SZ od obce (☉ 502 m) se starými borovicemi, bukem a dubem *Quercus petraea* (lokalita č. 2); Mračov — balvanitý hřebínek v lese JZ od obce V od ryb. Nadýmač, cca 505 m (lokalita č. 3); Mačkov — vrcholový hřebínek v lese Spálenice (520 m) a balvanitý svah nad údolíčkem SZ od ryb. Podolský v témže lese JJZ od obce (500 m) — (lokalita č. 4). J. Moravec sbíral podle ústního sdělení tuto vikev ještě na hřebeni

zalesněného vrchu SZ od obce Dobšice. Tento nový druh pro Blatensko roste v jižních Čechách jen roztroušeně; nejbližší známé lokality jsou na Písecku a na Nepomucku (v poleší Chýlava SZ od Nepomuku — MALOCH 1936). Uvádíme ještě 2 podobná stanoviště, kde sice více hrachovitá neroste, ale stanovištní poměry se naprosto shodují s uvedenými čtyřmi lokalitami vikve. 5: Jindřichovice — balvanitý les na SV svahu v JV cípu lesa Šlachta SZ od Rošické myslivny, cca 530 m. 6: balvanitý hřebínek ϕ 481 m v lese mezi obcí Chlum a městem Blatná.

	1	2	3	4	5	6
<i>Quercus petraea</i>	/	/	—	/	/	/
<i>Q. robur</i> (mladé stromky)	/	/	/	/	/	/
<i>Abies alba</i>	/	/	/	—	—	—
<i>Fagus sylvatica</i>	/	/	/	/	—	/
<i>Tilia cordata</i>	—	—	/	/	/	/
<i>Corylus avellana</i>	—	/	—	—	/	—
<i>Rhamnus cathartica</i>	/	—	—	/	/	—
<i>Carex digitata</i>	/	/	/	/	/	/
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	/	/	/	/	/	/
<i>Vicia pisiformis</i>	/	/	/	/	—	—
<i>Hypericum montanum</i>	—	/	/	/	/	/
<i>Genista germanica</i>	/	—	—	/	/	—
<i>Lembotropis nigricans</i>	—	/	—	/	/	—
<i>Convallaria majalis</i>	/	/	—	—	/	/
<i>Polygonatum odoratum</i>	—	—	—	—	—	—
<i>Lathyrus silvestris</i>	—	/	/	/	—	—
<i>Carex caryophylla</i>	/	/	—	—	—	—
<i>Silene nutans</i>	/	/	—	/	—	—
<i>Turritis glabra</i>	/	/	—	/	—	/
<i>Brachypodium pinnatum</i>	—	/	—	/	/	—
<i>Luzula nemorosa</i>	—	/	/	/	—	—
<i>Melampyrum pratense</i>	/	—	/	/	—	—
<i>Chrysanthemum corymbosum</i>	—	—	—	/	/	/
<i>Galium scabrum</i>	—	/	—	—	/	—
<i>Astragalus glycyphyllos</i>	—	/	—	—	/	/
<i>Epilobium montanum</i>	—	—	—	—	—	—
<i>Melica nutans</i>	—	—	—	—	/	/
<i>Viola collina</i>	—	—	—	—	/	/
<i>Actaea spicata</i>	—	/	—	—	—	—
<i>Genista tinctoria</i>	/	—	—	—	—	—
<i>Lonicera xylosteum</i>	—	—	—	/	/	/
<i>Sambucus racemosa</i> (ebulus)	—	—	—	—	/	/

Dále se vyskytly na lokalitách druhy: *Pinus silvestris* (2), *Cornus sanguinea* (4), *Vicia silvatica* (2), *Alliaria officinalis* (4), *Aquilegia vulgaris* (5), *Dryopteris filix-mas* (2), *Rosa pendulina* (4), *Lamium galeobdolon* (4), *Viscaria vulgaris* (2, 4), *Viola riviniana* (2, 5), *Calamintha acinos* a *Clino-podium vulgare* (4), *Campanula persicifolia* (2).

Vicia silvatica L. — Kladrubee — les Školkov na pasece na vrcholové plošince i na JZ svahu vrchu; Slavětín — les Bohdalec V od obce; Závašín — v lese Soudní les u železnice; Chlum — les podél Závašinského potoka na úpatí Březové hory SV od obce; Dobšice — Hlmičný vrch SZ od obce na Z svahu; Paštiky — les na ϕ 502 m SV od obce (S.); Blatenka — na S okraji smrkové monokultury lesa), „Zadní jedlovec“ poblíž JZ cípu ryb. U Lhotky (ChS.); Chanovice — S svahy Ostrého vrchu v lese (údaj v I. příspěvku od Chanovice nutno nahradit tímto správným — V.).

Vicia minor L. — Víška u Čmelín — kaz v polích S od Věžího vrchu; Kladrubee — v lese Školkov (S.); Chanovice — v zámeckém parku (V.); Bratronice — keřnaté pahorky ϕ 554 m VSV od obce (HChSTV.); Láz — lesík V od obce u pomníčku (HChST.). Velenovský dodal do Prodromu pouze údaje od Rožmitálu a z píseckých lesů; na Blatensku uvádí tento druh již HARTL, CHÁN et TOMAN 1957 (sotva přirozený výskyt). Kromě lokalit u Chanovic a u Lázu (vždyzelené rostliny byly s oblibou vysazovány na hřbitovech, v parcích, kolem bývalých poutev, u křížků apod.) se pravděpodobně jedná o přirozený výskyt.

Viola odorata L. — zplanělé v obcích Blatenka a Bratronice (S.). V přirozených porostech na Blatensku neroste.

V. rupestris SCHMIDT — Malá Turná — návrší s lomem Z od obce (H. I). Nový druh pro Blatensko.

Vulpia myurus (L.) GMEL. — Chlum — obnažená písčítá místa na pastvinách J od obce; Bezdědovice — na písčitých místech sejpových polí od lesa Dubina až pod obec směrem k Blatné (S.).

Zannichellia palustris L. — Chloumek u Kasejovic — tůňka na bažinaté louče Z od obce (leg. Kořínek I); Lnáře — ve strouze nad letněným rybníkem Nový; Hajany — ryb. Hajanský; Chlum — rybníček J od obce; Koupě — ryb. Veský a ryb. Hoskovský (S.); Velký Pálenec (T. — ZK.); v tekoucí vodě ve strouze nad ryb. u Huteckého mlýna JZ od města (Komárek 29. 6. až 5. 7. 1958 — ZK.!).

Dále jsme na Blatensku pozorovali tyto druhy (jména uváděna podle: DOSTÁL 1948—1950).

Wir haben in der Blatná-Gegend noch folgende Pflanzenarten beobachtet (Nomenklatur nach DOSTÁL 1948—1950):

Achillea millefolium (incl. *A. collina*), *Acorus calamus*, *Aegopodium podagraria*, *Aesculus* sp. div. (pěstované), *Aethusa cynapium* (roztroušeně), *Agropyrum repens*, *Agrostemma githago*, *Agrostis alba* (zejména u rybníků s často sníženým stavem vody hojně), *A. canina* (vzácně), *A. vulgaris*, *Ajuga genevensis*, *A. reptans*, *Alchemilla* sp. div., *Alnus glutinosa*, *A. incana* (jen vysazována), *Alisma plantago-aquatica*, *Allium oleraceum* a *A. vineale* (oba česneky vzácně, častější *A. vineale*), *Alopecurus aequalis* a *A. pratensis*, *Anagallis arvensis* ssp. *phoenicea*, *Anemone nemorosa*, *Angelica silvestris*, *Antennaria dioica*, *Anthemis arvensis*, *A. cotula*, *Anthoxanthum odoratum*, *Anthriscus silvestris*, *Apera spica-venti*, *Aphanes arvensis* (zejména v území Z od Blatné hojně na polích), *Arabidopsis thaliana*, *Arctium minus*, *A. tomentosum*, *Arenaria serpyllifolia*, *Arrhenatherum elatius*, *Artemisia vulgaris*, *Asplenium ruta-muraria*, *A. septentrionale*, *A. trichomanes*, *Astragalus glycyphyllos*, *Athyrium filix-femina*, *Atriplex patula*, *Avenastrum pubescens*, *Baldingera arundinacea*, *Ballota nigra*, *Barbarea vulgaris*, *Batrachium aquatile*, *Bellis perennis*, *Betonica officinalis* (na lesních okrajích a slatiných loučkách dosti často), *Betula alba*, *Bidens cernuus*, *B. radiatus*, *B. tripartitus*, *Briza media*, *Bromus mollis*, *B. tectorum* (jen vzácně u železnice Blatná—Strakonice), *Calamagrostis arundinacea*, *C. epigeios*, *Calamintha clinopodium*, *Callitriche palustris*, *Calluna vulgaris*, *Caltha palustris*, *Campanula patula*, *C. persicifolia*, *C. rapunculoides*, *C. rotundifolia*, *C. trachelium*, *Capsella bursa-pastoris*, *Cardamine amara*, *C. pratensis*, *Carduus nutans*, *Carex brizoides*, *C. canescens*, *C. flava*, s. l. (hlavně ssp. *oederi*), *C. gracilis*, *C. hirta*, *C. leporina*, *C. muricata* s. l., *C. pallescens*, *C. panicea*, *C. pilulifera*, *C. rostrata*, *C. stellulata*, *C. verna*, *C. vesicaria*, *C. vulgaris*, *Carline acaulis*, *Carum carvi*, *Centaurea cyanus*, *C. jacea*, *C. scabiosa* (roztroušeně až hojně; její lokální rozšíření nutno sledovat), *Cerastium arvense*, *C. vulgatum*, *Chaenorrhinum minus*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Chamaenerium angustifolium*, *Chamaepium officinale*, *Chelidonium majus*, *Chenopodium album*, *C. bonus-henricus*, *C. glaucum*, *C. hybridum*, *C. polyspermum*, *C. rubrum*, *Chrysanthemum leucanthemum*, *C. vulgare* (i podél komunikací poměrně vzácný výskyt!), *Cichorium intybus*, *Cirsium arvense*, *C. oleraceum*, *C. palustre*, *C. vulgare*, *Conwallaria majalis*, *Convolvulus arvensis*, *Coronilla varia*, *Crataegus monogyna*, *C. ozyacantha* s. l., *Crepis biennis*, *C. capillaris*, *C. paludosa*, *Cuscuta epithymum*, *Cynosurus cristatus*, *Dactylis glomerata*, *Daucus carota*, *Deschampsia caespitosa*, *D. flexuosa*, *Descrainsia sophia*, *Dianthus deltoides*, *Dryopteris filix-mas*, *D. spinulosa* s. l., *Echium vulgare*, *Eleocharis acicularis*, *E. ovata*, *E. palustris*, *Epilobium montanum* (hojně), *E. obscurum*, *E. palustre*, *E. parviflorum* (roztroušeně), *E. roseum*, *E. tetragonum* s. l., *Epipactis latifolia*, *Eriophorum angustifolium*, *Erodium cicutarium*, *Erophila verna*, *Euphorbia helioscopia*, *E. peplus*, *Euphrasia rostkoviana*, *Fagopyrum convolvulus*, *Festuca ovina*, *F. pratensis*, *F. rubra*, *Ficaria verna*, *Filago arvensis*, *F. minima* (na písčitých místech často na Sedlicku vzácněji), *Filipendula ulmaria*, *Fragaria moschata*, *F. vesca*, *Fragula alnus*, *Gagea lutea* (vzácně), *Galeopsis ladanum*, *G. pubescens*, *G. tetrahit* (incl. zde velmi vzácná *G. bifida*), *Galium aparine*, *G. mollugo*, *G. palustre*, *G. pumilum*, *G. uliginosum*, *G. verum*, *Geranium palustre*, *G. pusillum*, *G. robertianum*, *Geum urbanum* (dosti řídké), *Glechoma hederacea*, *Glyceria aquatica*, *G. fluitans* (jen roztroušeně), *Gnaphalium silvaticum*, *G. uliginosum*, *Gypsophila muralis*, *Helianthemum nummularium*, *Hieracium spondylium*, *Hieracium lachenalii*, *H. murorum*, *H. pilosella*, *Holcus lanatus*, *Hypericum acutum* (dosti často, na Sedlicku vzácněji), *H. maculatum*, *H. perforatum*, *Hypochoeris radicata*, *Impatiens noli-tangere*, *Jasione montana*, *Juncus articulatus* s. l., *J. bufonius*, *J. conglomeratus*, *J. effusus*, *Knautia arvensis*, *Lamium album*, *L. maculatum*, *L. purpureum*, *Lapsana communis*, *Lathyrus pratensis*, *Leontodon autumnalis*, *L. hispidus*, *Linaria vulgaris*, *Linum catharticum*, *Lithospermum arvense*, *Lotium perenne*, *Lotus corniculatus*, *Luzula albidula*, *L. campestris* s. l., *L. pilosa*, *Lychnis flos-cuculi*, *Lycopsis arvensis*, *Lycopus europaeus*, *Lysimachia nummularia*, *L. vulgaris*, *Lythrum salicaria*, *Majanthemum bifolium*, *Malachium aquaticum*, *Malva neglecta*, *Matricaria chamomilla*, *M. discoidea*, *Medicago lupulina*, *Melampyrum pratense*, *Melandryum album*, *Melilotus albus*, *M. officinalis* (vzácně), *Mentha arvensis* s. l., *M. longifolia* a její zahradni kříženci jen roztroušeně, *M. verticillata*, *Moehringia trinervia*, *Molinia coerulea*, *Monotropa hypopitys* var. *hirsuta*, *Mycelis muralis*, *Myosotis arvensis*, *M. caespitosa*,

M. palustris, *Nardus stricta*, *Odontites rubra*, *Oenanthe aquatica*, *Orchis latifolia*, *O. morio*, *Oxalis acetosella*, *Pastinaca sativa*, *Peplis portula*, *Phegopteris dryopteris*, *Phleum pratense* s. l., *Picea excelsa* (pěstován jen v monokulturách), *Pimpinella saxifraga*, *Pinus silvestris*, *Plantago lanceolata*, *P. major*, *P. media*, *Poa annua*, *P. nemoralis*, *P. palustris* (roztroušeně), *P. pratensis*, *P. trivialis*, *Polygala vulgaris*, *Polygonum amphibium*, *P. aviculare*, *P. hydropiper*, *P. lapathifolium*, *P. persicaria*, *Polypodium vulgare*, *Populus tremula*, *Potamogeton crispus*, *P. natans*, *P. pusillus* s. l., *Potentilla anserina*, *P. argentea*, *P. erecta*, *P. reptans*, *Prunella vulgaris*, *Prunus spinosa*, *Quercus petraea* (roztroušeně), *Q. robur* (hojně), *Ranunculus acer*, *R. auricomus* s. l., *R. bulbosus*, *R. flammula*, *R. repens*, *R. sceleratus* (na obnažených dnech rybníků hojně, jinak roztroušeně), *Raphanus raphanistrum*, *Rhamnus cathartica*, *Rhinanthus alectorolophus*, *R. minor*, *Robinia pseudoacacia* (na štěstí vzácně), *Rorippa islandica*, *Rosa canina* s. l., *Rubus caesius* (hojně), *R. idaeus* (roztroušeně jednotlivě keře), *Rubus* sp. ze sekce *Suberecti* vzácně, *Rubus* sp. ze sekce *Glandulosi* (*R. hirtus* W. et K. ?; hojně na Nepomucku a v území drahenických lesů, jinak téměř chybí — vztah k svazu *Fagion* PAWL. ?), *Rumex acetosa*, *R. acetosella*, *R. crispus*, *R. obtusifolius*, *Sagina procumbens*, *Sagittaria sagittifolia*, *Salix alba*, *S. aurita*, *S. caprea*, *S. cinerea*, *S. fragilis*, *S. purpurea*, *S. viminalis* (roztroušeně), *Sambucus nigra*, *S. racemosa*, *Sanguisorba minor*, *S. officinalis*, *Sarothamnus scoparius* (hojně, ale tak jako asi v celé republice jen adventivně — pěstován lesníky v minulosti, sotva přirozený výskyt !), *Schoenoplectus lacustris*, *Scirpus silvaticus*, *Scleranthus annuus*, *S. pennensis*, *Scrophularia nodosa*, *Scutellaria galericulata*, *Sedum acre*, *Sedum telephium* ssp. *maximum*, *Selinum carvifolia*, *Senecio barbaeifolius*, *S. nemorensis* ssp. *fuchsii*, *S. silvaticus*, *S. viscosus*, *S. vulgaris*, *Setaria glauca*, *Sherardia arvensis*, *Siegingia decumbens*, *Silene cucubalus*, *S. mutans*, *Sinapis arvensis*, *Solanum dulcamara*, *Solidago virgaurea*, *Sonchus arvensis*, *S. asper*, *S. oleraceus*, *Sorbus aucuparia*, *Spartanium ramosum*, *Spergularia rubra*, *Spirodella polyrrhiza*, *Stachys palustris* (vzácně jako plevel), *Stellaria alsine*, *S. graminea*, *S. media*, *Succisa palustris*, *Symphytum officinale*, *Taraxacum officinale*, *Thlaspi arvense*, *Thymus pulegioides*, *Torilis japonica*, *Trifolium arvense*, *T. aureum*, *T. campestre*, *T. dubium*, *T. hybridum*, *T. medium*, *T. montanum*, *T. pratense*, *T. repens*, *Tripleurospermum maritimum*, *Trisetum flavescens*, *Tussilago farfara*, *Urtica dioica*, *U. urens*, *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Valeriana dioica*, *Valerianella dentata*, *V. olitoria* (jen roztroušeně), *Verbascum nigrum* (v SZ části hojnější než *V. lychnitis*, také v okolí Blatné, také dále stoupá směrem k Brdům, ale např. na Sedlicku je vzácná !); *V. thapsus*, *Veronica arvensis*, *V. beccabunga*, *V. chamaedrys*, *V. hederifolia*, *V. officinalis*, *V. persica*, *V. praecox* (DOSTÁL 1948—1950 z již. Čech nezná), *V. scutellata*, *V. serpyllifolia*, *V. triphyllos*, *Vicia cracca*, *V. hirsuta*, *V. sativa* s. l., *V. sepium*, *Viola canina*, *V. riviniana*, *V. silvatica*, *V. tricolor* s. l., *Viscaria vulgaris*, *Vogelia paniculata*.

Druhy v 1. příspěvku uvedené, avšak z 2. příspěvku vypuštěné, poněvadž jsou na Blatensku rozšířeny roztroušeně po celém území až hojně.

Arten, die im ersten Beitrag angeführt, in diesem Beitrag jedoch ausgelassen wurden, weil sie in der ganzen Blatná-Gegend zerstreut bis häufig verbreitet sind:

Anthyllis vulneraria, *Brachypodium pinnatum*, *Cornus sanguinea*, *Corylus avellana*, *Cuscuta europaea*, *Cystopteris fragilis*, *Elodea canadensis*, *Epilobium collinum*, *Eriogon canadense*, *Eriophorum latifolium*, *Genista germanica*, *G. tinctoria*, *Herniaria glabra*, *Hieracium sabaudum*, *Iris pseudacorus*, *Isolepis setacea*, *Juniperus communis*, *Koeleria pyramidata*, *Lamium galeobdolon* s. l., *Lathyrus silvester*, *Lembotropis nigricans*, *Leonurus cardiaca*, *Menyanthes trifoliata*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis palustris* a *P. silvatica*, *Peucedanum palustre*, *Phleum boeheimeri*, *Phragmites communis* (i když v mnoha rybníčních soustavách úplně chybí), *Potentilla norvegica*, *P. supina*, *Primula veris*, *Pteridium aquilinum*, *Ramischia secunda*, *Rumex maritimus*, *Scorzonera humilis*, *Stellaria palustris*, *Trifolium spadiceum*, *Turritis glabra*, *Typha angustifolia*, *T. latifolia*, *Verbascum lychnitis*, *Veronica anagallis-aquatica*, *Viscaria vulgaris*, *Vicia tetrasperma*, *V. villosa*, *Viola collina* a *V. palustris*.

Pochybné nálezy (kromě již uvedených v textu), které bude možno respektovat jedině ověřením dokladu. — Zweifelhafte Angaben (einige weitere sind im Text angeführt), welche erst nach der Revision der Belegpflanzen in Betracht gezogen werden können:

Gentiana ciliata (KUBÍN 1897 : 18), *Melampyrum silvaticum* (ČEL. Prodr.), *Poa bulbosa* f. *vivipara* [HADAČ ZK 10. 5.—17. 5. 1950*], *Polygala amara*, *Potamogeton alpinus* (VELENOVSKÝ 1883, MALOCH 1936; ? = *P. crispus* v tekoucí vodě?), *Silurus selinoides* (ČEL. Prodr., i když tento druh roste s jistotou u Březnice — Ch. 1959 !), *Viola stagnina* (ROSA 1951).

*) též HADAČ E. (1959): Floristické poznámky z Čech. — Sborn. vyš. pedagog. Šk. Plzeň, ser. biol.-chem., 2 (1959) : 223.

Naproti tomu výskyt *Carex pilosa* SCOP. (KLIKA Čs. bot. Listy 2 : 43, 1949) v polesí Kakov u Nepomuka i výskyt *Cyclamen purpurascens* MILL. (= *C. europaeum* L. p. p. min.; OPIZ in BERCHTOLD et OPIZ Oekon. techn. Fl. Böhmens 2/2 : 237—244, 1839) v komplexu drahenických lesů v minulosti je zcela pravděpodobný a z hlediska fytoecologického i fytogeografického přirozený.

Chybějící druhy na Blatensku (další uvedeny v textu). — In der Blatná-Gegend fehlende Arten (weitere sind im Texte beider Beiträge angeführt):

Betula pubescens (incl. *carpatica*), *Bromus sterilis*, *Butomus umbellatus*, *Carduus acanthoides*, *Circaea* sp. div., *Corydalis* sp. div., *Cuviera europaea*, *Daphne mezereum*, *Dentaria* sp. div. (obě kyčelnice rostou ještě v třemšinské skupině Brd — ŠTĚPÁN 1959b), *Erysimum cheiranthoides*, *Eupatorium cannabinum* (kromě starého údaje Hradec u Chraštovic — Vel.; ČEL. Prodr. 4 : 793), *Fraxinus excelsior* (přirozený výskyt), *Galanthus nivalis*, *Hypericum hirsutum*, *Lumaria rediviva*, *Lysimachia nemorum*, *Polygala comosa*, *Ranunculus lanuginosus*, *Senecio nemorensis* ssp. *jacquinii*, *Symphylum tuberosum*, všechny charakteristické průvodní druhy smrčín (viz str. 160) a vrchovištních rašeliníšť (SKALICKÝ et TOMAN 1958 : 308).

Zusammenfassung

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Blatná-Gegend und der benachbarten Gebiete I.—II.

(Siehe Preslia 30 : 307—326, 1958).

Die Autoren charakterisieren die Blatná-Gegend (= Blatensko) vom phytogeographischen Standpunkt aus als Unterbezirk (Subdistrikt) des Bezirkes Brdywaldvorland (= Podbrdsko) in Übereinstimmung mit der Regionalgliederung der Tschechoslowakei (die noch nicht veröffentlicht wurde) für die „Flora ČSSR“. Das Brdywaldvorland wie die meisten süd- und westböhmisches phytogeographischen Bezirke gehört zu dem Gebiet der subhercynischen Flora; es ist das Gebiet, wo der Einfluss der xerothermen Flora sichtbar ist und wo die Flora nur eine geringe Anzahl der hercynischen Gebirgsarten besitzt. Den grössten Bestandteil der subhercynischen Flora bilden Hügellandarten der borealen bis boreomeridionalen Zone mit einem hohen Prozentsatz an europäischen Arten (manche mit subatlantischer Tendenz, Artenverzeichnis siehe bei *Carex pilullifera*). Die Blatná-Gegend ist ein ziemlich wenig bewaldetes (nur 5—30 %) Hügelgebiet auf einer Hochplatte in der Meereshöhe zwischen 450—550 m auf granodioritischem Substrate. Von den anderen Unterbezirken des Brdywaldvorlandes unterscheidet sie sich nur quantitativ durch die Menge der Teiche. Die Grenze dieses Unterbezirkes siehe auf der Karte im ersten Beitrag.

Eine grössere Abweichung von den anderen Unterbezirken des Brdywaldvorlandes zeigt jedoch der im Nordwesten an die Blatná-Gegend angrenzende Unterbezirk, der sogenannte Planitzer Kamm (Plánický hřeben). Der Planitzer Kamm erstreckt sich in der Richtung von Südwesten nach Nordosten zwischen dem Böhmerwalde und dem Brdywald. Während die Blatná-Gegend hauptsächlich durch Wälder der Ordnung *Quercion roboris-sessiliflorae* MALCUIT charakterisiert ist, sind für den Unterbezirk Planitzer Kamm mehr Wälder der Ordnung *Fagion* PAWL. zu nennen.

Im Norden ist die Blatná-Gegend von einem dichtbewaldeten Gebiet mit montaner, hercynischer Vegetation (Bezirk Brdywald) eingesäumt, so dass die Blatná-Gegend gegen diesen Bezirk scharf abgegrenzt erscheint. Die Vegetation des Brdywaldes beeinflusst auch die Bestände im Gebiet der Drahenitzer Wälder an der nordöstlichen Grenze der Blatná-Gegend.

Im Süden grenzt die Blatná-Gegend an den Bezirk Böhmerwaldvorland (= Předšumaví) an; nur in der Umgebung des Städtchens Radomyšl tritt diese Grenze scharf hervor, da sich hier die Nordgrenze des Gebietes der Strakonitzer Urkalkinseln (siehe MORAVEC 1958) befindet.

In unseren Beiträgen sind auch Fundorte aus den benachbarten Gebieten und nicht nur aus dem phytogeographischen Unterbezirk Blatná-Gegend angeführt.

Auch innerhalb der Blatná-Gegend kann man in der Pflanzenverbreitung kleine Unterschiede finden, und zwar zwischen einzelnen Teichsystemen, und Unterschiede, die durch den Einfluss der Nachbargebiete oder des geologischen Substrats verursacht sind, z. B. der Streifen des Glimmerschiefers nördlich von Sedlice mit verarmter Flora oder umgekehrt Bereicherung der Flora des Blatná-Beckens auf nährstoffreicheren alluvialen Anschwemmungen.

Den Einfluss der Flora des Bezirkes Mittleres Moldautal (Střední Povltaví) auf die Flora der Blatná-Gegend und selbstverständlich auf das ganze Östliche Brdywaldvorland (Východní Podbrdsko) kann man an der Verbreitung folgender Arten erkennen: *Aconitum variegatum*, *Carduus personata*, *Carpinus betulus*, *Veronica teucrium* u. s. w. In die Blatná-Gegend verbreitet sich lokal vom Nordosten in der Gegenwart *Euphorbia cyparissias*, hauptsächlich längst der Eisenbahnstrecken.

Arten, welche eine lokale Migration von Süden oder Südosten zeigen: *Achyrophorus maculatus*, *Centaurea rhenana*, *Chrysanthemum corymbosum*, *Hierochloë australis*, *Holosteum umbellatum*, *Sambucus ebulus*, *Seseli annuum*, *Thalictrum flavum* ssp. *lucidum*.

Pflanzen, deren Verbreitung auf die nördliche Hälfte der Blatná-Gegend begrenzt ist (meistens sind sie nur im nördlichen Grenzgebiete verbreitet, und zwar hauptsächlich in den Drahenitzer Wäldern), zeigen den Einfluss der Brdywaldflora. Es sind z. B.: *Asperula odorata*, *Bromus benekei*, *Calamagrostis villosa*, *Carduus crispus*, *Carex silvatica*, *Chaerophyllum aromaticum*, *Lonicera nigra*, *Melandryum diurnum*, *Milium effusum*, *Roegneria canina*, *Silene nemorum*, *Trollius europaeus*.

Für das Blatná-Becken sind folgende Pflanzenarten charakteristisch: *Berberis vulgaris*, *Centaureum pulchellum*, *Ceratophyllum* sp. div., *Cicuta virosa*, *Geranium dissectum*, *Hottonia palustris*, *Juncus inflexus*, *Lemna trisulca*, *Myriophyllum spicatum*, *Naumburgia thyrsiflora*, *Nuphar luteum*, *Nymphaea candida*, *Potamogeton pectinatus*, *Ranunculus lingua*, *Rumex aquaticus* u. a.

Längst der Eisenbahnstrecken (ferrovíatskie Migration) sind in der Blatná-Gegend folgende Arten verbreitet: *Berterca incana*, *Digitaria ischaemum*, *Eragrostis minor*, *Erysimum hieracifolium* ssp. *durum*, *Sisymbrium altissimum* und teilweise auch *Centaurea rhenana*, *Euphorbia cyparissias* u. a.

Die Verbreitung vieler Arten, die in unseren beiden Beiträgen angeführt sind, haben wir noch mit anderen Mitarbeitern (unter der Redaktion von V. Chán und J. Vaněček) auf den Karten des ganzen Otava (Wottawa-)Flussgebietes aufgenommen. Aus diesem Grunde sind unsere zwei Beiträge über die Blatná-Gegend nicht mit Verbreitungskarten versehen. In diesen beiden Beiträgen sind 150 bisher noch nicht angegebene Arten aus der Blatná-Gegend (davon 60 Adventivarten) angeführt. Mehrere Arten sind neu für ein grösseres Gebiet von Südböhmen, *Elatine alsinastrum* sogar für ganz Central- und Südböhmen.

Bei den Arten *Plantago pauciflora*, *Senecio jacobaeae* und *Taraxacum laevigatum* sind taxonomische Bemerkungen beigegeben. Wichtigere phytozoologische, ökologische und verbreitungsbiologische Bemerkungen sind z. B. bei *Actaea spicata*, *Arnica montana*, *Blysmus compressus*, *Centaureum pulchellum*, *Chrysanthemum corymbosum*, *Euphorbia cyparissias*, *Rosa pendulina*, *Rubus saxatilis*, *Sambucus ebulus* angeführt. Bei einigen Arten sind Angaben über die Weltverbreitung oder über die Arealgrenzen in Europa von uns verbessert oder vervollständigt worden. Es sind z. B. *Carex pilullifera*, *C. umbrosa*, *Chaerophyllum aureum*, *Chamaebuxus alpestris*, *Chondrilla juncea*, *Geranium columbinum*, *G. dissectum*, *Helichrysum arenarium*, *Laserpitium prutenicum*, *Linaria arvensis*, *Lotus uliginosus*, *Ononis repens*, *Peucedanum cervaria*, *Rubus saxatilis*, *Sambucus ebulus*, *Szorzonera humilis*, *Sedum boloniense*, *Senecio rivularis*, *Tunica prolifera*.

Die Verfasser versuchten, eine Rekonstruktion (mit teilweiser Berücksichtigung anderer Methoden) der natürlichen Phytozöosen der Blatná-Gegend durchzuführen, was in den heutigen Waldbeständen (meistens in den Fichten- oder Föhrenmonokulturen) der Blatná-Gegend eine schwierige Arbeit war. Während der Rekonstruktionsarbeiten wurden hauptsächlich Reste der natürlichen Waldbestände (auf blockartigen und schwerzugänglichen Waldstellen, Holzbestandfragmente zwischen Feldern) und die Verbreitung der Charakterpflanzen für gewisse Waldphytozöosen festgestellt. Wir haben sowohl die Abwesenheit einiger Waldpflanzen als auch die Verbreitung der nicht für Waldphytozöosen typischen Pflanzen berücksichtigt. Die meisten Waldbestände der Blatná-Gegend gehören rekonstruktionell zu den Phytozöosen der Ordnung *Quercion roboris-sessiliflorae* MALCUIT, während die Wälder des Planitzer Kammes und Drahenitzer Waldkomplexes an den nordöstlichen Grenzen der Blatná-Gegend zum Grossteil aus Phytozöosen der Ordnung *Fagion* PAWL. (meist mit hoher Tannenvertretung) zusammengesetzt sind.

Literatura

- AMBROŽ J. (1949): Lesy treboňské pánve a přilehlých okrsků. — Ročen. št. výsk. Úst. lesn. 2 (1948) : 100—180.
- [ANONYMUS] (S-er, Oberförster) (1828): Forst-Topographie. Fürstl. A-[nton]. L[obkowitz]-scher Thiergarten auf der Herrschaft D-[rhow]l in Böhmen; nebst einer Charte desselben. — F. G. Rietsch's Forst- u. Jagd-Neuigkeiten, Prag, 1828/no. 18 (April) : [1—2]; no. 19 (Mai) : [1—3] et no. 20 (Mai) : [1—2] — [torso]. [sign. Univ. Knih. Praha: 49 B 93].
- ANONYMUS (1954—1955): Státní vodohospodářský plán Republiky československé. Hlavní povodí Labe, dílč. VSP VIII. Střední Vltava 2.
- BERTSCH K. (1951): Geschichte des deutschen Waldes. Ed. 3. — Jena.
- ČELAKOVSKÝ L. (1867—1881): Prodromus der Flora von Böhmen. I—IV. Prag.
- (1882—1894): Resultaten der botanischen Durchforschung Böhmens in Jahren 1881—1892. — S.-B. böhm. Ges. Wiss., Prag, vol. 1881—1893.

- DOMIN K. (1902—1905): Beiträge zur Kenntnis der Phanerogamenflora von Böhmen. I—IV. — S.-B. böhm. Ges. Wiss. Prag, cl. 2, 1902—1905.
- (1942): Rozšíření našich léčivých rostlin v kartografickém znázornění. — Věda přír. 21 : 112—116.
- DOMIN K., PODPĚRA J. et POLÍVKA F. (1928): Klíč k úplné květeně Republiky československé. — Olomouc.
- DOSTÁL J. et al. (1948—1950): Květena ČSR. I—II. — Praha.
- DYK J. (1922): Popis politického okresu strakonického. Díl I. Příroda a archeologie. — 74 p., Strakonice [sign. Univ. Knih. Praha: 54 F 6352, vol. I].
- HARTL J., CHÁN V. et TOMAN J. (1957): Floristický příspěvek ke květeně Strakonicka. — Preslia, Praha, 29 : 86—89.
- HAUSRATH H. (1911): Pflanzengeographische Wandlungen der deutschen Landschaft. — Leipzig—Berlin.
- HEJNÝ S. (1949): Několik zajímavých adventivních rostlin z jižních Čech. — Čs. bot. Listy 1 : 115—116.
- HOLUB J. (1959): Drei neue Arten für die Tschechoslowakei. *Glyceria declinata* Bréb. — Delectus, Seminar, Fructuum, Sporarumque a. 1959 collectorum, p. 3—4, ed. Hort. bot. Univ. Carol. Praha.
- HOLUB J. et SKALICKÝ V. (1959): Floristicko-fytogeografické poznámky ke květeně východní části Šumavy a přilehlé části Předšumaví. — Preslia, Praha, 31 : 395—412.
- HOUFEK J. (1956): Příspěvek ke květeně Čech. — Preslia, Praha, 28 : 193—211.
- JIRÍČEK (1934): Štědrý. — Pod zelenou Horou, Nepomuk, 3 (1934—1935) : 8—10.
- KODYM O. [jun.] (1951): Geologické a petrografické poměry v území jihovýchodně od Nepomuku. — Sborn. ústř. Úst. geol., Praha, sect. geol., 18 : 1—48, 2 tab. (1 map.).
- KODYM O. et SUK M. (1958): Přehled geologických a petrografických poměrů Blatenska a Strakonicka. — Geol. Pr. geol. Úst. Dionýza Štúra fasc. 50 : 71—121, 4 tab., 1 map.
- KOTYŠKA V. (1895): Úplný místopisný slovník Království českého. — Praha.
- LERACHOVÁ M. (1935): Krásy přírody a květena Letin. — Pod zelenou Horou, Nepomuk, 3 (1934—1935) : 136—137.
- MALOCH F. (1913): Květena v Plzeňsku. I. — 316 p., Plzeň.
- (1933): Květena klatovského okresu. — Sborn. hist. Mus. Plzeň 933 : (1—49).
- (1936, recte 1938 — vide p. 39 !): Rostlinné útvary a společnosti přestického okresu. Květena v Plzeňsku 2, pars 6. — 39 p., Plzeň.
- MEZERA A. (1948): Lesy klatovského Pošumaví. — Výtahy disert. Pr. zeměd. lesn. Inžen. Praha 1945/46—1946/47 : 26—32.
- MIKYŠKA R. (1944): Lesy na Plzeňsku. — Věstn. král. čes. Spol. Nauk, cl. 2, 1943/13 : 1—60.
- MOKRÝ T. (1915): Lesnictví. Rybářství. — in: J. SIBLÍK, Blatensko a Březnicko, p. 47—64 et 77—89, Blatná. [Univ. knih. Praha, sign. 54 D 3074].
- MORAVEC J. (1958): Poznámky k regionálně fytogeografickému hodnocení území vápenců u Strakoníc. — Preslia, Praha, 30 : 1—18.
- (1959): Lokalita hořce jarního — *Gentiana verna* L. — na Strakonicku a návrh na její ochranu. Ochr. Přír., Praha, 14 : 114—115.
- NOŽIČKA J. (1957): Přehled vývoje našich lesů. — in: Lesn. Knih., velká Řada, fasc. 23:462 p., Praha.
- POKORNÝ J. (1955): Příspěvek k přirozenému rozšíření smrku (*Picea excelsa* Link) v Čechách. — Ochr. Přír. 10 : 270—271.
- PROFOUS A. (1947—1957): Místní jména v Čechách. I—IV. — Praha.
- ROHLENA J. (1922—1938): Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. I—XIII. — Čas. Mus. Král. čes. (= Čas. nár. Mus.), sect. natur., 96 (1922)—112 (1938).
- ROSA K. (1951): Algenflora von Südböhmen. — Stud. bot. čechosl., Praha, 12 : 173—232.
- ROTHMALER W. (1958) Exkursionsflora von Deutschland. Gefäßpflanzen. Ed. 2. — Berlin.
- SALISBURY E. J. (1932): The east Anglian flora. — Trans. Norfolk a. Norwich natur. Soc. 13, pars 3 (1931—32) : 191—263. [Knih. katedry bot. přírod. Fak. UK Praha.]
- SAMEK V. (1959): O významu ekotypů smrku. — Lesn. Pr. 38 : 299—303.
- SEDLÁČEK A. (1920): Snůška starých jmen, jak se nazývaly v Čechách řeky, potoky, hory a lesy. — Rozpr. čes. Akad. Věd, Praha, cl. 1, 29 (1920)/60 : 1—254.
- SKALICKÝ V. et TOMAN J. (1958): Příspěvek ke květeně Blatenska. — Preslia, Praha, 30 : 307—326, 1 map.
- SLAVÍKOVÁ-VESELÁ J. (1950): Reconstruction of the succession of forest trees in Czechoslovakia on the basis of an analysis of charcoals from prehistoric settlements. — Stud. bot. čechosl., Praha, 11 : 198—225.
- SOMMER J. G. (1833—1849): Das Königreich Böhmen statistisch-topographisch dargestellt. I—XVI. — Prag.

- ŠTĚPÁN J. (1959a): K rozšíření a ochraně lýkovec jedovatého (*Daphne mezereum* L.) v jižních Brdech. — *Ochr. Přír.* 14 : 114.
- (1959b): Příspěvek ke květeně jižních Brd (Rožmitálska) a k floristické bibliografii tohoto území. — *Čas. nár. Mus., Praha, sect. natur.*, 128 : 139—145.
- VACEK V. (1935—1936): Libákovské lesy. — *Pod zelenou Horou* 4 (1935—6) : 57—59, 71—72 et 84—86.
- (1942): Květena v oblasti Kožichu a Hájku. — *Pod zelenou Horou* 10 (1941—42) : 105—109 et 120—123.
- VANĚČEK J. (1952): Rostlinná společenstva lesů na Horažďovicu. — *Ochr. Přír.* 7 : 28—32, 88—92 et 103—106.
- VELENOVSKÝ J. (1883): Botanická vycházka po okolí blatenském. — *Vesmír, Praha*, 12 : 62—64 et 78—80.
- VRÁNA M. [red.] (1926): Město Blatná [sign. Univ. Knih. Praha: 54 E 4913].

Rukopisné práce:

- DOMIN K. et al.: Materiál ke Květeně ČSSR [depon. Zákl. Knih. ČSAV Praha].
- HOUFEK J. (1952): Studie o květeně Jindřichohradecka se zvláštním zřetelem k Třebošské pánvi a přilehlým územím. — 398 p., ms., disert. práce [Knih. katedry bot. přírod. Fak. UK Praha].
- MACHOVEC F. (1959): Chráněné rostliny v politickém okrese Blatná. — 72 p., 16 tab., map. distr. plant. [2. ročn. práce na Vys. Šk. pedagog. Praha, ms., depon. Okres. vlastiv. Mus. Blatná].
- RYŠÁNKOVÁ Z. (1959): Příspěvek k ekologii kokoříku vonného (*Polygonatum odoratum* (Mill.) Druce. III. Stanoviště v okolí Blatné. Diplom. rukopis. práce, hlavně p. 103—106.
- Z á p i s o v é k n i h y hydrobiologické a rybářské stanice přírodovědecké fakulty u V. Pálence u Blatné (zkratka ZK).
- ZELENÝ V. (1959): Studie o československých třezalkách (*Hypericum* [Tourn.] L.). Diplom. rukopis. práce, Knih. Katedry bot. přírod. Fak. Univ. Karl. Praha.
- Práce z katedry botaniky přírodovědecké fakulty univ. Karlovy v Praze a jihočeské pobočky Čs. botanické společnosti v Českých Budějovicích.